

MONTFORTI GRIGNION SZENT LAJOS MÁRIA

ÉRTEKEZÉS A SZENT SZŰZ IGAZI TISZTELETÉRŐL
«FELKÉSZÜLÉS JÉZUS KRISZTUS ORSZÁGÁRA»

[I. «A SZENT SZŰZ-TISZTELET SZÜKSÉGESSÉGE»]

[A. A MÁRIA-TISZTELET SZÜKSÉGESSÉGE]

1. Szűz Mária által jött Jézus Krisztus a világra, s szintén Ő általa kell uralkodnia a világon.
2. Szűz Mária nagyon rejtett életet élt, ezért nevezi Őt a Szentlélek és az Egyház *Alma Maternak* – rejtett és titokzatos Anyának. Alázatossága oly mélységes, hogy a földön nem volt hőbb és örökebb vágya, mint hogy önmaga és a teremtmények előtt rejtve maradjon, egyedül csak Isten ismerje.
3. Isten, hogy meghallgassa hozzá intézett kéréseit, melyekkel elrejtettségért, szegénységért és megaláztatásért esedezett hozzá, örömet rejtette el Őt fogantatásában, születésében, életében, titkaiban, feltámadásában és mennybemenetelében szinte valamennyi emberi teremtmény elől. Még szülei sem ismerték, s az angyalok gyakran kérdezték egymástól: *Ki az¹*? Mert a Magasságbeli előlük is elrejtette Őt; vagy ha fel is fedett róla valamit, sokkalta többet eltitkolt.
4. Az Atyaisten beleegyezett, hogy életében Mária semmilyen csodát, legalábbis nyilvánosságra kerülő csodát ne tegyen, jóllehet megadta neki a csodatevés hatalmát. A Fiúisten beleegyezett, hogy Mária alig szóljon, bár közölte vele bölcsességét. A Szentlélekisten beleegyezett, hogy apostolai és evangélistái csak nagyon keveset beszéljenek róla, csak annyit, amennyi Jézus Krisztus megismertetéséhez szükséges, noha az Ő hűséges jegyese volt.
5. Mária a Magasságbeli nagyszerű remekműve, kinek ismeretét és birtoklását a Magasságbeli önmagának tartotta fenn. Mária csodálatra méltó anyja a Fiúnak, aki örömet alázta meg és rejtette el Anyját életében, így méltatva alázatosságát: mint valami idegent, *asszonynak²* szólította, noha szívében minden angyalnál és minden embernél többre becsülte és jobban szerette Őt. Mária a Szentlélek hűséges jegyese és lepecsételt forrása³, ahová csak a Szentlélek léphet be. Mária a Szentháromság szentélye és nyugvóhelye, hol Isten fényesebben és istenibb módon van jelen, mint a mindenség bármely más helyén, ami alól még a kerubok és a szeráfok feletti uralkodói helye sem kivétel, s ahová nagy kiváltság nélkül egy teremtménynek sem megengedett a belépés – bármily tiszta is legyen.
6. Azt mondom a szentekkel: a felséges Mária földi paradicsoma az új Ádámnak⁴, melyben Ádám a Szentlélek közbenjárásával testet öltött, hogy benne felfoghatatlan csodákat műveljen. Mária Isten nagy és isteni világa, mely kimondhatatlan szépségeket és kincseket rejt magában. Ő a Magasságbeli magasztossága, melyben, mint saját ölében, elrejtette egyszülött Fiát és benne mindazt, ami a legkiválóbb és a legértékesebb. Ó, ó, mily nagy és titokzatos dolgokat művelt a hatalmas Isten e csodálatos teremtményében, amint azt mély alázatossága ellenére Mária maga is kénytelen megvallani: *Nagyot tett velem a Hatalmas⁵*. A világ nem ismeri ezeket, mert megismerésükre képtelen és méltatlan.
7. A szentek csodálatos dolgokat mondtak Istennek erről a szent városáról; és mint maguk is bevallották, sohasem voltak ékesebben szólók és elégedettebbek, mint amikor róla beszéltek. Ezek után felkiáltanak, hogy az Isten trónjáig emelt érdemeinek magasságát

¹ Én 3,6; 8,5.

² Jn 2,4; 19,26.

³ Vö. Én 4,12.

⁴ Vö. Ter 2,8.

⁵ Lk 1,49.

nem lehet meglátni, a föld határain túlra terjedő szeretetének szélessége nem mérhető, az Istenre is kiterjedő hatalmának nagysága felfoghatatlan, és végül: örvényhez hasonló alázatosságának, erényeinek és kegyelmeinek mélyégét lehetetlen feltárni. Ó, felfoghatatlan magasság! Ó, kimondhatatlan szélesség! Ó, mérhetetlen nagyság! Ó, kifürkészhetetlen örvény⁶!

8. A föld egyik végétől a másikig, az egek legmagasabb magasságában, az örvények legmélyén mindennap minden a csodálatos Máriát dicsőíti és hirdeti. Az angyalok kilenc karát, az embereket – nemre, korra, rangra vagy vallásra való tekintet nélkül –, a jókat és a rosszakat, sőt az ördögöket is, akarva-akaratlan az igazság ereje kényszeríti, hogy boldognak nevezzék Máriát. Mint Szent Bonaventura mondja, az ég összes angyala szüntelenül ezt kiáltja felé: *Sancta, sancta, sancta Maria, Dei Genitrix et Virgo* (Szent, szent, szent vagy Mária, Istennek szülőanyja és szűz!),⁷ s mindennap milliószor és milliószor elmondják neki az Angyali üdvözléket: *Üdvözlégy Mária*, miközben leborulnak előtte kegyelméért esedezve, hogy tisztelje meg őket valamely parancsával. Szent Ágoston elmondása szerint Szent Mihály, bár az egész mennyei udvar fejedelme, a legbuzgóbb abban, hogy minden tiszteletet megadjon és megadasson neki, s szavára vár, hogy abban a megtiszteltetésben részesüljön, hogy valamely szolgájának szolgálatára lehessen⁸.
9. Dicsősége betölti az egész földet,⁹ különösen a keresztény világot. Több ország, tartomány, egyházmegye és város oltalmazója és védője. Több székesegyház az Ő nevével szenteltek Istennek. Nincs templom, melyben tiszteletére ne emeltek volna oltárt; nincs vidék vagy tartomány, ahol ne volna valamilyen kegyképe, amelynél a bajok orvosoltatnak és mindenféle jótettek esnek meg. Oly sok tiszteletére létesült egyesület és kongregáció, oly sok nevét viselő és oltalma alatt álló szerzetesrend, az egyesületek megannyi tagja és hány szerzetes és tisztelendő nővér hirdeti dicséretét és dicsőíti irgalmasságát! Nincs olyan kisgyerek, aki az *Üdvözlégy Máriát* gügyögve ne Őt dicsérné; nincs oly bűnös, ha mégoly megátalkodott is, kinek szikrányi bizalma se lenne benne; sőt olyan ördög sincs a pokolban, aki félve tőle, ne tisztelné Őt.
10. Ezek után valóban az kell mondanunk a szentekkel: *De Maria nunquam satis*. Máriát még nem dicsérték, magasztalták, tisztelték, szerették és szolgálták eléggé. Ő sokkal több dicséretet, tiszteletet, szeretetet és szolgálatot érdemel.
11. Ezek után azt kell mondanunk a Szentlélekkel: *A király lányának minden dicsősége belül van*.¹⁰ Mintha mindaz a külső dicsőség, amelyben ég és föld versengve részesíti, semmi sem volna ahhoz a dicsőséghez képest, amelyből bensőjében a Teremtőtől részesül, s amelyet a kicsiny teremtmények, akik nem tudnak a Király titkainak titkába hatolni, egyáltalán nem ismernek.
12. Ezek után kiáltunk fel az apostollal: *Szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív föl nem fogta*¹¹ Mária szépségét, nagyságát és fenségét. Mária a csodák, a kegyelem, a természet és a dicsőség csodája. Ha meg akarjátok érteni az Anyát – mondja egy szent –, értsétek meg a Fiát. Ő méltó Anyja Istennek: Itt némuljon el minden nyelv!
13. Szívem különös örömmel sugallta mindazt, amit leírtam, hogy rámutassak arra, hogy a fenséges Mária eleddig ismeretlen volt, és hogy ez az egyik oka annak, hogy Jézus Krisztust egyáltalán nem úgy ismerik, ahogyan ismerni kellene. Ha tehát eljön Jézus Krisztus ismerete és országa – amint az bizonyos, hogy eljön –, ez csak Szűz Mária

⁶ A hasonlatok az alábbi helyekre utalnak: Ef 3,18; Jel 21, 15–16.

⁷ Vö. Iz 6,3.

⁸ Vö. Dán 10,13; Zsid 1,14.

⁹ Vö. Iz 6,3.

¹⁰ Zsolt 44,14.

¹¹ 1Kor 2,9.

ismerésének és országának szükségszerű következménye lesz. Ő hozta Jézus Krisztust először a világra, és másodszor is Ő fogja kinyilatkoztatni.

[1. «ISTEN A LEGNAGYOB B MŰVEIT A SZENT SZŰZ ÁLTAL AKARTA ELKEZDENI ÉS ÁLTALA AKARJA BEFEJEZNI»]

14. Az egész Anyaszentegyházzal együtt vallom, hogy Mária nem más, mint a Magasságbeli keze által létrejött teremtmény, aki az Ő fenségéhez képest a paránynál is kisebb, vagy inkább egyáltalán semmi, mert egyedül Ő az, *Aki van*¹². Következésképpen ennek a hatalmas Úrnak, aki mindig független és önmagának elegendő, egyáltalán nem volt és nincs is szüksége a Szentséges Szűzre szándékai megvalósításához és dicsősége kinyilatkoztatásához. Csak akarnia kell, és minden megvalósul.
15. A dolgokat olyannak feltételezve, amilyenek, mégis azt mondom, hogy a Szent Szűz megteremtése óta Isten a legnagyobb műveit Ő általa akarta elkezdni és befejezni, így feltételezhető, hogy cselekedeteinek módját az egész örökkévalóságon át sem változtatja meg, mert Ő Isten, és nem változik sem érzéseiben, sem cselekedeteinek módjában.¹³
16. Az Atyaisten egyszülött Fiát egyedül Mária által adta a világnak. Bármennyire is vágyakoztak utána a pátriárkák, bármennyire imádkoztak az Ő szövetség prófétái és szentjei négyezer esztendőn át, hogy ennek a kincsnek a birtokába jussanak, imádságainak erejével és nagy erényei által csak Mária érdemelte ki, és kegyelmet talált Istennél.¹⁴ Mivel a világ méltatlan volt rá – mondja Szent Ágoston –, hogy az Isten Fiát közvetlenül az Atya kezéből fogadja, az Atya Máriának adta Őt, hogy általa fogadja a világ.

A mi üdvösségünkért a Fiúisten emberré lett, de csak Máriában és Mária által.

A Szentlélekisten Jézus Krisztust Máriában teremtette meg, de csak miután udvarának egyik főszolgája által a beleegyezését kérte.

17. Az Atyaisten termékenységével ajándékozta meg Máriát, olyannal, amilyenre pusztá teremtény képes lehet, s ezzel hatalmat adott neki, hogy Fiát és titokzatos Testének minden tagját világra hozza.
18. A Fiúisten leszállott az Ő szűzi méhébe, mint az új Ádám a földi paradicsomába, hogy gyönyörűségét lelje, s titkon a kegyelem csodáit művelje benne. Mária méhébe zárkózását ez az emberré lett Isten saját szabadságának tartotta. Erejét azzal mutatta meg, hogy hagyta, hogy ez a kislány hordja. Saját és Atyja dicsőségének tartotta, hogy fényét az evilági teremtmények elől elrejtette, s csak Máriának fedte fel. Azzal dicsőítette függetlenségét és Felségét, hogy ettől a szeretetreméltó Szűztől függött fogantatásában, születésében, templomi bemutatásában, rejtett életében harminc éven keresztül, egészen haláláig, amelynél Máriának is jelen kellett lennie, hogy vele együtt mutassa be egy és ugyanazon áldozatot, s az Ő beleegyezésével áldoztassék fel az örök Atyának, mint egykor Izsák Ábrahám beleegyezésével áldoztatott fel Isten akaratának.¹⁵ Mária szoptatta, táplálta, gondoskodott róla, nevelte és áldozta fel Őt értünk.

Ó, csodálatos és felfoghatatlan függése Istennek, melyet a Szentlélek nem tudott elhallgatni az Evangéliumban,¹⁶ hogy így mutasson rá értékére és végtelen dicsőségére, bár szinte minden csodás tettet elrejtett, melyet ez a megtestesült Bölcsesség rejtett életében művelt. Anyja iránti harminc évi alárendeltségével Jézus Krisztus jobban dicsőítette Atyját, mintha a legnagyobb csodatételekkel az egész világot megtérítette

¹² Kiv 3,14.

¹³ Vö. Zsid 1,12.

¹⁴ Vö. Lk 1,30.

¹⁵ Vö. Ter 22,2.

¹⁶ Vö. Lk 2,51.

volna. Oh! Mily nagyon dicsőítjük az Istent, amikor az Ő tetszésére, Jézus Krisztus, a mi egyedüli példaképünk példáját követve alávetjük magunkat Máriának!

19. Ha közelebről megvizsgáljuk Jézus Krisztus további életét, látni fogjuk, hogy csodatételeit Mária által akarta elkezdni. Mária szava által szentelte meg Szent Jánost anyjának, Szent Erzsébetnek a méhében. Mihelyt Mária megszólalt, János szentté lett. Ez Jézus első és legnagyobb csodája a kegyelem rendjében.¹⁷ A kánai menyegzőn a vizet Mária alázatos kérésére változtatta borra.¹⁸ Ez az első csodája a természet rendjében. Csodatételeit Mária által kezdte el, általa folytatta, és általa folytatja majd az idők végezetéig.
20. A Szentlélek terméketlen Istenben, azaz nem hoz létre más isteni személyt, de termékennyé vált Mária által, akivel jegybe lépett. Ővele, őbenne és őáltala alkotta meg remekművét, az emberré lett Istent, s hozza létre mindennap a világ végéig a kiválasztottakat és ennek az imádatra méltó Főnek a tagjait. Ezért, minél inkább megtalálja Máriát, az ő kedves és elválaszthatatlan jegyesét valamely lélekben, annál hatékonyabb és erőteljesebb lesz arra, hogy létrehozza ebben a lélekben Jézus Krisztust és Jézus Krisztusban ezt a lelket.
21. Ez nem jelenti azt, hogy Szűz Mária ad termékenységet a Szentléleknek, mintha az nem volna meg benne, mert Istenként megvan benne a termékenység vagy teremtő képesség, akárcsak az Atyában és a Fiúban, jóllehet ezt a képességét nem váltja tette, mivel nem hoz létre más isteni személyt. Azt akarjuk mondani, hogy a Szentlélek termékenységét Szűz Mária közbenjárásával valósítja meg, mert ezzel akar élni, habár erre egyáltalán nincs szüksége, és őbenne és őáltala hozza létre Jézus Krisztust és annak tagjait. Ő, a kegyelem titka ismeretlen a legtanultabbak számára és a keresztyének között a leglelkiebbek számára is!
22. A Szentháromság három személye láthatatlan módon az Anyaszentegyházban továbbra is ugyanazt a magatartást tanúsítja, amelyet Jézus Krisztus megtestesülésekor és első eljövetelekor tanúsított, és ekként tesz egészen az idők végezetéig, Jézus Krisztus utolsó eljöveteleig.
23. Az Atyaisten egybegyűjtötte az összes vizet, amit tengernek nevezett el; egybegyűjtötte minden kegyelmét, amit Máriának nevezett el. Ennek a nagy Istennek van egy igen gazdag raktára vagy kincstára, amelybe bezárta mindazt, ami szép, ragyogó, ritka és értékes, még a saját Fiát is. Ez a mérhetetlen kincstár nem más, mint Mária, akit a szentek az „Úr kincstárának” neveznek, melynek teljességéből az emberek gazdagodnak.
24. A Fiúisten Anyjának adta mindazt, amit életével és halálával szerzett, végtelen érdemeit és csodálatraméltó erényeit. Kincstárnokává tette mindannak, amit Atyjától örökségül kapott. Érdemeit általa fordítja testrészei javára, általa ajándékozza erényeit, és osztja kegyelmeit. Ő a titokzatos csatornája, vízvezetéke, amelyen keresztül irgalmasságát szelíden és bőségesen árasztja.
25. A Szentlélekisten Máriának, hűséges jegyesének adta kimondhatatlan ajándékait, s Őt választotta mindannak adományozójává, aminek birtokában van, oly módon, hogy minden adományát és kegyelmét annak adja, akinek akarja, annyit, amennyit akar, úgy és akkor, amikor akarja. Egyetlen égi adomány sem adatik az embereknek, amely ne az Ő szűzi kezén menne át. Mert ez Isten akarata, aki azt akarta, hogy mindenből Mária által részesüljünk. Mert a Magasságbeli így teszi gazdaggá, így magasztalja és így tiszteli meg azt, aki mély alázatosságból egész életében szegény, megalázott és rejtett volt, egészen a semmi mélyéig. Íme: ez az Egyház és a szentatyák véleménye.
26. Ha korunk szellemi nagyjaihoz szólnék, akkor mindazt, amit egyszerűen elmondok, a Szentírásból és a szentatyáktól származó latin idézetekkel részletesebben bizonyítanám,

¹⁷ Vö. Lk 1,41.

¹⁸ Vö. Jn 2,1–12.

és több szilárd érvet is felhoznék Poiré tisztelendő atya „A Szentséges Szűz hármas koronájában” szereplő fejtegetéseiből. De minthogy elsősorban a szegényekhez és az egyszerű, jóakarató emberekhez szólok, akiknek több a hitük a tudósok többségénél, s akik egyszerűbben és érdemlegesebben hisznek, beérem azzal, hogy az igazságot egyszerűen magyarázzam el, anélkül hogy általuk nem értett latin helyeket idézzek. Bár mégis idézek néhányat, anélkül hogy túlságosan kutatnék utánuk. Folytassuk!

27. Mivel a kegyelem tökéletessé teszi a természetet, a megdicsőülés pedig a kegyelmet, bizonyos hogy a mi Urunk a mennyben is éppannyira Mária Fia, mint a földön volt, következésképpen megőrizte a legtökéletesebb gyermek alárendeltségét és engedelmségét a legjobb anyával szemben. Őrizkedjünk azonban attól, hogy ezt a függést Jézus Krisztus valamiféle megalázkodásának és tökéletlenségének fogjuk fel. Mária ugyanis végtelenül alatta áll Fiának, aki Isten, így nem parancsol neki úgy, mint egy földi anya parancsolna gyermekének, aki alatta áll. S mivel Mária – a minden szentet Istenné alakító kegyelem és megdicsőülés által maga is teljesen Istenné változott, nem kér, nem akar és nem tesz semmi olyat, ami ellenkezne Isten örök és változatlan akaratával. Amikor tehát Szent Bernát, Szent Bernardin, Szent Bonaventura és mások írásaiban azt olvassuk, hogy a mennyben és a földön minden, még maga Isten is, a Szent Szűznek van alárendelve, ezzel azt akarják mondani, hogy az a hatalom, amelyet Isten neki adni akart, akkora, hogy úgy tűnik, mintha Mária hatalma azonos volna Istenével, s imái és kérései Istennél olyan hatalommal bírnak, hogy parancsnak számítanak a Felsőgesnél, aki sohasem áll ellen kedves Anyja kérésének, mert az mindig alázatos és egyezik saját akaratával.

Ha imája erejével Mózes oly eredményesen megfékezte Isten izraeliek iránt érzett haragját, hogy a legfölségesebb és végtelenül irgalmas Úr nem tudott neki ellenállni, hanem azt mondta neki, hagyja Őt, hogy kitöltse haragját és megbüntesse ezt a lázadó népet,¹⁹ mit gondoljunk akkor az alázatos Máriának, Isten méltó Anyjának imájáról, amely a Felsőgesnél hatalmasabb, mint az ég és a föld összes angyalának és szentjének imája és közbenjárása?

28. A mennyben Mária parancsol az angyaloknak és az üdvözülteknek. Mély alázatossága jutalmául Istentől hatalmat és megbízatást kapott arra, hogy szentekkel töltse be azokat az üres trónusokat, amelyekről a lázadó angyalok kevélységük miatt lebuktak. A Magasságbeli, aki az alázatosakat fölemeli,²⁰ azt akarja, hogy az ég, a föld és a pokol, akár tetszik, akár nem, engedelmeskedjék az alázatos Mária parancsainak, akit az ég és a föld uralkodónőjévé, seregei főparancsnokává, kincseinek kincstárnokává, kegyelmei osztójává, nagy csodáinak teremőjévé, az emberi nem megújítójává, az emberek közbenjárójává, Isten ellenségeinek elpusztítójává, dicsőségének és diadalainak hűségese társává tett.
29. Az Atyaisten a világ végéig Mária által akar magának gyermekeket nemzeni, és ily szavakkal szól hozzá: *A sátradat Jákobban üsd fel,*²¹ azaz: telepedj le és lakj gyermekeimben és kiválasztottaimban, akiknek előképe Jákob, ne pedig a sátán gyermekeiben és az elvetettekben, akiknek előképe Ézsau.
30. Ahogyan a természetes, testi nemzésben van atya és anya, úgy a természetfeletti és szellemi nemzésben is van egy atya, aki Isten, és egy anya, aki Mária. Isten minden igazi gyermekének és kiválasztottjának Isten az atyja és Mária az anyja, akinek pedig nem Mária az anyja, annak nem Isten az atyja. Ezért az elvetetteknek, akárcsak az eretnekeknek, szakadároknak stb., akik gyűlölik, megvetést és közönyt tanúsítanak a Szentséges Szűz iránt, nem Isten az atyjuk, még ha hengegnek is ezzel, mert nem Mária

¹⁹ Vö. Kiv 32,10–14.

²⁰ Vö. Lk 1,52.

²¹ Sir 24,13.

az anyjuk. Mert ha Ő lenne az anyjuk, úgy szeretnék és tisztelnék, ahogy egy igazi jó gyerek természetesen szereti és tiszteli anyját, aki életet adott neki.

A legcsalhatatlanabb és legkétségtelenebb jel, amely az eretneket, a téves eszmék terjesztőjét, az elvetettet megkülönbözteti a kiválasztottól az, hogy az eretnek és az elvetett csak megvetést vagy közönyt tanúsít a Szent Szűz iránt, szóval és példával, nyíltan vagy titokban, nem egyszer szép ürügyekkel igyekeznek kisebbiteni a tiszteletét és a szeretetét. Jaj! Az Atyaisten nem mondta Máriának, hogy bennük lakozzék, mert ők Ézsauk.

31. A Fiúisten szüntelenül ki akarja magát alakítani tagjaiban, úgymond testet akar öltetni kedves Anyja által, akihez így szól: *az örökrészed Izraelben legyen.*²² Mintha azt mondaná ezzel: Isten, az én Atyám örökül adta nekem a föld minden népét, az összes jó és rossz embert, a kiválasztottakat és az elvetetteket. Előbbieket aranypálcával, utóbbiakat vaspálcával fogom irányítani. Előbbieknek atyjuk és szószólójuk, utóbbiaknak igazságos bosszúállójuk, mindnyájuknak pedig bírójuk leszek. A te örökséged és birtokod azonban, kedves Anyám, csak a kiválasztottak lesznek, akiknek előképe Izrael. Mint jó Anyjuk, világra hozod őket, táplálsz és neveled őket; mint uralkodónőjük, irányítod, kormányozod és védelmezed őket.
32. *Ember és ember született benne*²³ – mondja a Szentlélek. Egyes atyák magyarázata szerint az első ember, aki Máriától született az Istenember, Jézus Krisztus; a második csupán ember, Isten és Mária fogadott fia. Ha az emberiség feje, Jézus Krisztus tőle született, akkor a kiválasztottaknak is – akik e Fő tagjai – szükségszerűen tőle kell születniük. Egyazon anya nem hoz világra főt tagok nélkül, sem tagokat fő nélkül. Máskülönben ez a természet szörnyszülöttje lenne. A kegyelem rendjében is a főt és a tagokat egyazon anya szüli. Ha Jézus Krisztus titokzatos testének egyik tagja, azaz egy kiválasztott más anyától született volna, mint Mária, aki a Főt létrehozta, akkor ő nem kiválasztott és nem Jézus Krisztus tagja lenne, hanem egy szörny a kegyelem rendjében.
33. Ezenfelül, mivel Jézus most is csakúgy, mint mindig Mária gyümölcse – ahogy azt ég és föld naponta ezerszer és ezerszer ismétli: „És áldott a te méhednek gyümölcse, Jézus” –, bizonyos, hogy Jézus Krisztus, az egyes ember számára, akiben Ő jelen van, és általában az egész világ számára valóban Mária gyümölcse és műve. Ezért minden hívő, aki szívében megteremtette Jézus Krisztust, bátran mondhatja: „Hála ezért Máriának! Amim van, az az Ő műve, az Ő gyümölcse. Nélküle ez nem lenne az enyém.” Máriára nagyobb joggal alkalmazható, amit Szent Pál önmagára vonatkoztat ezekkel a szavakkal: *Fiaim, újra a szülés fájdalmait szenvedem értetek, amíg Krisztus ki nem alakul bennetek.*²⁴ Én is – mondja Mária – minden nap megszüloem Isten gyermekeit, egészen addig, amíg Jézus, az én Fiam nem alakul ki bennük életkorának teljességében.²⁵ Az elmondottakat és önmagát felülmúlva Szent Ágoston azt mondja, hogy a kiválasztottak, hogy megfeleljenek Isten Fia képének, ezen a világon a Szent Szűz méhében rejtőznek, ahol ez a jó Anya őrzi, táplálja, neveli őket és gondoskodik róluk, mígnem haláluk után – ami az ő igazi születésnapjuk, ahogyan az Egyház az igazak halálát nevezi – dicsőségre nem szüli őket. Ó, mily ismeretlen titka ez a kegyelemnek az elvetettek, és mily kevésbé ismert a kiválasztottak előtt!
34. A Szentlélekisten Máriában és Mária által akarja kialakítani kiválasztottait, ezért így szól hozzá: Szerelmesem és Jegyesem, minden erényeddel kiválasztottaimban verj gyökeret,²⁶ hogy erényről erényre, kegyelemről kegyelemre növekedjenek. Oly sok gyönyöröm telt

²² Sir 24,13.

²³ Zsolt 86,5.

²⁴ Gal 4,19.

²⁵ Vö. Ef 4,13.

²⁶ Vö. Sir 24,13.

benned, míg a földön éltél a legmagasztosabb erényeket gyakorolva, hogy még most is szeretnélek meglesni a földön, anélkül hogy megszűnnél az égben lenni. Ezért teremtsd újra magadat a kiválasztottaiban, hogy örömmel láthassam bennük legyőzhetetlen hited, mély alázatosságod, mindenre kiterjedő önmehtagadásod, magasztos imád, izzó szereteted, szilárd reményed és minden erényed gyökerét. Mindig éppoly hűséges, éppoly tiszta és éppoly termékeny Jegyesem vagy, mint valaha. Adjon hát nekem a te hited hívőket, a tisztaságod szüzeket, a termékenységed kiválasztottakat és templomokat.

35. Ha Mária gyökeret vert valamely lélekben, a kegyelem csodáit hozza létre benne, amelyeket csak Ő tud létrehozni, mert egyedül Ő a termékeny szűz, kihez tisztaságban és termékenységben soha nem volt és soha nem lesz hasonló.

Mária a Szentlélekkel együtt megteremtette a legnagyobbat, ami valaha volt és valaha lesz: az Istenembert. Következésképpen, az utolsó időkben is Ő fogja létrehozni a legnagyobb dolgokat. A világ vége felé megjelenő nagy szentek megteremtése és felnevelése az Ő számára van fenntartva, mert a szentlélekkel közösen csak ez az egyedülálló és csodálatos Szűz képes egyedülálló és rendkívüli dolgokat létrehozni.

36. Ha Jegyese, a Szentlélek megtalálta Máriát valamely lélekben, hozzárepül és teljességével beköltözik, átadja magát neki, és pedig annál nagyobb mértékben, minél több teret enged e lélek az ő Jegyesének, Máriának. Egyik fő oka annak, hogy a Szentlélek mostanság nem művel hatalmas csodákat a lelkekben az, hogy nem találja őket eléggé egyesülve hűséges és elválaszthatatlan Jegyesével. Azt mondom: elválaszthatatlan Jegyesével, mert amióta az Atya és a Fiú lényegi Szeretete eljegyezte Máriát, hogy létrehozza Jézus Krisztust, a kiválasztottak Fejét, a kiválasztottakban pedig Jézus Krisztust, azóta soha nem taszította el, mert Ő mindig hűséges és termékeny volt.

[2. «SZÜKSÉGES A SZENT SZŰZ TISZTELETE»]

37. Az elmondottakból az alábbi világos következtetések vonhatók le:

Először is, Mária nagy hatalmat kapott Istentől a kiválasztottak lelke felett. Mert nem lakozhatna bennük, amint azt az Atyaisten megparancsolta neki; Anyaként nem alakíthatná, táplálhatná, szülhetné őket az örök életre; saját örökségül és saját részeként nem bírhatná őket, sem őket Jézus Krisztusban, sem Jézus Krisztust bennük kialakítani; erényei nem verhetnének gyökeret szívükben, s nem lehetne a Szentlélek elválaszthatatlan társa a kegyelem műveiben; mindezt, mondom, meg nem tehetné, hacsak nem lenne joga és hatalma lelkük felett a Magasságbeli rendkívüli kegyelméből, aki hatalmat adva neki egyszülött és természetes Fia felett, hatalmat adott fogadott gyermekei felett is, és nemcsak testük tekintetében – ami jelentéktelen dolog –, hanem lelkük tekintetében is.

38. Mária ég és föld Királynője a kegyelem által, ahogyan Jézus természeténél fogva és hódító ereje által annak Királya. Amint azonban Jézus Krisztus országa főképpen az ember szívében vagy bensőjében van – az Írás szavai szerint: *Az Isten országa közöttetek van*²⁷ –, úgy a Szentséges Szűz országa is főképpen az ember bensőjében, azaz a lelkében van. Mária a Fiával kiváltképp a lelkekben dicsőítettik meg, mintsem a látható teremtményekben, ezért a szentekkel együtt a *szívek Királynőjének* nevezhetjük Őt.
39. Másodszor, le kell szögeznünk, hogy ha Istennek szüksége van a Szent Szűzre úgynevezett feltételezett szükségből, saját akaratának következményeképpen, akkor mennyivel nagyobb szükségük van rá az embereknek végső céljuk elérésére. Ezért a Szent Szűz iránti tiszteletet nem szabad összetévesztenünk más szentek tiszteletével, mintha az iránta való tisztelet nem lenne szükségesebb, vagy meghaladná kötelességeinket.

²⁷ Lk 17,21.

40. A tudós és jámbor Suárez a Jézus Társaságából, a nagy tudású és jámbor Justus Lipsius löweni doktor és sokan mások olyan atyák nézeteire támaszkodva, mint Szent Ágoston, Szent Efrém edesszai diakónus, Jeruzsálemi Szent Cirill, Konstantinápolyi Szent Germán, Damaszkuszi Szent János, Szent Anzelm, Szent Bernát, Szent Bernardin, Szent Tamás vagy Szent Bonaventura, megcáfolhatatlanul bebizonyították, hogy a Szent Szűz tisztelete szükséges az üdvösséghez. Maga Ökolampadius és több más eretnek nézete szerint az elvetettség csalhatatlan jele, ha valaki nem tanúsít tiszteletet és szeretetet a Szentséges Szűz iránt, és ellenkezőleg: a kiválasztottság csalhatatlan jele, ha valaki teljesen és igazán odaadó híve és tisztelője.
41. Ezt bizonyítják az Ó- és az Újszövetség képei és szavai, ezt erősítik meg a szentek nézetei és példái, ezt tanítja és erre mutat rá az értelem és a tapasztalat. Az igazság ereje által kényszerítve, akarata ellenére még maga az ördög és cimborái is kénytelenek voltak elismerni ezt. A szentatyák és a tanítók idézeteiből, melyekből bőséges gyűjteményt állítottam össze ennek az igazságnak a bizonyítására, a rövidség kedvéért csak egyet hozok fel: *Ó, Szentséges Szűz, az irántad való tisztelet – mondja Damaszkuszi Szent János – az üdvösség fegyvere, melyet Isten azoknak ad, akiket meg akar menteni.*
42. Felhozhatnék itt számos eseményt, melyek ugyanezt bizonyítják, többek között: 1° a Szent Ferenc krónikáiban említettet, amikor is a szent egyik elragadtatásában hosszú, égis erő létrát látott, melynek végénél a Szent Szűz állt. Így tárult fel előtte, hogy aki a mennybe akar jutni, annak ezen a létrán kell felmennie. 2° Szent Domonkos krónikáiban említi azt az eseményt, amikor Carcassonne közelében, ahol a szent a rózsafüzért hirdette, tizenötezer démon szállta meg egy szerencsétlen eretnek lelkét. A Szentséges Szűz parancsára és saját szégyenükre a démonok kénytelenek voltak a Szent Szűz tiszteletével kapcsolatos több nagy, vigasztaló igazságot elismerni, és pedig olyan erővel és olyan világosan, hogy ezt a hiteles történetet és az ördögnek a Szent Szűz tiszteletéről akarata ellen mondott dicshimnuszát nem olvashatjuk örömkönnyek nélkül, akármilyen kevésé is vagyunk odaadó hívei.
43. Ha az üdvösség elnyeréséhez a Szent Szűz tisztelete egyszerűen minden embernek szükséges, akkor még inkább szükséges a különös tökéletességre hivatottaknak. Nem hiszem, hogy bárki is eljuthat a mi Urunkkal való belső egyesülésig és a Szentlélekhez való tökéletes hűségig a Szentséges Szűzzel való szoros egység és a segítségétől való nagymértékű függés nélkül.
44. Mária egyedül, minden más teremtmény segítsége nélkül talált kegyelmet Istennél.²⁸ Csakis általa találtak kegyelmet Istennél mindazok, akik utána jöttek, és csak általa találnak majd kegyelmet mindazok, akik jönni fognak. Már akkor telve volt kegyelemmel, amikor Gábor arkangyal üdvözölte.²⁹ A Szentlélek, kimondhatatlan árnyékával beborítva³⁰ ismét túlárado kegyelemmel telítette. Ezt a kétszeres teljességet napról napra, percről percre oly mértékben növelte, hogy a kegyelemnek mérhetetlen és felfoghatatlan fokára jutott. Ezért a Magasságbeli kincsei egyedüli kincstárnokává, kegyelmei egyedüli osztójává tette meg Őt, hogy azt nemesítse, emelje föl vagy tegye gazdaggá, akit akar, hogy a mennybe vezető keskeny útra azt vezesse, akit akar, hogy minden akadály ellenére azt engedje be az élet keskeny kapuján, akit akar, és annak adja a trónust, a jogart és a királyi koronát, akinek akarja. Jézus mindig és mindenütt Mária gyümölcse és Fia, Mária pedig mindenütt az az igazi fa, mely az élet gyümölcsét termi, és az az igazi anya, aki világra hozza.

²⁸ Vö. Lk 1,30.

²⁹ Vö. Lk 1,28.

³⁰ Vö. Lk 1.35.

45. Isten egyedül Máriának adta az isteni szeretet pincéinek kulcsait,³¹ neki adott hatalmat arra, hogy a tökéletesség legfelségesebb és legtitkosabb útjain járjon, s hogy másokat is rájuk vezessen. A hűtlen Éva szálnalmas gyermekeit egyedül Mária juttatja be a földi paradicsomba, hogy ott Istennel kellemesen sétálgassanak, ellenségeik elől biztonságban elrejtőzzenek, hogy nem félve többé a haláltól felségesen táplálkozzanak az élet és a jó és a rossz tudás fájának a gyümölcseiből, hogy nagy kortyokban igyák az ott lévő szép forrásból bőségesen fakadó mennyei vizet. Vagy inkább, Ő maga ez a földi paradicsom, ez az áldott szűzi ország, ahonnan a bűnös Ádám és Éva kiűzetett, és ahova tetszése szerint csak azokat engedi be, akiket szentté akar tenni.
46. A Szentlélek szavaival élve és Szent Bernát magyarázata szerint: a népek gazdagjai könyörögnek színed előtt századról századra, de különösen a világ végén.³² Ez azt jelenti, hogy a legnagyobb szentek, a kegyelemben és erényekben leggazdagabb lelkek imádkoznak majd a legbuzgóbban a Szentséges Szűzhöz, aki tökéletes példaképként mindig előttük lesz, hogy követhessék és hathatós segítségében részesüljenek.
47. Azt mondtam, hogy ez különösen a világ végén fog bekövetkezni, éspedig hamarosan, mivel a Magasságbelinek szentséges Anyjával együtt nagy szenteket kell teremtenie, akik szentségükben felülmúlják a szentek többségét, miként a libanoni cédrusok is túlnőnek az alacsony cserjéken, ahogyan ez egy szent léleknek kinyilatkoztatott, kinek életét Msgr. de Renty jegyezte le.
48. Ezek a nagy, kegyelemmel és buzgósággal teli lelkek arra lesznek hivatva, hogy szembeszálljanak Isten mindenhol dühöngő ellenségeivel. Ezek a lelkek különös ájtatossággal viseltetnek majd a Szent Szűz iránt, aki fényével világítja, tejével táplálja, szellemével vezeti, karjával támogatja, oltalmával vigyázza őket, oly módon, hogy egyik kezükkel majd harcolnak, a másikkal pedig építenek.³³ Míg az egyik kezükkel harcolnak, leteperik és elpusztítják az eretnekeket eretnységükkel, a szakadárokat szakadárságukkal, a bálványimádókat bálványimádásukkal, a bűnösöket pedig istentelenségeikkel együtt, a másik kezükkel felépítik az igazi Salamon templomát, Isten titokzatos városát, azaz a Szentséges Szűzet, akit a szentatyák *Salamon templomának* és *Isten városának* neveznek. Szavukkal és példájukkal mindenkit rábírnak majd az igazi Mária-tiszteletre, ami ugyan sok ellenséget szerez nekik, ugyanakkor sok diadalt és dicsőséget is hoz, magának Istennek. Isten ezt Ferreri Szent Vincének, százada nagy apostolának nyilatkoztatta ki, ahogyan azt művei egyikében a szent kellő módon le is jegyezte.

Úgy tűnik, ezt jövendölte meg a Szentlélek az 58. zsoltár alábbi szavaiban: *Hadd legyen nyilvánvaló: Isten uralkodik Jákobban a föld határáig. Esténként visszatérnek és ugatnak, mint a kutyák, s kószálnak a városban; kóborolnak és élelmet keresnek.*³⁴ A város, amelyet az emberek a világ végén bejárnak, hogy megtérjenek és igazság utáni éhségüket csillapítsák benne, nem más, mint a Szentséges Szűz, akit a Szentlélek *Isten városának*³⁵ nevez.

[B. A MÁRIA-TISZTELET SZÜKSÉGESSÉGE KÜLÖNÖSEN AZ UTOLSÓ IDŐKBEN]

49. Mária által kezdődött a világ üdvössége, és Mária által kell befejeződnie is. Mária szinte alig jelent meg Jézus Krisztus első eljövételében, azért hogy a Fiú személyéről keveset

³¹ Vö. Én 1,3.

³² Vö. Zsolt 44,13.

³³ Vö. Ezd 4,17.

³⁴ Zsolt 58, 14–15.

³⁵ Vö. Zsolt 86,3.

tudó emberek a Máriához való erős és durva ragaszkodásukban ne távolodjanak el az igazságtól, ami – ha ismerték volna – bizonyára bekövetkezett volna csodálatos bájai miatt, amelyekkel a Magasságbeli a külsejét ellátta. Ez olyannyira igaz, hogy Aeropagita Szent Dénes írásban számol be arról, hogy amikor meglátta, rejtett bájai és páratlan szépsége miatt istenségnek hitte volna, ha hite, amelyben megerősödött, nem az ellenkezőjére tanította volna. De Jézus Krisztus második eljövételében Máriának ismertnek és a Szentlélek által kinyilatkoztatottnak kell lennie, hogy általa megismerjék, szeressék és szolgálják Jézus Krisztust. Akkor már nem lesznek meg azok az okok, amelyek a Szentlelket arra készítették, hogy Jegyesét életében elrejtse és az Evangélium kihirdetése után is csak kevéssé nyilatkoztassa ki.

[1. «ISTEN AZ UTOLSÓ IDŐKBEN AKARJA KINYILATKOZTATNI ÉS FELFEDNI MÁRIÁT»]

50. Ezekben az utolsó időkben tehát Isten ki akarja nyilatkoztatni és fel akarja fedni kezének remekművét, Máriát.

1° Azért, mert ezen a világon elrejtőzött, mély alázatosságában a porszemnél is jobban megalázkodott, és Istennél, apostolainál és evangélistáinál elérte, hogy ne nyilatkoztassák ki.

2° Mivel Isten kezének remekműve, a földön kegyelem, az égben dicsőség által, Isten azt akarja, hogy a földön élők remekművéért dicsőítsék és magasztalják Őt.

3° Mivel Mária a hajnal, mely megelőzi és feltárja az igazság Napját, azaz Jézus Krisztust, ismertnek és kinyilatkoztatottnak kell lennie, hogy Jézus Krisztus is megismertessék és feltáruhassék.

4° Mivel Mária az út, melyen Jézus Krisztus először jött el hozzánk, akkor is Ő lesz az, amikor másodszor jő el, jóllehet nem ugyanolyan módon.

5° Mivel Mária a biztos eszköz, az egyenes és makulátlan út, amelyen Jézushoz juthatunk és Őt tökéletesen megtalálhatjuk, ezért azoknak a szent lelkeknek, akik szentségükkel tűnnek majd fel, Mária által kell Őt megtalálniuk. Aki megtalálja Máriát, az életet találja meg³⁶, vagyis Jézus Krisztust, aki az út, az igazság és az élet³⁷. De nem találhatjuk meg Máriát anélkül, hogy ne keressünk, és nem kereshetjük anélkül, hogy ne ismernénk, mert az ember nem keres és nem vágyódik olyanra, amit nem ismer. Máriát tehát jobban meg kell ismerni, mint valaha, hogy ezáltal jobban ismerjük és dicsőítsük a Szentháromságot.

6° Könyörületességével, erejével és kegyelmével Máriának az utolsó időkben jobban fel kell ragyognia, mint valaha. Könyörületességével, hogy visszavezesse és szeretettel visszafogadja a szegény bűnösöket és az eltévelyedetteket, akik majd megtérnek és visszatérnek a katolikus Egyházhoz. Erejével Isten ellenségeivel, a bálványimádókkal, szakadókkal, mohamedánokkal, zsidókkal és megátalkodott istentelennel szemben, akik félelmetes módon kelnek majd fel, hogy mindazokat, akik ellenük vannak, ígéretekkel vagy fenyegetésekkel becsapják és tönkretégyék. Végül pedig kegyelemmel kell felragyognia, hogy bátorítsa és támogassa Jézus Krisztus derék katonáit és hű szolgálóit, kik érdekeiért harcolnak.

7° Máriának végül oly félelmetesnek kell lennie az ördöggel és cimboráival szemben, mint egy csatasorba állított hadseregnek,³⁸ különösen ezekben az utolsó időkben, mert a sátán jól tudja, hogy a lelkek megrontására kevés ideje van hátra,³⁹ kevesebb, mint valaha, ezért nap mint nap megkésztetési erőfeszítéseit és támadásait. Rövid idő alatt

³⁶ Vö. Péld 8,35.

³⁷ Vö. Jn 14,6.

³⁸ Vö. Én 6,3.

³⁹ Vö. Jel 12,12.

kegyetlen üldözéseket fog elindítani, Mária hű szolgálainak és igazi gyermekeinek pedig, akiket nehezebben tud legyőzni, mint másokat, iszonyatos kelepccéket állít.

51. Az ördögnek különösen ezekre az utolsó, borzalmas, az Antikrisztus országának eljövételéig napról napra sokasodó üldözéseire kell vonatkoztatnunk azt az első híres jövendölést és azt az átkot, amit Isten a földi paradicsomban a kígyóra mondott. Itt a megfelelő pillanat, hogy ezt feltárjuk a Szent Szűz dicsőségére, gyermekeinek üdvére és az ördög megszegyenyítésére.

*Ellenkezést vetek közéd és az asszony közé, a te ivadékod és az ő ivadéka közé. Ő széttiporja fejedet, te meg a sarkát veszed célba.*⁴⁰

52. Isten csak egyetlen, ám kibékíthetetlen ellenkezést vetett, ami az idők végéig fog tartani, és egyre fokozódik: ellenkezést saját méltó Anyja, Mária és a sátán között, a Boldogságos Szűz gyermekei és szolgálói, és Lucifer gyermekei és cimborái között. Így a legádázabb ellenség, akit Isten az ördöggel szemben teremtett nem más, mint Mária, a saját szent Anyja. Isten már a földi paradicsomban is, bár akkor még csak isteni eszmeként létezett, olyan gyűlöletet ültetett belé átkozott ellensége iránt, annyi ügyességgel látta el az ősi kígyó gonoszságának leleplezésére, akkora erőt adott neki ennek a gögös istentelennek a legyőzéséhez, letiprásához és elpusztításához, hogy jobban fél Máriától, mint az angyaloktól és az emberektől együttvéve, sőt bizonyos értelemben jobban, mint magától az Istentől. Ez nem azt jelenti, hogy Isten haragja, gyűlölete és hatalma nem mérhetetlenül nagyobb a Szent Szűzénél, minthogy Mária tökéletessége korlátozott, hanem azt, hogy először is a Sátán, aki gögös, sokkalta többet szenved amiatt, hogy Istennek egy kicsiny, alázatos szolgálólánya győzi le vagy bünteti meg, így az ő alázatossága jobban megalázza, mint Isten hatalma. Másodszor pedig azért, mert Isten akkora hatalmat adott Anyjának az ördög felett, hogy az ördög – mint azt akarata ellenére a megszállottak ajkával gyakran bevallani kényszerült – jobban tart Mária egyetlen sóhajától valamely lélekért, mint az összes szent imáitól, jobban fél egyetlen fenyegetésétől, mint az összes többi kintől.

53. Amit Lucifer gögből elveszített, azt Mária alázatossággal megnyerte. Amit Éva engedetlenséggel tönkretett és elveszített, azt Mária engedelmisséggel megmentette. A kígyónak engedelmeskedve Éva romlásba döntötte magát és gyermekeit, kiszolgáltatta őket a kígyónak, míg Mária, aki tökéletesen hűséges volt Istenhez, megmentette magát, gyermekeit és szolgálóit, és az isteni Felségnek szentelte őket.

54. Isten nemcsak egy ellenségeskedést szított, hanem *többet*, nemcsak Mária és a sátán között, hanem a Szent Szűz ivadékai és a sátán ivadékai között is. Más szóval: Isten ellenségeskedést, rejtett ellenszenvet és gyűlöletet szított a Szent Szűz igaz gyermekei és szolgálói, és a sátán gyermekei és rabszolgái között. Egyáltalán nem szeretik egymást, nincs közöttük semmilyen belső kapcsolat. Bébiál fiai, a sátán szolgálói, a világ barátai (mert ezek egy és ugyanaz) mindeddig üldözték és mostantól még inkább üldözik majd azokat, akik a Boldogságos Szűzhez tartoznak, akárcsak egykor Káin üldözte testvérét, Ábelt⁴¹, vagy Ézsau Jákobot, akik az elvetettek és a kiválasztottak előképei. Az alázatos Mária azonban mindig győzelmet arat e fölött a gögös ellenség fölött, mégpedig akkorát, hogy még a fejét is széttiporja, melyben gögje lakozik. Mindig leleplezi kígyói gonoszságát, pokoli fondorlatait, megghiúsítja ördögi terveit, és kegyetlen mancsától az idők végezetéig megvédi hűséges szolgálóit.

Mária hatalma az ördögök felett azonban különösen az utolsó időkben lesz nyilvánvalóvá, amikor a sátán a sarkát veszi célba, azaz alázatos szolgálóit és szegény gyermekeit, akiket Mária a sátán elleni harcra buzdít. A világ szemében kicsik és szegények lesznek, mindenki előtt megaláztatnak, mint a sarok, letaposottak, elnyomottak,

⁴⁰ Ter 3,15.

⁴¹ Vö. Ter 4,8.

mint amilyen a sarok a többi testrészt között. Viszont gazdagok lesznek isteni kegyelemben, miből Mária bőségesen ad nekik, nagyok és magasztosak Isten előtt szentségben, és minden teremtményt felülmúlnak lelkes buzgóságukkal. Az isteni segítség akkora támaszuk lesz, hogy Máriával egyesülve a sarkukkal – alázatosságukkal – tiporják szét a sátán fejét, Jézus Krisztusnak pedig fényes győzelmet szereznek.

[2. A MÁRIA-TISZTELET KÜLÖNÖSEN AZ UTOLSÓ IDŐKBEN SZÜKSÉGES]

55. Isten tulajdonképpen azt akarja, hogy szentséges Anyját most jobban ismerjék, szeressék és tiszteljék, mint valaha is. Ez kétség kívül így is lesz, ha a kiválasztottak a Szentlélek kegyelmével és világosságával elmélyülnek abban a belső és tökéletes gyakorlatban, amelyet a későbbiekben ismertetni fogok. Akkor majd világosan láthatják – amennyire azt a hit megengedi – a tengernek ezt a gyönyörű Csillagát, s vezetésével biztos révbe érnek, minden vihar és kalóz ellenére is. Megismerik ennek az Uralkodónőnek a nagyságát, és alattvalóiként, szeretete rabszolgáiként teljes egészében az ő szolgálatába állítják magukat. Megtapasztalják majd szelídségét, anyai jóságát, s hön szeretett gyermekként gyengéden szeretik viszont. Megismerik irgalmát, mely eltölti, felismerik segítségének a szükségességét, ezért minden helyzetben úgy folyamodnak hozzá, mint kedves szószólójukhoz és közbenjárójukhoz Jézus Krisztusnál. Akkor majd belátják, hogy Ő a legbiztosabb, a legkönnyebb, legrövidebb és a legtökéletesebb út, melyen Jézus Krisztushoz juthatunk, ezért testestül-lelkestül, minden fenntartás nélkül átadják magukat neki, hogy általa éppúgy Jézuséi legyenek.
56. De kik is lesznek Máriának e szolgái, rabszolgái és gyermekei?
Égő tűz lesznek, az Úr követői⁴², akik mindenütt felgyújtják az isteni szeretet tüzét.
Éles *nyíl* lesznek *a harcok kezéből*⁴³, éles nyilak a hatalmas Szent Szűz kezében ellenségei átdöfésére.
Lévi fiai lesznek, akik nagy szenvedéseik tüzében megtisztultak és egyesültek Istennel.⁴⁴ Szívükben ezért a szeretet aranyát hordják, lelkükben az imádság tömjénét, testükön pedig az önmegtágadás mirháját, így a szegények és a kicsik számára mindenütt Jézus Krisztus jó illata lesznek,⁴⁵ míg a világ nagyjai, gazdagjai és gögősei számára a halál lehetete.
57. A Szentlélek legkisebb fuvallatára szálló viharfelhők⁴⁶ lesznek, melyek nem tapadva semmihez, nem lepődve meg semmin, nem törődve semmivel sem ontják Isten igéjének⁴⁷ és az örök életnek az esőjét. Mennydörögnek a bűn és a világ ellen, leverik a sátánt és cimboráit, s Isten igéjének kétélű fegyverével, életre vagy halálra ledöfik mindazokat, akikhez a Magasságbeli küldi őket.
58. Ők lesznek az utolsó idők igazi apostolai, kiknek az Úr megadja a szót és az erőt, hogy csodákat tehessenek, és dicső zsákmányt szerezhessenek ellenségeitől. Arany és ezüst, s ami ennél fontosabb, gond nélkül fognak élni a többi pap, egyházi személy és klerikus között,⁴⁸ mégis megadatik nekik a galamb ezüstszárnya, hogy Isten dicsőségének és a lelkek üdvének tiszta szándékával eljussanak oda, ahova a Szentlélek szólítja őket. Ezért ott, ahol prédikálnak, nem hagynak mást maguk után, mint a szeretet aranyát, ami a törvény tökéletes teljesítése.⁴⁹

⁴² Zsolt 103,4; Zsid 1,7.

⁴³ Zsolt 126,4.

⁴⁴ Vö. Mal 3,3; 1Kor 6,17.

⁴⁵ Vö. 2Kor 2,15–16.

⁴⁶ Vö. Iz 60,8.

⁴⁷ Vö. Zsid 4,12; Ef 6,17.

⁴⁸ Vö. Zsolt 67,14.

⁴⁹ Vö. Róm 13,10.

59. Végül is tudjuk, hogy Jézus Krisztus igazi tanítványai lesznek, akik az Ő szegénységének, alázatosságának, világmegvetésének nyomdokain haladva az Istenhez vezető keskeny utat az igazsághoz híven, a szent Evangélium, nem pedig a világ elvei szerint tanítják. Eközben nem nyugtalankodnak, nem lesznek tekintettel senki személyére,⁵⁰ nem kímélnék senkit, nem hallgatnak egyetlen halandóra sem, nem félnek tőle, bármily hatalmas is legyen. Isten igéjének⁵¹ kétélű kardja lesz szájukban, vállukon a kereszt véres zászlaja, jobbjukban a fészület, bal kezükben a rózsafüzér, Jézus és Mária neve a szívükön, egész viselkedésüket pedig Jézus Krisztus szerénysége és önmegtagadása hatja át.

Íme, ilyenek lesznek azok a nagy emberek, akik eljönnek, akiket Mária a Magasságbeli parancsára létrehoz, hogy terjesszék országát az istentelenek, a bálványimádók és a mohamedánok között. De mikor és hogyan történik ez?... Egyedül Isten tudja. A mi dolgunk, hogy imádkozzunk, sóhajtozzunk és várjunk: *Biztam, az Úrban bizakodtam.*⁵²

II. «A MÁRIA-TISZTELET MIBENLÉTE»

[A. A MÁRIA-TISZTELET ALAPIGAZSÁGAI]

60. Miután eddig a Mária-tisztelet szükségességéről beszéltem, most ennek az ájtatosságnak a mibenlétéről kell szólnom. Ezt Isten segedelmével megteszem, miután kifejtek néhány alapigazságot, amelyek megvilágítják ezt a nagy és értékes ájtatosságot, amelyet fel akarok tárni.

[«Jézus Krisztus valamennyi ájtatosságunk végső célja»]

61. *Első igazság.* – Jézus Krisztusnak, a mi Megváltónknak, az igaz Istennek és igaz embernek kell valamennyi ájtatosságunk végső céljának lennie, máskülönben azok hamisak és hazugak lennének. Jézus Krisztus *az alfa és az ómega*,⁵³ minden dolog kezdete és vége. Amint az Apostol mondja, mi csak azon fáradozunk, hogy minden embert tökéletessé tegyünk Jézus Krisztusban, mert egyedül benne lakik az istenség egész teljessége, és a kegyelem, erény és tökéletesség minden teljessége; mert egyedül benne áldattunk meg minden áldással; mert Ő a mi egyetlen Tanítónk, akinek tanítania kell bennünket, egyetlen Urunk, akitől függenünk kell, a mi egyetlen Fejünk, mellyel egyesülnünk kell, egyetlen példaképünk, akihez hasonlónak kell válnunk, egyetlen orvosunk, aki meg fog bennünket gyógyítani, egyetlen pásztorunk, aki táplálni fog bennünket, egyetlen utunk, amelynek vezetnie kell bennünket, a mi egyetlen igazságunk, akiben hinnünk kell, a mi egyetlen életünk, amelynek éltetnie kell bennünket, és mindenben egyetlen mindenünk, amelynek elegendőnek kell lennie számunkra. Jézus nevének kívül nem adatott más név az ég alatt, amely által üdvözülhetünk. Üdvösségünknek, tökéletességünknek és dicsőségünknek Isten nem adott más alapot, mint Jézus Krisztust. Minden épület, amely nem szilárd kőn nyugszik, futóhomokra épül, és előbb-utóbb elkerülhetetlenül összeomlik. Minden hívő, aki nem egyesült Jézussal, mint a szőlővessző a tőkével, leesik, elszárad, és csak arra való, hogy tüzre vessék. Ha

⁵⁰ Vö. Mt 22,16.

⁵¹ Vö. Zsid 4,12; Ef 6,17.

⁵² Zsolt 39,2.

⁵³ Jel 1,8. Az egész tétel bibliai reminiscenciáktól hemzseg: Ef 4,13; Kol 2,9; Ef 1,3; Mt 23,8; Mt 23,10; 1Kor 8,6; Kol 1,18; Jn 13,15; 14,6; ApCsel 4,12; 1Kor 3,11; Mt 7,26–27; Jn 15,6; Róm 8,1; 8,38–39; 2Kor 2,15–16.

Jézus Krisztusban élünk és Jézus Krisztus bennünk, nincs semmi félnivalónk az ítélettől. Sem az ég angyalai, sem az emberek a földön, sem a pokol ördögei, sem bármely más teremtmény nem árthat nekünk, mert nem választhat el Isten szeretetétől, amely Jézus Krisztusban van. Jézus Krisztus által, Jézus Krisztussal és Jézus Krisztusban mindenre képesek vagyunk: a Szentlélekkel egységben minden tiszteletet és dicsőséget megadhatunk az Atyának, mi magunk pedig tökéletessé válhatunk, és felebarátunk számára az örök élet illata lehetünk.

62. Ha tehát meghonosítjuk a Szent Szűz igazi tiszteletét, ez csak azért történik, hogy még tökéletesebben előmozdítsuk Jézus Krisztus tiszteletét; csak azért történik, hogy könnyű és biztos eszközt nyújtsunk Jézus Krisztus megtalálására. Ha a Szűz Mária-tisztelet eltávolítana Jézus Krisztustól, el kellene vetnünk, mint ördögi ámitást. Erre az ájtatosságra azonban, amint már megmutattam, és amiről a későbbiekben is szólok, csak azért van szükségünk, hogy Jézus Krisztust tökéletesen megtaláljuk, gyengéden szeressük és hűségesen szolgáljuk.
63. Itt egy pillanatra Hozzád fordulok, ó, szeretett Jézusom, hogy isteni Felsőgednek elpanaszoljam, hogy a keresztények többsége, még a legbölcsebbek is, nem ismerik azt a szükségszerű köteléket, amely Közted és legszentebb Anyád közt van. Te, Uram, mindig Máriával vagy, Mária pedig Teveled. Ő nem létezhet Nélküled, különben megszűnne az lenni, ami. Ő a kegyelem által annyira átalakult Tebeléd, hogy Ő nem él, Ő nincs többé: Jézusom, Te magad élsz és uralkodol benne, tökéletesebben, mint az összes angyalban és üdvözültben. Ő, ha az emberek ismernék a dicsőséget és a szeretetet, amelyet ebben a csodálatos teremtményben elnyersz, egészen más véleményen lennének Rólad és Róla. Ő olyan szorosan egyesül Veled, hogy könnyebb lenne elválasztani a fényt a naptól, a meleget a tüztől. Sőt, azt mondom, hogy könnyebb lenne elválasztani Tőled az összes angyalokat és szenteket, mint az isteni Máriát, mert ő hőbben szeret és tökéletesebben dicsóít, mint minden teremtményed együttvéve.
64. Ezek után, szeretett Tanítóm, nem meglepő és sajnálatos-e látni, hogy legszentebb Anyád tekintetében mekkora a tudatlanság és az elvakultság a földön az emberekben? Nem annyira a bálványimádókról és a pogányokról beszélek, akik nem ismerve Téged a legkevésbé sem igyekeznek megismerni Őt. Az eretnekekről és a szakadókról sem beszélek, akik nem törődnek legszentebb Anyád tiszteletével, mivel elszakadtak Tőled és szent Egyházadtól, hanem a katolikus keresztényekről beszélek, sőt köztük tanítókról is, akik arra hivatottak, hogy másokat az igazságra tanítsanak, miközben nem ismernek Téged, sem legszentebb Anyádat, hacsak nem valamiféle spekulatív, száraz, terméketlen és közömbös módon. Ezek az urak csak ritkán beszélnek a te legszentebb anyádról és arról a tiszteletről, amellyel iránta kell viseltetnünk, mert – mint mondják – attól tartanak, hogy visszaélnék veled, s hogy Téged ne sértsenek meg azzal, hogy Őt túlságosan tisztelik. Ha egy Mária-tisztelőt látnak vagy hallanak e jóságos Anya iránti ájtatosságról gyengéd, erőteljes és meggyőző hangon beszélni mint biztos, nem félrevezető eszköztől, veszélytelen rövid útról, tökéletlenség nélküli szeplőtelen útról, s annak csodálatos titkáról, hogy Téged megtaláljunk és tökéletesen szeressünk, akkor tiltakoznak ellene, és ezer hamis érvet hoznak fel, hogy bebizonyítsák, nem kell annyit beszélni a Szent Szűzről, hogy nagy visszaélések vannak ennél az ájtatosságnál, melyek megszüntetésére kellene törekedni, s inkább Rólad beszélni, mintsem az embereket a Szent Szűz iránti ájtatosságra rávenni, akit egyébként is eléggé szeretnek.

Néha ezeket az urakat is hallani a te legszentebb Anyád iránti ájtatosságról beszélni, de nem azért, hogy meghonosítsák s terjesszék, hanem hogy kiküszöböljék a visszaéléseket. Mindeközben ezek az urak híján vannak a jámborságnak és az irántad való gyengéd tiszteletnek, mert így viseltetnek Mária iránt is. A zsolozsmát, a skapulárét, a rózsafüzért az ostoba nőszemélyek és a tudatlanok áhítatgyakorlatainak tartják, amelyek

nélkül üdvözülhet az ember. Ha kezük közé kerül egy Mária-tisztelő, aki a rózsafüzért imádkozza vagy más ájtatosságot végez a tiszteletére, csakhamar megváltoztatják a lelkét és a szívét: a rózsafüzér helyett a hét zsoltárt, a Mária-tisztelet helyett Jézus Krisztus tiszteletét ajánlják neki.

Ó, kedves Jézusom, ezekben az emberekben a te szellemed élne? Kedvedre van-e, hogy így tesznek? Tetszésedre van-e, ha attól való félelmünkben, hogy ez Neked nem tetszik, nem teszünk meg mindent, hogy Szűzanyádnak tetsszünk? A Szűzanyád iránti tisztelet akadály-e a Te tiszteletednek? Vajon Ő magának tulajdonítja az iránta tanúsított tiszteletet? Talán különvált Tőled? Talán valami idegen, akinek nincs Hozzád semmi köze? Ellenedre van, ha Neki tetszeni akarunk? Elszakadunk-e, eltávolodunk-e a Te szeretetedtől, ha Neki adjuk magunkat és szeretjük Őt?

65. Azonban, kedves Tanítóm, még ha az imént mondtak mind igazak lennének is, a tudósok többsége, gőgjük büntetéséül nem távolítana el több embert legszentebb Szűzanyád tiszteletétől, és nem árasztaná el őket több közömbösséggel iránta. Őrizz engem, Uram, őrizz engem, hogy ne úgy gondolkozzam, és ne úgy tegyek, ahogyan ők! Adj nekem valamicskét abból a hálából, nagyrabecsülésből, tiszteletből és szeretetből, mellyel Te viseltetsz legszentebb Szűzanyád iránt, hogy annál jobban szeresselek és dicsőítselek, minél inkább utánozlak, és minél közelebről követlek Téged.
66. Mintha eddig még semmit sem mondtam volna legszentebb Szűzanyád tiszteletére, add meg nekem a kegyelmet, hogy méltóképpen dicsérhessem,⁵⁴ minden ellenségével dacolva, akik a tieid is, és hogy a szentekkel odakiálthassam nekik: „Senki se remélje Isten irgalmát, aki szent Anyját megsérti.”⁵⁵
67. Hogy irgalmadból szent Anyád igazi tiszteletét elnyerjem, hogy az egész földet erre a tiszteletre késztessem, add, hogy hön szeresselek, és fogadd ezért a lángoló imádságot, melyet Szent Ágostonnal és igaz barátaiddal Hozzád intézek:

Tu es Christus, pater meus sanctus, Deus meus pius, rex meus magnus, pastor meus bonus, magister meus unus, adjutor meus optimus, dilectus meus pulcherrimus, panis meus vivus, sacerdos meus in aeternum, dux meus ad patriam, lux mea vera, dulcedo mea sancta, via mea recta, sapientia mea praeclara, simplicitas mea pura, concordia mea pacifica, custodia mea tota, portio mea bona, salus mea sempiterna...

Christe Jesu, amabilis Domine, cur amavi, quare concupivi in omni vita mea quidquam praeter te Jesum Deum meum? Ubi eram quando tecum mente non eram? Jam ex hoc nunc, omnia desideria mea, incalescite et effluite in Dominum Jesum; currite, satis hactenus tardastis; properate quo pergitis; quaerite quem quaeritis. Jesu, qui non amat te anathema sit; qui te non amat amaritudinibus repleatur... O dulcis Jesu, te amet, in te delectetur, te admiretur omnis sensus bonus tuae conveniens laudi. Deus cordis mei et pars mea, Christe Jesu, deficiat cor meum spiritu suo, et vivas tu in me, et concalescat in spiritu meo vivus carbo amoris tui, et excrescat in ignem perfectum; ardeat jugiter in ara cordis mei, ferveat in medullis meis, flagret in absconditis animae meae; in die consummationis meae consummatus inveniatur apud te. Amen.

«Krisztus, Te vagy az én szent Atyám, kegyes Istenem, nagy királyom, jó pásztorom, egyetlen tanítóm, legjobb segítóm, legszebb kedvesem, élő kenyérem, örök papom, hazámba vezetőm, igaz világosságom, szent gyönyöröm, egyenes utam, világító bölcsességem, tiszta egyszerűségem, édes békém, teljes oltalmam, szép örökségem, örök üdvösségem...

Jézus Krisztus, kedves Uram, Rajtad, Jézuson, én Istenemen kívül miért szerettem, miért akartam mást egész életemben? Hol voltam, amikor nem Rád gondoltam? Ó, vágyaim, legalább mostantól gyulladjatok fel és égjétek az Úr Jézusért! Siessetek, már

⁵⁴ Vö. Szent Bonaventura: *Psalterium maius*, 79. zsoltár, *Opera omnia*, Vivès, Parisiis, 1868., vol. 14., p. 210.

⁵⁵ Guillaume de Paris: *De rethorica divina*, in Crasset, I. rész, 46. old.

eleget késtetek! Siessetek célotok felé, valóban azt keressétek, akit kerestek! Ó, Jézus, átkozott legyen, aki Téged nem szeret! Aki Téged nem szeret, teljék meg keserűséggel!... Ó, édes Jézus, Téged szeressen, Benned örvendezzen, Téged csodáljon minden jó és dicséretedre alkalmas érzés! Ó, Jézus Krisztus, szívem Istene és örökségem, haljon meg szívem önmaga számára, és Te élj bennem! Gyulladjon fel szívemben szereteted élő lángja és teljesedjék tökéletes tüzzé! Szívem oltárán örökké lobogjék, gyújtsa fel bensőmet és izzék lelkem legmélyéig, hogy halálom napján tökéletesnek találtsam Általad! Ámen.»

Szent Ágoston csodálatos imádságát latinul akartam megadni, hogy a latinul értők mindennap elmondhassák, hogy általa kérhessék Jézus szeretetét, melyet az isteni Mária által keresünk.

[Jézus Krisztushoz és Máriához rabszolgaként tartozunk]

68. *Második igazság.* – Jézushoz való viszonyunkból arra következtethetünk, hogy mint az Apostol mondja, mi nem vagyunk a magunkéi,⁵⁶ hanem egészen az övéi, mint a tagjai és a rabszolgái, akiket végtelenül drágán, saját vére árán vásárolt meg. A keresztség előtt az ördög rabszolgái voltunk, azonban a keresztség Jézus Krisztus igazi rabszolgáivá tett bennünket, így többé nem szabad másért élnünk, dolgoznunk és meghalunk, mint egyedül azért, hogy gyümölcsöt teremjünk ennek az Istenembernek, dicsőítsük testünkben és uralkodni engedjük lelkünkben, mert az ő vívmánya, szerzett népe és öröksége vagyunk.⁵⁷ Éppen ezért hasonlít bennünket a Szentlélek:⁵⁸ 1° az egyház mezején a kegyelem vizének partjára ültetett fákhoz, amelyeknek kellő időben gyümölcsöt kell hozniuk, 2° szőlővesszőkhöz, melyeknek tőkéje Jézus Krisztus, s melyeknek jó szőlőt kell teremniük, 3° nyájhoz, melynek Jézus Krisztus a pásztora, s melynek sokasodnia kell és tejet adnia, 4° jó földhöz, melyet Isten művel, melyben a mag megsokasodik, és harminc-, hatvan-, százszoros termést hoz. Jézus Krisztus megátkozta a terméketlen fügefát, és elítélte a mihaszna szolgát, aki nem értékesítette talentumát.⁵⁹ Mindez azt bizonyítja, hogy Jézus Krisztus tőlünk, nyomorultaktól némi gyümölcsöt kíván, azaz a jótetteinket, mert ezek a jótettek csak az övéi: *Krisztus Jézusban jótettekre teremtett minket.*⁶⁰ A Szentléleknek ezek a szavai arra utalnak, hogy minden jócselekedetünk egyetlen kezdete Jézus Krisztus, s Neki kell egyetlen végének-céljának is lennie, és Neki nem csupán fizetett szolgaként, hanem a szeretet rabszolgájaként tartozunk szolgálni. Ezt kifejtem.
69. Itt a földön kétféle módja van annak, hogy máshoz tartozunk, és más hatalmától függünk, t. i. az egyszerű szolgaság és a rabszolgaság, ezért szolgálókról és rabszolgálókról beszélünk.

A keresztények között szokásos szolgaságban az ember kötelezi magát, hogy egy másiknak bizonyos ideig, bizonyos bér vagy jutalmazás fejében szolgál.

A rabszolgaságban az ember teljes mértékben és egész életében függ egy másiktól, szolgálnia kell urát anélkül, hogy bérre vagy más jutalmazásra igényt tarthatna, akárcsak egy állat, melynek élete és halála felett rendelkezhet.

70. A rabszolgaságnak három fajtája van: természetes, kényszerű és önkéntes rabszolgaság. Az első módon minden teremtmény Isten rabszolgája: *Az Úr é a föld és ami betölti,*⁶¹ az

⁵⁶ Vö. 1Kor 6,19; 12,27.

⁵⁷ Vö. Róm 7,4; 1Pt 2,9.

⁵⁸ Vö. Zsolt 1,3; Jn 15,5; 10,1–6; 15,1; Mt 13,8.

⁵⁹ Vö. Mt 21,19; 25,24–30.

⁶⁰ Ef 2,10.

⁶¹ Zsolt 23,1

ördögök és a kárhozottak a második, az igazak és a szentek pedig a harmadik módon azok. Az önkéntes rabszolgaság a legtökéletesebb és a legdicsőbb Istenre nézve, aki a szívet nézi,⁶² és aki a szív és a szerető akarat Istenének nevezi magát, mert ez által az önkéntes rabszolgaság által választjuk mindenek fölött Istent és az ő szolgálatát, még akkor is, ha a természet nem erre kötelezne minket.

71. A szolga és a rabszolga között teljes a különbség:

1° A szolga nem adja urának mindazt, ami, amije van, és amit más vagy önmaga által szerezhethet. A rabszolga teljesen átadja magát urának, mindenével, amije van, és amit szerezhethet, kivétel nélkül.

2° A szolga urának tett szolgálataért fizetséget kér, míg a rabszolga semmit sem kérhet, végezzen mégoly kitartó, ügyes vagy fáradságos munkát is.

3° A szolga bármikor otthaghatja urát, vagy legalábbis akkor, amikor letelik a szolgálata, míg a rabszolgának nincs joga otthagynia urát, amikor azt szeretné.

4° Az úr nem rendelkezik szolgája élete és halála felett, azért ha megölné, mint egy igásállatot, igazságtalan emberölést követne el; míg a törvények szerint az úr rendelkezik rabszolgája élete és halála felett, így bárkinek eladhatja vagy megölheti, mint – anélkül, hogy összehasonlítanánk vele – a lovat.

5° Végül, a rabszolga bizonyos ideig áll ura szolgálatában, míg a rabszolga örökké.

72. Semmi sincs, ami az embert nagyobb mértékben tenne egy másik ember tulajdonává, mint a rabszolgaság. Hasonlóképpen, a keresztény életben nincs semmi, ami Jézus Krisztus és az ő szentséges Anyjának teljesebb tulajdonává tenne bennünket, mint az önkéntes rabság, magának Jézus Krisztusnak példájára, aki irántunk való szeretetből *szolgai alakot öltött*,⁶³ és a Szent Szűz példájára, aki magát az Úr szolgálóleányának és rabnőjének nevezte.⁶⁴ Az apostol büszkén nevezi magát *servus Christi*-nek, *Krisztus szolgájának*.⁶⁵ A Szentírás a keresztényeket is többször *servi Christi*-nek, Krisztus szolgáinak⁶⁶ nevezi. Maga a *servus* szó, ahogyan egy híres személyiség helyesen megjegyezte, valaha rabszolgát jelentett, mert még nem voltak szolgák a szó mai értelmében, mivel az urakat csak a rabszolgák vagy a felszabadítottak szolgálták. Ezért a Szent Tridenti Zsinat katekizmusa, hogy minden kétségünket kizárja, hogy Jézus Krisztus rabszolgái vagyunk-e, egyértelműen fogalmaz, amikor *mancipia Christi*-nek, azaz Krisztus rabszolgáinak nevez meg bennünket. Ezek után:

73. Azt mondom, hogy Jézus Krisztuséi kell, hogy legyünk, és szolgálunk kell neki nemcsak fizetett szolgálókként, hanem önkéntes rabszolgákként is, akik nagy szeretetükből átadják magukat, és rabszolgaként szentelik magukat az Ő szolgálatának, csupán azért a megtiszteltetésért, hogy hozzá tartozhatnak. A keresztség előtt a sátán rabszolgái voltunk, a keresztség Jézus Krisztus rabjaivá tett bennünket. Következésképpen: a keresztények vagy a sátán vagy Jézus Krisztus rabszolgái.

74. Amit Jézus Krisztusról abszolút értelemben mondom, azt a Szentséges Szűzről relatív értelemben mondom, mivel Jézus Krisztus Őt választotta élete, halála, dicsősége és égi-földi hatalma elválaszthatatlan társául, s kegyelme által felruházta Őt Fenségének mindazon jogaival és kiváltságaival, amelyekkel természeténél fogva rendelkezik. Mindaz, ami Istent természeténél fogva illeti meg, az Máriát a kegyelem által illeti meg – mondják a szentek; így – szavaik szerint – ugyanazok az alárendeltjeik, a szolgálók és a rabszolgáik, mivel egyazon az akaratuk és egyazon a hatalmuk.

⁶² Vö. 1Sám 16,7; Péld 23,26; Zsolt 72,26.

⁶³ Fil 2,7.

⁶⁴ Vö. Lk 1,38.

⁶⁵ Róm 1,1; Gal 1,10; Filem 1,1.

⁶⁶ Vö. 1Kor 7,22; 2Tim 2,24.

75. A szentek és számos kiemelkedő személyiség nézete szerint tehát a Szentséges Szűz iránti szeretet rabszolgáinak nevezhetjük magunkat, és azokká lehetünk, hogy ily módon Jézus Krisztus tökéletesebb rabszolgáivá lehessük. A Szentséges Szűz az az eszköz, ami által a mi Urunk eljött hozzánk, s Ő az az eszköz, amit használnunk kell, hogy az Úrhoz jussunk. Mert Ő nem olyan, mint más teremtmények, akik, ha csatlakoznánk hozzájuk, inkább eltávolítanának bennünket Istentől, mintsem közelebb vinnének hozzá. Ellenkezőleg, Mária legnagyobb kívánsága, hogy egyesítsen minket Fiával, Jézus Krisztussal, a Fiú legnagyobb kívánsága pedig, hogy szentséges Anyja által hozzá jöjjünk. Sőt, ily módon megtiszteljük Őt, és a kedvére teszünk, amint a tökéletesebb alattvalóvá és rabszolgává lenni akaró is megtisztelné és kedvére tenne egy királynak, ha a királyné rabszolgájává válna. Ezért mondják a szentatyák és őket követve Szent Bonaventura, hogy a Szent Szűz az az út, amelyen a mi Urunkhoz jutunk: „A Máriához való közeledés a Krisztushoz vezető út”.
76. Ezenkívül, a Szentséges Szűz ég és föld Királynője és Uralkodónője, amint azt már említettem: „Íme, Isten hatalmának minden alárendeltetett, így a Szűz is; a Szűz hatalmának minden alárendeltetett, így maga Isten is” – mondja Szent Anzelm, Szent Bernát, Szent Bernardin és Szent Bonaventura. Így nem annyi alárendeltje és rabszolgája van, ahány teremtmény csak van? Nem megalapozott-e, hogy ha oly sok kényszerű rabszolgája van, akkor Olyanok is vannak, akik szeretetből azok, akik rabszolgájaként szívesen választják Őt legfelsőbb Uralkodónőjüknek? Talán az embereknek és a démonoknak lehetnek önkéntes rabszolgái, Máriának pedig nem? Minden király megtisztelőnek tartja, ha társának, a királynőnek rabszolgái vannak, akik élete és halála felett maga rendelkezik, mert a királyok megtiszteltetése és hatalma egyben a királynők megtiszteltetése és hatalma is. Gondolhatjuk-e akkor, hogy a mi Urunk rossznak találja, hogy szentséges Anyjának – akit Ő, mint a valaha is létező legjobb Fiú minden hatalma részesévé tett – szintén legyenek rabszolgái? Talán Jézus kevésbé tisztelné és szeretné Anyját, mint Achasvéros Esztert vagy Salamon Batsebát?⁶⁷ Ki merné ezt állítani vagy akár gondolni is?
77. De merre is vezet a tollam? Miért időzöm ezen a helyen, hogy bebizonyítsak egy ilyen egyértelmű dolgot? Ha valaki nem akarja magát a Szentséges Szűz rabszolgájának nevezni, hát ne tegye! Csak legyen Jézus Krisztus rabszolgája, és annak is hívja magát! Így lesz a Szent Szűz rabszolgája is, mert Jézus Mária gyümölcse és dicsősége. Éppen ezt műveljük tökéletesen abban az ájtatosságban, amelyről a későbbiekben fogok szólni.

[«Meg kell szabadulnunk a bennünk lévő rossztól.»]

78. *Harmadik igazság* – Legjobb cselekedeteinket gyakran bemocskolja és elrontja lelkünk gonosz mélye. Ha valaki tiszta, világos vizet önt egy büzlő edénybe, vagy bort olyan hordóba, amelyet egy előzőleg benne lévő másik bor rontott el, akkor a világos víz és az egészséges bor elromlik, ugyanis könnyen magukba szívják a kellemetlen szagot. Hasonlóképpen, amikor Isten kegyelmeit és az ég harmatát vagy szeretete jó borát az eredendő bűn és a mindenkori bűneink által megrontott lelkünk edényébe teszi, akkor az ajándékait rendszerint elrontja és bemocskolja a rossz élesztő és az a rossz üledék, amit a bűn hagyott bennünk. Akkor ezt a bűzt árasztják cselekedeteink, még a legmagasztosabb erényekből fakadók is. Hogy tehát elérjük azt a tökéletességet, amely csak Jézus Krisztussal egyesülve érhetünk el, nagyon fontos, hogy kiüresedjünk a bennünk lévő rossztól: máskülönben a mi Urunk, aki végtelenül tiszta és végtelenül gyűlöli a lélek minden, még a legparányibb foltját is, eldob minket magától, és nem egyesül velünk.

⁶⁷ Vö. 1Kir 2,19; Esz 5,6–7.

79. Önmagunk kiüresítéséhez először is a Szentlélek világossága által alaposan meg kell ismernünk gonosz lényünket, az üdvösséghez szükséges jóra való képtelenségünket, minden dologban való gyengeségünket, mindenkori állhatatlanságunkat, méltatlanságunkat bármily kegyelemre és teljes romlottságunkat. Ősatyánk bűne szinte teljesen elrontott, megsavanyított, felfújta és megrontott mindannyiunkat, ahogyan az élesztő is megsavanyítja, felfújja és megkeleszti a tésztát, amelybe beleteszik. Mostani bűneink, akár halálosak, akár bocsánatosak, bármennyire is megbocsáttattak, csak növelték bujaságunkat, gyengeségünket, állhatatlanságunkat és romlottságunkat, és rossz következményeket hagytak lelkünkben.

Testünk annyira romlott, hogy a Szentlélek bűnös, vétekben fogant,⁶⁸ bűnben táplált, mindenre képes testnek nevezi, mely ezer és ezer betegségnek van kitéve, napról napra romlottabb, és nem nemz mást, mint rühösséget, férgekét és rothadást.

Testünkkel egyesült lelkünk annyira testi lett, hogy testnek nevezik: *Minden lény a rossz útjára tért.*⁶⁹ Örökségünk nem más, mint szellemünk gögje és elvakultsága, szívünk ridegsége, lelkünk gyengesége és állhatatlansága, testünk bujasága, lázadó szenvedélyei és betegségei. Természetünknel fogva gögösebbek vagyunk a pávánál, földhözragadtabbak a varangynál, csúfabbak a baknál, irigyebbek a kígyónál, falánkabbak a disznónál, mérgeesebbek a tigrisnél, lustábbak a teknősnél, gyengébbek a nádszálnál és állhatatlanabbak a szélkakasnál. Lényünk mélyén csak a semmi és a bűn van, így nem érdemlünk mást, mint Isten haragját és az örök poklot.⁷⁰

80. Ezek után meg kell-e lepődnünk azon, amit a mi Urunk mond, hogy annak, aki követni akarja, meg kell tagadnia, és gyűlölnie kell önmagát. Aki szereti életét, az elveszíti, de aki gyűlöli életét, az megmenti.⁷¹ Ez a végtelen Bölcsesség, aki nem ok nélkül adja parancsolatait, csak azért parancsolja, hogy gyűlöljük önmagunkat, mert igencsak gyűlöletre méltók vagyunk. Semmi sem oly szeretetre méltó, mint Isten, és semmi sem oly gyűlöletre méltó, mint mi magunk.

81. Másodszor, önmagunk kiüresítéséhez minden nap meg kell halnunk magunk számára, azaz meg kell tagadnunk lelkünk szellemi és testünk érzéki erőit. Úgy kell látnunk, mintha nem látnánk. Úgy kell hallanunk, mintha nem hallanánk, és úgy kell használnunk e világ dolgait, mintha nem élnénk velük.⁷² Szent Pál ezt napi meghalásnak nevezi: *Mindennap készen vagyok meghalni.*⁷³ *Ha a búzaszem nem hull a földbe, és nem hal el, egymaga marad,*⁷⁴ és nem hoz jó termést. Ha nem halunk meg önmagunk számára, és ha legszentebb ájtatosságaink nem vezetnek ehhez a szükséges és termékeny halálhoz, nem hozunk jó termést, ájtatosságaink haszontalanokká válnának, minden igaz cselekedetünket⁷⁵ beszennyezné önimádatunk és tulajdon akaratunk. Ebben az esetben Isten legnagyobb áldozatainktól és a tőlünk telhető legjobb cselekedeteinktől is undorodna, s halálunk napján erények és érdemek tekintetében üres kézzel állnánk, a tiszta szeretetnek szikrája sem lenne bennünk, mert ez csak az önmaguk számára meghalt lelkeknek adatik meg, kiknek élete Krisztussal el van rejtve Istenben.⁷⁶

82. Harmadszor, a Mária-ájtatosságok közül azt kell választanunk, amely erre az önmagunk számára való meghalásra leginkább készíttet bennünket, mert az a legjobb és a legmegszentelőbb. Ne gondoljuk azt, hogy minden arany, ami fénylik, sem azt, hogy

⁶⁸ Vö. Róm 6,6; Zsolt 50,7.

⁶⁹ Ter 6,12.

⁷⁰ Vö. Ef 2,3.

⁷¹ Vö. Mt 16,24; Lk 9,23; Jn 12,25.

⁷² Vö. 1Kor 7,31.

⁷³ 1Kor 15,31.

⁷⁴ Jn 12,24.

⁷⁵ Vö. Iz 1,13.

⁷⁶ Vö. Kol 3,3.

minden méz, ami édes, sem pedig azt, hogy amit könnyű megtenni, vagy amit a többség tesz, az a legmegszentelőbb. Ahogy vannak természetes titkok, melyek segítségével rövid idő alatt, kevés költséggel és könnyedén véghezvihetünk bizonyos természetes műveleteket, úgy a kegyelem rendjében is vannak titkok, melyek segítségével rövid idő alatt, kellemesen és könnyedén természetfeletti tetteket hajthatunk végre: kiüresíthetjük önmagunkat, megtehetünk Istennel, és tökéletessé lehetünk.

Az a gyakorlat, amelyet fel akarok tárni, egyike a kegyelem azon titkainak, mely a keresztények többsége előtt ismeretlen, csak kevés istenfélő számára ismert, és még kevesebb azok száma, akik gyakorolják és kedvelik. A gyakorlat ismertetése előtt azonban íme a negyedik igazság, ami a harmadikból következik.

[«Szükségünk van közbenjáróra magánál a Közbenjárónál is.»]

83. *Negyedik igazság.* – Tökéletesebb Istenhez nem egyedül, közvetítő nélkül közelednünk, mert ez alázatosabb. Mivel lényünk, mint arra rámutattam, igen romlott, nem támaszkodhatunk saját erőfeszítéseinkre, ügyeskedéseinkre és alkalmasságunkra, hogy eljussunk Istenhez és kedvére legyünk. Minden jócselekedetünk szennyes és értéktelen lesz Isten előtt, s nem készítik arra, hogy egyesüljön velünk és meghallgasson bennünket. Mert Isten nem ok nélkül adott nekünk közbenjárókat Felségénél. Láta méltatlanságunkat és alkalmatlanságunkat, és megkönyörült rajtunk. Hogy irgalmasságához juthassunk hatalmas közvetítőkkel látott el bennünket Felségéhez. Ezért, mellőzni ezeket a közbenjárókat, és közvetlenül isteni szentségéhez közelednünk minden ajánlás nélkül, azt jelentené, hogy nincs bennünk alázat, nincs bennünk tisztelet az oly felséges, oly szent Isten iránt. Azt jelentené, hogy kevesebbre becsüljük a királyok Királyát egy földi királynál vagy fejedelemnél, akihez szószóló barát nélkül nem közelednénk.
84. Urunk a mi szószólónk és közbenjárónk megváltásunkért az Atyaistennél. Átala kell az egész diadalmas és küzdő Egyházzal imádkoznunk. Átala juthatunk isteni Felségéhez, és sohasem jelenhetünk meg előtte másként, mint Jézus érdemeire támaszkodva és azokat magunkra öltve, ahogyan a kis Jákob kecskegidák bőrével befedve jelent meg atyja előtt, hogy áldását fogadja.⁷⁷
85. Valóban nincs szükségünk közbenjáróra magánál a Közbenjárónál is? Elég nagy-e a tisztaságunk ahhoz, hogy közvetlenül, a magunk erejéből egyesüljünk Vele? Nem Isten-e Ő, Atyjával mindenben egyenlő, következésképpen a szentek Szentje, aki éppoly tiszteletreméltó, mint Atyja? Ha végtelen szeretetében kezesünk és közbenjárónk lett Atyjánál, Istennél, hogy megengesztelje és megfizesse Neki tartozásunkat, kevesebb tiszteletet és félelmet kell-e ezért felsége és szentsége iránt tanúsítanunk?

Mondjuk ezért Szent Bernáttal bátran, hogy magánál a Közbenjárónál is közbenjáróra van szükségünk, és hogy az isteni Mária a legalkalmasabb ennek a könyörületes tisztségnek a betöltésére. Ahogy Jézus Krisztus általa jött hozzánk, úgy nekünk is általa kell Hozzá mennünk. Ha félünk közvetlenül Jézus Krisztus Istenhez járulni, akár végtelen nagysága miatt, akár hitványságunk vagy bűneink miatt, kérjük bátran Szűzanyánk, Mária segítségét és közbenjárását. Ő jó, Ő gyengéd, nincs benne semmi szigorú, sem elutasító, se túlságosan fenséges, se túlságosan csillogó. Őt nézve csak a saját természetünket látjuk. Nem nap Ő, aki erős sugaraival elvakít bennünket, gyengéket, inkább szép és szelíd, mint a hold, mely a naptól kapja fényét, és enyhíti azt, hogy gyenge képességeinkhez igazítsa. Oly szeretetteljes, hogy senkit sem utasít el, aki a közbenjárását kéri, legyen az mégoly bűnös is, mert – mint a szentek mondják – amióta világ a világ, soha nem lehetett azt hallani, hogy valaki kitarotán, bizalommal fordult a Szent Szűzhöz,

⁷⁷ A tétel számos bibliai reminiscenciát tartalmaz: 1Jn 2,1; 1Tim 2,5; Róm 13,14; Ter 27.

és Ő elutasította volna. Oly hatalmas, hogy kérései soha nem találtak elutasításra. Elég, ha megjelenik Fia előtt, és könyörög hozzá: a Fiú nyomban teljesíti kérését, azonnal fogadja. Az anyai kebel, az anyai öl és az anyai kérés kiváltotta szeretet mindig győz felette.

86. Mindezt Szent Bernáttól és Szent Bonaventurától vettem. Szerintük három lépcsőfokot kell megtennünk, hogy Istenhez jussunk. Az első, hozzánk legközelebb álló és képességeinknek leginkább megfelelő: Mária. A második Jézus Krisztus, a harmadik pedig az Atyaisten. Hogy Jézushoz jussunk, Máriához kell mennünk, mert Ő a mi szószóló közbenjárónk. Hogy az örök Atyához jussunk, Jézushoz kell mennünk, mert ő a mi megváltó közbenjárónk. Ehhez a rendhez tökéletesen tartjuk magunkat annak az ájtatosságnak a gyakorlásával, amelyről a későbbiekben fogok szólni.

[«Nagyon nehéz megőriznünk az Istentől kapott kegyelmeket és kincseket.»]

87. *Ötödik igazság.* – Gyengék és törekenyek lévén nagyon nehéz megőriznünk az Istentől kapott kegyelmeket és kincseket:

1° mert ez az égnél és földnél értékesebb *kincsünk cserépedényben van,*⁷⁸ romlandó testben, gyenge és állhatatlan lélekben, melyet egy semmisség is feldúl és megsemmisít.

88. 2° Mert a démonok, ezek az ügyes tolvajok váratlanul akarnak meglepni bennünket, hogy meglopjanak, kiraboljanak minket. Éjjel-nappal lesik a kedvező pillanatot, szüntelenül itt kószálnak, hogy elnyeljenek bennünket,⁷⁹ és egy bűn által egy pillanat alatt elrabolják mindazt a kegyelmet és érdemet, amit több év során tudtunk szerezni. Gonoszságuk, tapasztaltságuk, fortélyaik és számuk töltösek el bennünket rettentő félelemmel egy ilyen csapástól, tudván azt, hogy olyanokat, akik több kegyelemben részesültek, erényekben gazdagabbak voltak, mély tapasztalatokkal rendelkeztek és a szentség magasabb fokán álltak, megleptek és sajnálatos módon meglóptak, kifosztottak. Ó, hány libanoni cédrust, az ég mennyi csillagát láttuk amint aláhullik és fényét veszti egy pillanat alatt! Honnan ez a furcsa változás? Nem a kegyelem hiányából, mert annak senki sincs híján, hanem az alázatosság hiányából. Erősebbnek és rátermettebbnek hitték magukat, mint amilyenek voltak. Úgy gondolták, képesek megőrizni kincsüket, önmagukban bíztak, és önmagukra támaszkodtak. Házukat elég biztonságosnak, ládáikat elég erősnek tartották a kegyelem becses kincsének őrzésére. E miatt az észrevehetetlen önmagukra való támaszkodás miatt (jóllehet úgy tűnt nekik, hogy kizárólag Isten kegyelmére támaszkodnak) engedte meg a végtelenül igazságos Úr, hogy kiraboltassanak, miközben magukra hagyta őket. Ó, jaj! Ha ismerték volna a csodálatos ájtatosságot, amelyet a folytatásban ismertetek, kincsüket egy hatalmas és hűséges Szűzre bízták volna, aki saját tulajdonaként őrizte volna, sőt az őrzést igaz kötelességének tartotta volna.

89. 3° A világ furcsa romlottsága miatt nehéz kitartani az igazságban. A mai világ oly romlott, hogy ha nem is a sara, de a pora szinte szükségszerűen beszenyezi a vallásos szíveket. Ezért egy csoda, ha valaki állhatatos marad ebben a rohanó árbán anélkül, hogy az el ne sodorná; e háborgó tengerben anélkül, hogy alámerülne, vagy kalózkodó és rablók ki ne fosztanák; ebben a pestises levegőben anélkül, hogy meg ne fertőződne. Az egyetlen hűséges Szűz, akiben a kígyónak része nem volt, Ő az, aki ilyen csodát tesz mindazokkal, akik őt szépen szeretik-szolgálják.

[A. AZ IGAZI MÁRIA-TISZTELET ISMERTETŐJELEI]

⁷⁸ 2Kor 4,7.

⁷⁹ Vö. 1Pt 5,8.

90. Feltételezve az említett öt alapigazságot, most jobban, mint bármikor, az igazi Mária-tiszteletet kell kiválasztanunk, mert most több Szent Szűz iránti hamis ájtatosság létezik, mint valaha is, és ezek könnyen igazaknak vehetők. Az ördög, ez a pénzhamisító, ez az ügyes és tapasztalt csaló a Szent Szűz hamis tisztelete révén már annyiszor becsapta és tönkretette a lelkeket! Mindig felhasználja ördögi tapasztalatát, hogy még többet tönkretegyen, miközben néhány általa sugallt rosszul mondott ima és külső gyakorlat leple alatt szórakoztatja és elaltatja őket a bűnben. Ahogyan a pénzhamisító rendszeren csak aranyat és ezüstöt hamisít, csak ritkán más fémeket, mert az nem éri meg a fáradságot, úgy a gonosz szellem sem hamisít annyira más ájtatosságot, mint Jézus és Mária tiszteletét, a Szentáldozás és a Szent Szűz tiszteletét, mert ezek a többi ájtatossághoz képest olyanok, mint az arany és az ezüst a fémek között.
91. Nagyon fontos tehát, hogy először is megismerjük a Szent Szűz iránti hamis tiszteleteket, hogy kerülhessük őket, és az igazit tegyük magunkévá. Másodszor pedig tudnunk kell, hogy a Szent Szűz iránti tisztelet számos különböző gyakorlata közül melyik a legtökéletesebb, a Szent Szűznek legkedvesebb, Istenre a legdicsőségesebb, számunkra a legüdvözítőbb, hogy azt sajátítsuk el.

[1. «HAMIS MÁRIA-TISZTELŐK ÉS HAMIS MÁRIA-TISZTELETEK»]

92. A hamis Mária-tisztelőknak és hamis Mária-tiszteleteknek hét fajtáját különböztetem meg. Ezek: 1. a kritikus tisztelő; 2. az aggályoskodó tisztelő; 3. a külsőséges tisztelő; 4. az elbizakodott tisztelő; 5. az állhatatlan tisztelő; 6. a képmutató tisztelő és 7. az önző tisztelő.

[1° «A kritikus tisztelő»]

93. A *kritikus* tisztelő rendszerint gögös bölcsek, erős és beképzelt szellemek, akiknek a lelkében van némi tisztelet a Szent Szűz iránt, de bírálat alá veszik szinte valamennyi áhítatgyakorlatot, amelyeket a közönséges emberek egyszerűen és jámborul végeznek ennek a jó Anyának a tiszteletére, mert ezek a gyakorlatok nincsenek kedvükre. Kétségbe vonják mindazokat a Szent Szűz irgalmasságáról és hatalmáról tanúskodó csodákat és történeteket, amelyeket szavahihető szerzők közölnek vagy a szerzetesrendek évkönyveiből származnak. Kellemetlen azt látniuk amint az egyszerű és alázatos emberek térdepelve imádkoznak Istenhez a Szent Szűz oltára vagy képe előtt, olykor egy utcasarkon is. Sőt, bálványimádással vádolják őket, mintha egy fát vagy egy követ imádnának. Azt mondják, hogy ők egyáltalán nem szeretik ezeket a külső ájtatosságokat, és nem olyan buták, hogy hinnének azokban a mesékben, amelyeket a Szent Szűzről terjesztenek. Ha valaki megemlíti nekik azokat a csodálatos dicséreteket, amelyekkel a szentatyák a Szent Szűzről írtak, vagy azt válaszolják, hogy a szentatyák szónoki túlzásokba esnek, vagy pedig rosszul értelmezik szavaikat.

Nagyon kell félnünk ezektől a hamis tisztelőktől és világi gögösöktől, mert mérhetetlen kárt okoznak a Szent Szűz iránti tiszteletben, és mert hatékony módon távolítják el az embereket ettől az ájtatosságtól, mindezt azzal az ürüggyel, hogy az ájtatossággal való visszaéléseket kiküszöböljék.

[2° «Az aggályoskodó tisztelő»]

94. Az *aggályoskodó* tisztelő azok, akik attól félnek, hogy megszégyenítik a Fiút, ha az Anyát tisztelik, hogy felmagasztalva az egyiket, lealacsonyítják a másikat. Nem tudják elviselni, hogy a Szent Szűz azokban a méltó dicséreteken részesítsék, amelyekben a

szentatyák részesítették. Nehezen viselik el, hogy Mária oltára előtt több ember térdepel, mint az Oltáriszentség előtt. Mintha ez a két tisztelet ellenkezne egymással, és mintha azok, akik a Szent Szűzhöz imádkoznak, általa nem imádkoznának Jézus Krisztushoz is. Nem akarják, hogy oly gyakran beszéljenek Szűz Máriáról, és oly gyakran forduljanak Hozzá.

Íme néhány a szokásos mondataiból: Mire jó az a sok rózsafüzér, egyesület és külső ájtatosság a Szentséges Szűz tiszteletére? Ebben sok tudatlanság rejlik. Ez az jelenti, hogy vallásunkból gúnyt űznek. Beszéljeteink inkább Jézus Krisztus tisztelőiről (gyakran említik Jézust anélkül, hogy kalapjukat levennék, ezt csak melleleg mondom): Jézus Krisztushoz kell folyamodnunk, Ő az egyetlen közbenjárónk; Jézus Krisztust kell prédikálnunk, ez az igazi ájtatosság!

Bizonyos értelemben igaz, amit mondanak, de mivel ezeket a mondatokat a Szent Szűz igazi tiszteletére vonatkoztatják, hogy azt megakadályozzák, ezért nagyon-nagyon veszedelmes és ravasz ördögi kelepce, az állítólagos nagyobb jó ürügyén. Mert soha jobban nem tiszteljük Jézus Krisztust, mint amikor a Szentséges Szűzet tiszteljük, mert Őt csak azért tiszteljük, hogy tökéletesebben tiszteljük Jézust, mert Hozzá úgy fordulunk, mint arra az útra, mely célunkhoz – Jézushoz vezet.

95. Az Anyaszentegyház a Szentlélekkel először Szűz Máriát áldja, másodsorban Jézus Krisztust: *Áldott vagy te az asszonyok között és áldott a méhed gyümölcse, Jézus!*⁸⁰ Nem mintha a Szent Szűz több lenne Jézus Krisztusnál vagy Vele egyenlő, mert ezt állítani túrhetetlen eretnokség lenne, hanem mert ahhoz, hogy tökéletesebben áldjuk Jézus Krisztust, először Máriát kell áldanunk. Mondjuk tehát Mária minden igaz tisztelőjével együtt ezekkel a hamis, aggályoskodó tisztelőkkel szemben: *Ó, Mária, áldott vagy te az asszonyok között és áldott a méhed gyümölcse, Jézus!*

[3° «A külsőséges tisztelők»]

96. A *külsőséges* tisztelők azok, akiknek egész Szent Szűz iránti tisztelete külső gyakorlatokból áll, akiknek csak a Mária-tisztelet külsőségei tetszenek, mert nincs belső szellemük. Gyorsan elmondanak egy sor rózsafüzért, figyelmetlenül hallgatják a sok szentmisét, áhítat nélkül vesznek részt a körmeneteken, mindenféle egyesületbe belépnek, de nem javítanak életükön, nem állnak ellen szenvedélyeiknek, és nem követik a Szentséges Szűzet erényeiben. Az ájtatosságnak csak az érezhető részét szeretik, de nem élvezik a lényegét. Ha gyakorlataikban érezhető kellemességet nem lelnek, azt hiszik, hogy semmit sem tesznek; összezavarodnak, mindent abbahagynak, vagy gyakorlataikat akkor végzik, amikor eszükbe jut. A világ tele van efféle külsőséges tisztelőkkel, akiknél senki sem bírálja jobban az imádkozó embereket, akik a bensővel mint lényeggel foglalkoznak, anélkül hogy megvetnék a külső jámborságot, mely az igazi tisztelet velejárója.

[4° «Az elbizakodott tisztelők»]

97. Az *elbizakodott* tisztelők sodródó bűnösök, vagy a világ kedvelői, akik a keresztények és a Mária-tisztelők neve alatt gögöt, fősvényiséget, tisztátalanságot, iszákosságot, haragot, káromkodást, rágalmazást, igazságtalanságot stb. rejtegetnek. Békésen szenderegnek rossz szokásaikban, és egyáltalán nem törődnek javulásukkal, annak ürügyén, hogy Mária-tisztelők. Arra számítanak, hogy az Isten majd megbocsát nekik, hogy nem halnak meg gyónás nélkül és nem ítéltetnek kárhozatra, mert imádkozzák a rózsafüzért,

⁸⁰ Lk 1,42.

szombaton böjtölnek, a Rózsafüzér-, a Skapuláre-társulat vagy más Mária-egyesület tagjai, a Szent Szűz ruháját vagy láncát hordják stb.

Ha valaki azt mondja nekik, hogy ájtatosságuk nem más, mint ördögi kelepce, veszedelmes elbizakodottság, mely képes őket tönkretenni, nem akarják elhinni. Azt mondják, hogy Isten jó és irgalmas. Nem azért teremtett minket, hogy kárhozatra jutasson; nincs olyan ember, aki ne vétkezne; ők nem hálnak meg gyónás nélkül, elég ha a haláluk óráján szépen mondják: *Vétkeztem*. Ezen felül ők Mária-tisztelők, skapuláret is viselnek, minden nap hüen és alázatosan elmondanak hét Miatyánkot és hét Üdvözlégy Máriát a tiszteletére, sőt, olykor még a rózsafüzért és Szűz Mária zsolozsmáját is elimádkozzák, böjtölnek stb. Szavaik igazolására, s hogy magukat még jobban elvakítsák, néhány hallott vagy olvasott történetet hoznak fel, de hogy ezek igazak-e vagy hazugok, mit sem számít. Történeteik arról tanúskodnak, hogy egyesek, akik halálos bűnben, gyónás nélkül haltak meg, azért mert életükben elmondtak néhány imát vagy végeztek néhány áhitatgyakorlatot a Szent Szűz tiszteletére, feltámadtak, vagy hogy a lelkük csoda folytán a testükben maradt, amíg meg nem gyóntak, vagy hogy a Szent Szűz irgalma által haláluk óráján Istentől bűnbánatot és bűneik bocsánatát nyerték, ami által megmenekültek, ezért ők is ebben reménykednek.

98. A keresztényi életben semmi sem elítélendőbb ennél az ördögi elbizakodottságnál. Mondhatjuk-e azt, hogy igazán szeretjük és tiszteljük a Szentséges Szület, ha bűneink által Fiát, Jézus Krisztust könnyörtelenül megsebezük, átdöfjük, keresztre feszítjük és gyalázzuk? Ha Mária törvényes kötelességének tartaná, hogy az efféle embereket irgalmasságával megmentse, akkor engedélyezné a bűnt, segítene Fia keresztre feszítésében és gyalázásban. Ki merne ilyet még csak gondolni is?

99. Azt mondom, hogy így visszaélni a Szent Szűz tiszteletével – amely Jézus Krisztus tisztelete után az oltáriszentségben a legszentebb és a legkomolyabb – annyi, mint szörnyű szentségtörést elkövetni, ami a méltatlan áldozás szentségtörése után a legnagyobb és a legkevésbé megbocsátható.

Elismerem, hogy ha igaz Mária-tisztelőkké akarunk válni, nem kell feltétlenül oly szentnek lennünk, hogy semmilyen bűnbe nem esünk, habár ez lenne a kívánatos, de legalább (jegyezzük meg jól, amit mondom):

Először is határozzuk el erősen, hogy legalább minden halálos bűnt kerülünk, mely az Anyát éppúgy sérti, mint a Fiút.

Másodszor, vegyünk erőt magunkon, hogy ne essünk bűnbe.

Harmadszor, lépünk be valamely társulatba, imádkozzuk a rózsafüzért vagy más imádságokat, szombaton böjtöljünk stb.

100. Mindez csodálatosan segíti még a legmegrögzöttebb bűnös megtérését is. Ha olvasom is az lenne, sőt, ha egyik lábával már a szakadékban járna, ezt tanácsolom neki, de azzal a kikötéssel, hogy ezeket a cselekedeteket csakis azzal a szándékkal tegye, hogy a Szent Szűz közbenjárása által Istentől elnyerje a bűnbánatot, a bűnbocsánatot és a rossz szokások feletti győzelem kegyelmét, nem pedig azért, hogy továbbra is nyugodtan a bűnben maradjon, lelkiismeret-furdalásai, Jézus Krisztus és a szentek példái ellenére, a Szent Evangélium elveivel ellentétben.

[5° «Az állhatatlan tisztelők»]

101. *Állhatatlan* tisztelők azok, akik a Szent Szület időnként és szeszélyük szerint tisztelik. Hol buzgók, hol lanyhák, hol mindenre késznek látszanak az Ő szolgálatára, majd hamarosan már nem. Először minden Mária-ájtatosságot magukévá tesznek, belépnek egyesületeibe, de azután nem gyakorolják híven azok szabályait. Úgy változnak, akár a

hold,⁸¹ és ezért Mária a lábai alá helyezi őket, mint a holdat, mert állhatatlanok és méltatlanok arra, hogy e hűséges Szűz szolgálói lehessenek, kiknek öröksége a hűség és az állhatatosság. Jobb, ha nem terheljük magunkat annyi imával és áhítatgyakorlattal, hanem keveset, de szeretettel és hűségesen végzünk a világ, az ördög és a testiség ellenére.

[6° «*A képmutató tisztelők*»]

102. Vannak még más hamis Mária-tisztelők is, a *képmutató* tisztelők, akik bűneiket, rossz szokásaikat e hűséges Szűz palástja alá rejtik, hogy az emberek szemében másnak tűnjenek, mint amilyenek.

[7° «*Az önző tisztelők*»]

103. Vannak még *önző* tisztelők is, akik csak azért folyamodnak a Szent Szűzhöz, hogy valamely peres ügyüket megnyerjék, valamely veszedelemtől megmeneküljenek, egy betegségből kigyógyuljanak, vagy más effajta szükségükben. Egyébként meg is feledkeznének róla. Egyikük is másikuk is hamis tisztelő, aki sem Istennek, sem az Ő Szentséges Anyjának nincs tetszésére.

104. Nagyon vigyázzunk tehát, hogy ne tartozzunk a *kritikus* tisztelőkhöz, akik semmit sem hisznek és mindent bírálnak; az *aggályoskodókhoz*, akik Jézus Krisztus iránti tiszteletből félnek Máriát tisztelni; a *külsőségesekhez*, akiknek egész áhítata külső gyakorlatokból áll; az *elbizakodottakhoz*, akik hamis Mária-tiszteletük ürügyével bűneikben poshadnak; az *állhatatlanokhoz*, akik könnyelműen cserélgetik áhítatgyakorlataikat, vagy a legcsekélyebb kísértésre teljesen abbahagyják őket; a *képmutatókhoz*, akik egyesületekbe társulnak és a Szent Szűz jelvényeit viselik, hogy jóknak tartsák őket; végül az *önző* tisztelőkhöz, akik csak azért folyamodnak a Szent Szűzhöz, hogy testi bajaiktól szabaduljanak, vagy ideiglenes javakra tegyenek szert.

[2. AZ IGAZI SZENT SZŰZ-TISZTELET ISMERTETŐJELEI]

105. Miután feltártuk és elítéltük a hamis Mária-tiszteleteket, néhány szóban fel kell tárnunk az igazit is, amely: 1° *bensőséges*, 2° *gyengéd*, 3° *szent*, 4° *állhatatos* és 5° *önzetlen*.

[1° «*Az igazi tisztelet bensőséges.*»]

106. Az igazi Szűz Mária-tisztelet először is *bensőséges*, azaz lélekből és szívből jön, abból a tiszteletből, amellyel a Szent Szűzet tiszteljük, abból a magasztos eszméből, amelyet nagyságáról alkottunk, és abból a szeretetből, amellyel viseltetünk iránta.

[2° «*Az igazi tisztelet gyengéd.*»]

107. Másodszor, ez a tisztelet *gyengéd*, azaz bizalommal teli a Boldogságos Szűz iránt, mint a gyermek bizalma jó anyja iránt. Az igazi tisztelet arra készlet, hogy a lélek minden testi-lelki szükségletében nagy egyszerűséggel, bizalommal és gyengédséggel folyamodjék Máriához. Mindenkor, mindenütt és mindenben jó anyjához fordul segítségért: kételyeiben, hogy megvilágosítsa; tévelygéseiben, hogy jó útra vezesse; kísértéseiben, hogy támaszt nyújtson; gyengeségeiben, hogy erősítse; bukásaiban, hogy felemelje; csüggedéseiben, hogy bátorítsa; aggályaiban, hogy megszabaduljon tőlük; keresztjeiben, munkáiban és élete viszontagságaiban, hogy vigasztalást találjon. Egyszóval minden

⁸¹ Vö. Sir 27,12; Jel 12,1.

testi-lelki bajában rendre Mária a segítője, s közben nem kell attól tartania, hogy jó Anyának terhére lesz, s ez Jézus Krisztus nemtetszését váltja ki.

[3° «Az igazi tisztelet szent.»]

108. Harmadszor, az igazi Mária-tisztelet *szent*, azaz a lelket arra készíti, hogy a bűnt kerülje és a Szent Szűz erényeit kövesse. Különösen: mélységes alázatosságát, élő hitét, vak engedelmességét, állandó imáját, mindenre kiterjedő önmegtagadását, isteni tisztaságát, égő szeretetét, hősi türelmét, angyali szelídségét és isteni bölcsességét. Ez a Szent Szűz tíz főerénye.

[4° «Az igazi tisztelet állhatatos.»]

109. Negyedszer, az igazi Mária-tisztelet *állhatatos*, megerősíti a lelket a jóban, és arra készíti, hogy áhítatgyakorlatait ne hagyja el könnyen. Bátorra teszi, hogy ellenszegüljön a világ divatjainak és elveinek, a test gyötrődéseinek és szenvedélyeinek, valamint az ördög kísértéseinek. Ezért egy igazi Mária-tisztelő nem állhatatlan, nem bosszús, nem aggályos vagy félnék. Ez nem jelenti azt, hogy nem esendő, áhítatában néha nem változik meg, de ha elesik, kezét jó Anyjának nyújtva újból felkel. Ha ájtatosságában nem lel érezhető kellemességre, nem nyugtalankodik: mert Mária igaz és hű tisztelője a Jézusban és Máriában való hitből él,⁸² nem a test érzeteiből.

[5° «Az igazi tisztelet önzetlen.»]

110. Végül ötödször, az igazi Mária-tisztelet *önzetlen*, azaz arra ösztönzi a lelket, hogy ne önmagát, hanem egyedül Istent keresse az Ő szentséges Anyjában. Egy igazi Mária-tisztelő ezt a fenséges Királynőt nem nyereségvágyból vagy érdekből, sem ideiglenes vagy örök testi vagy lelki javakért szolgálja, hanem kizárólag azért, mert megérdemli, hogy Neki és Benne egyedül Istennek szolgáljanak. Máriát nemcsak azért szereti, mert jót tesz vele vagy jót remél Tőle, hanem azért mert szeretetreméltó. Ezért szereti és ezért szolgálja viszontagságaiban, szárazságban, gyönyöreiben és forró áhítatában egyaránt hűen. Éppúgy szereti a Kálvárián, mint a kánai menyegzőn. Ő, mily kedves és értékes Isten és az Ő szentséges Anyja szemében az ilyen tisztelő, aki az Ő szolgálatában nem önmagát keresi! De ritka is az ilyen tisztelő mostanság! Éppen azért, hogy ne legyen ilyen ritka, ragadtam tollat a kezembe, hogy papírra vessem mindazt, amit nyilvánosan vagy személyesen oly sok éven keresztül tanítottam sikeresen a misszióim során.

111. Azzal a szándékkal, hogy Máriának igaz tisztelőket, Jézus Krisztusnak igazi tanítványokat képezek, sok mindent mondtam már a Szent Szűzről. De még ennél is több a mondanivalóm, jóllehet tudom, hogy a mondottaknál sokkal többet elmulasztok megmondani, akár tudatlanságból, akár mert nem vagyok rá képes, akár időhiány miatt.

112. Ó! Mily hasznos lenne fáradozásom, ha ez a kis írás egy nemes lélek kezébe kerülne, aki nem vérből, nem a test vagy a férfi akaratából,⁸³ hanem Istenből és Máriából született, ha ösztönözné és a Szentlélek kegyelme által feltárná előtte a Szent Szűz igazi és valódi tiszteletének kiválóságát és értékét, amelyekről most fogok szólni. Ha tudnám, hogy bűnös vérem hozzájárulhat ahhoz, hogy áthassák a szíveket ezek az igazságok, melyeket most drága Anyám és fenséges Úrnőm tiszteletére írok, kinek legutolsó gyermeke és rabszolgája vagyok, tinta helyett véremmel írnám le ezeket a betűket, annak reményében, hogy jó lelkekre találok, akik az általam tanított ájtatosság hűséges végzésével

⁸² Vö. Zsid 10,38.

⁸³ Vö. Jn 1,13.

kárpótolják drága Anyámat és Úrnőmet azokért a veszteségekért, amelyeket hálátlanságommal és hűtlenségemmel okoztam Neki.

113. Jobban, mint valaha, bátorkodom hinni és remélni mindazt, amit szívembe mélyen bevéstem, és amiért sok éve imádkozom Istenhez: hogy a Szent Szűznek előbb-utóbb több gyermeke, szolgálja és szerető rabszolgája lesz, mint valaha, ami által Jézus Krisztus, az én drága Tanítóm jobban eluralkodik a szívekben, mint valaha.
114. Előre látom amint sok felbőszült vad sátáni fogával dühödten támad, hogy széttépje ezt a kis írást és azt, aki a Szentléleknek arra szolgált, hogy leírja, vagy legalább egy láda sötétjébe és csendjébe rejtse, hogy ne kerüljön napvilágra. Mi több, ezek a vadállatok megtámadják majd és üldözik mindazokat, akik olvassák és sorait tettere váltják. De annyi baj legyen! Annál jobb! Ez a kilátás bátorságot és a siker reményét önti belém, ami pedig a következő: el fog jönni Jézus és Mária nagy serege, mely mindkét nemből bátor és hűséges katonákból fog állni, akik lecsapnak a világra, az ördögre s a romlott természetre a veszedelmes időkben, amelyek rohamosabban közelednek, mint valaha. *Aki olvassa, értse meg! Aki fel tudja fogni, az fogja fel!*⁸⁴

[C. «A MÁRIA-TISZTELET FŐ GYAKORLATAI»]

115. A Szent Szűz igazi tiszteletének több *belső* gyakorlata van. Íme röviden a legfontosabbak:

1° Máriát, mint Isten méltó Anyját a hiperdulia kultuszával kell tisztelnünk, azaz Őt minden más szentnél többre kell becsülnünk és jobban kell tisztelnünk, mivel Ő a kegyelem remekműve és első Jézus Krisztus, az igaz Isten és igaz ember után; 2° elmélkedjünk erényeiről, kiváltságairól és cselekedeteiről; 3° elmélkedjünk nagyságáról; 4° nyilvánítsuk ki Neki szeretetünket, dicséretünket és hálánkat; 5° szívből hívjuk segítségül; 6° ajánljuk fel Neki magunkat és egyesüljünk Vele; 7° cselekedeteinket azzal a szándékkal tegyük, hogy neki tetsszünk; 8° minden cselekedetünket Átala, Benne, Vele és Érte kell elkezdenünk, folytatnunk és befejeznünk, hogy azokat Jézus Krisztus által, Jézus Krisztusban, Jézus Krisztussal és Jézus Krisztusért, mint végső célunkért végezzük. Ezt az utolsó gyakorlatot a későbbiekben megmagyarázom.

116. Az igazi Mária-tiszteletnek több külső gyakorlata is van, melyek közül a legfontosabbak a következők:

1° egyesületeibe és kongregációiba lépni; 2° tiszteletére alapított szerzetesrendekbe lépni; 3° dicséretét hirdetni; 4° tiszteletére alamizsnát adni, böjtölni, lelki és testi önmegtagadást végezni; 5° jelvényeit viselni, mint amilyen a rózsafüzér, a skapuláré vagy egy kis lánc; 6° Jézus Krisztus tizenöt fő titkának tiszteletére figyelmesen, áhítattal és jámborul elimádkozni a tizenöt tized Üdvözlégyből álló rózsafüzért, vagy annak egyharmadát, azaz az öt tizedből álló rózsafüzért, akár az öt örvendetes titok tiszteletére, melyek: az Angyali üdvözet, Mária látogatása, Jézus születése, Mária megtisztulása és Jézus Krisztus bemutatása a templomban; akár az öt fájdalmas titok tiszteletére, melyek: Krisztus halálfélelme az olajfák hegyén, ostorozása, a Töviskoronázás, a Keresztvitel és a Keresztre feszítés; vagy az öt dicsőséges titok tiszteletére, melyek: Jézus feltámadása, mennybemenetele, a Szentlélek eljövetele vagy Pünkösöd, Mária testének és lelkének felvétele a mennybe és megkoronázása a Szentháromság három személye által. Imádkozhatunk hat vagy hét tizedből álló rózsafüzért is, azoknak az éveknek a tiszteletére, melyeket – mint hiszik – a Szent Szűz a földön töltött; vagy a Szentséges Szűz kis füzérét, mely három Miatyánkból és tizenkét Üdvözlégyből áll, tizenkét csillagos koronájának vagy kiváltságainak tiszteletére; végezhetjük az Egyházban

⁸⁴ Mt 24,15; 19,12.

általánosan elfogadott és imádkozott kis Szűz Mária zsolozsmát is; vagy imádkozhatunk a kis zsoltaáros könyvből, melyet Szent Bonaventura írt a tiszteletére, mely oly gyengéd és oly áhítatos, hogy meghatottság nélkül nem is imádkozhatjuk. Mondhatunk tizennégy Miatyánkot és Üdvözlégyet tizennégy öröme tiszteletére; vagy más imádságot, himnuszt és egyházi éneket, mint a *Salve Reginát*, az *Alma* kezdetűt, az *Ave Regina coelorumot* vagy a *Regina coelit* az egyházi év különböző szakaszai szerint; vagy az *Ave maris Stellát*, az *O gloriosa Dominát*, a *Magnificat*ot vagy bármely más áhítatos imádságot, melyekkel tele vannak a könyvek; 7° tiszteletére egyházi énekeket énekelhetünk vagy énekeltehetünk; 8° bizonyos számú térdhajtást vagy meghajlást végezhetünk, miközben például reggelente hatvanszor vagy százszor elmondjuk: *Üdvözlégy Mária, hűséges Szűz*, hogy közbenjárásával elnyerjük Istentől a kegyelmek iránti hűséget a nap folyamán; és este: *Üdvözlégy Mária, irgalmasság Anyja*, hogy általa Istentől bocsánatot nyerjünk a nap folyamán elkövetett valamennyi bűnünkért; 9° törődhetünk egyesületeivel, díszíthetjük oltárait, megkoszorúzhatjuk és feldíszíthetjük képeit; 10° vihetjük és vitethetjük képeit a körmenetekben és egyet, a gonosszal szembeni erős fegyverként magunknál is hordhatunk; 11° elkészíttethetjük képeit vagy bevésethetjük nevét, és elhelyezhetjük a templomokban vagy házakban, vagy a városok, templomok, házak kapuin; 12° különös és ünnepélyes módon Neki szentelhetjük magunkat.

117. Az igazi Szent Szűz-tiszteletnek még számos más gyakorlata is van, melyeket a Szentlélek sugallt ájtatos lelkeknek, s amelyek nagyban segítik megszentelődésünket. Részletesebben Paul Barry jezsuita atya *Nyitott paradicsom* című könyvében olvashatunk róluk. Művében a szerző számos olyan áhítatgyakorlatot gyűjtött össze, melyeket a szentek a Szent Szűz tiszteletére gyakoroltak, s melyek csodálatosan segítik a lelkek megszentelődését, feltéve, hogy helyesen végzik őket, azaz:

1° azzal a jó és egyenes szándékkal, hogy egyedül Istennek tetsszenek, hogy Jézus Krisztussal mint végső céljukkal egyesüljenek, és felebarátjuk épülésére szolgáljanak; 2° figyelmesen, szándékos szórakozottság nélkül; 3° áhítattal, sietség és hanyagság nélkül; 4° jámborul, komoly és példás testtartással.

[D. A MÁRIA-TISZTELET TÖKÉLETES GYAKORLÁSA]

118. Mindezek után ünnepélyesen kijelentem, hogy miután majdnem minden könyvet elolvastam a Szentséges Szűz tiszteletéről, és miután bizalmas beszélgetést folytattam az utóbbi idők legszentebb életű és legbölcsebb személyeivel, nem került tudomásomra és nem tanultam olyan ájtatossági gyakorlatot a Szent Szűzhöz, amely hasonló lenne ahhoz, amelyről beszélni akarok, amely a lélektől több áldozatot követelne Istenért, amely jobban kiüresítené önmagától és önszeretetétől, amely hűségesebben megtartaná a kegyelemben és a kegyelmet benne, amely tökéletesebben és könnyebben egyesítené Jézussal, és végül amely dicsőségesebb lenne Istenre, üdvözítőbb a lélekre és hasznosabb a felebarátra nézve.

119. Mivel ennek az ájtatosságnak a lényege az általa kiépítendő bensőben van, nem egyformán érti meg mindenki. Egyesek megállnak a külsőségeinél, és nem mennek tovább; ők lesznek a legtöbbben. Mások, kevesebben, behatolnak a belsejébe, de csak az első fokát érik el. Ki jut majd a másodikra? Ki éri el a harmadikat? S végül, ki marad azon állandóan? Egyedül az, akinek Jézus Krisztus Lelke feltárja ezt a titkot. Ő maga fogja odavezetni a hűséges lelket, hogy erényről erényre, kegyelemről kegyelemre, világosságról világosságra haladva elérje önmaga átalakulását Jézus Krisztusban, életkorának teljességét⁸⁵ a földön és dicsőségének teljességét a mennyben.

⁸⁵ Vö. Ef 4,13.

[1. A TÖKÉLETES ÖNÁTADÁS JÉZUS KRISZTUSNAK]

120. Minden tökéletességünk ebben áll: hasonlónak válni, egyesülni Jézus Krisztussal, és neki szentelni magunkat. Ezért, kétségkívül a legtökéletesebb minden ájtatosság közül az, amely legtökéletesebben hasonlónak tesz bennünket Jézushoz, egyesít vele, és neki szentel minket. Mivel pedig Mária vált leghasonlóbbá az összes teremtmény közül, következésképpen a Boldogságos Szűz ájtatossága, a mi Urunk szent Anyja iránti ájtatosság bármely más ájtatosságnál inkább Jézusnak szenteli és hozzá hasonlónak teszi a lelket, és minél inkább Máriának szentelt egy lélek, annál inkább Jézus Krisztusnak szentelt lesz.

Íme, ezért a tökéletes és teljes Jézusnak való szentelés nem más, mint önmagunk tökéletes és teljes Máriának szentelése – s ez az az ájtatosság, amit tanítok –, vagy más szóval, ez az önátadás nem más, mint a keresztségnél tett fogadalmak és ígéretek tökéletes megújítása.

121. Ennek az ájtatosságnak a lényege tehát az, hogy teljesen átadjuk magunkat a Szent Szűznek, hogy általa egészen Jézus Krisztuséi legyünk. Oda kell Neki adnunk: 1° testünket minden érzékével és tagjával; 2° lelkünket minden képességével; 3° külső javainkat, melyeket vagyoni javaknak nevezünk, mégpedig mostani és jövőbeli javainkat; 4° belső és szellemi javainkat, vagyis: érdemeinket, erényeinket és jócselekedeteinket, múltbelieket, jelenlegieket és a jövőbelieket; egyszóval mindent, amink van a természet és a kegyelem rendjében, és mindent, amink a jövőben lehetne a természet, a kegyelem és a dicsőség rendjében, és pedig minden fenntartás nélkül, ami alól egy fillér, egy hajszál vagy a legkisebb jócselekedet sem kivétel, és pedig az egész örökkévalóságra, anélkül hogy adományunkért és szolgálatunkért más jutalmat kérnénk vagy remélnénk, mint azt a dicsőséget, hogy Mária által és Máriában Jézus Krisztuséi legyünk, még akkor is, ha ez a szeretetreméltó Úrnő nem lenne – mint amilyen mindenkor – a legnagyobb lelkű és leghálásabb minden teremtmény között.

122. Itt kell megjegyeznünk, hogy az általunk végzett jócselekedetekben két dolog van: az elégtétel és az érdem, más szóval az elégtételi vagy elnyerő és az érdemi érték. Egy jócselekedet elégtételi vagy elnyerő értéke maga a jócselekedet, amennyiben általa eleget teszünk a bűnökért, vagy új kegyelmet nyerünk. Az érdemi érték vagy érdem jócselekedet, ha kiérdemli a kegyelmet és az örök dicsőséget. Így önmagunk átadásával a Szent Szűznek adjuk minden jócselekedetünk teljes elégtételi, elnyerő és érdemi értékét, illetve elégtételét és érdemét. Neki adjuk érdemeinket, kegyelmeinket és erényeinket, nem azért hogy másoknak adja őket (hiszen érdemeink, kegyelmeink és erényeink tulajdonképpen nem vihetők át másra; egyedül Jézus Krisztus, aki Atyjának váltságul adta magát értünk, adhatta nekünk érdemeit), hanem azért, hogy azokat számunkra megőrizze, gyarapítsa és szebbé tegye, amiről a későbbiekben még szólunk. Neki adjuk elégtételeinket, hogy Isten nagyobb dicsőségére annak adja, akinek akarja.

123. Ebből az következik, hogy: 1° ez által az ájtatosság által Jézus Krisztusnak adunk mindent, amit Neki adhatunk – és pedig a legtökéletesebb módon, ugyanis Mária keze által –, és sokkal többet, mint más ájtatosságok által, melyekkel csak időnk egy részét, jócselekedeteink egy részét, vagy elégtételeink és önmegtagadásunk egy részét adjuk oda. Ezzel az ájtatossággal mindent odaadunk és felajánlunk, még a rendelkezési jogot is a jócselekedeteink által napról napra szerzett belső javaink és elégtételeink felett, amit még a szerzetesrendekben sem tesznek meg. A szerzetesek a szegénységi fogadalommal Istennek adják vagyoni javaikat, a tisztasági fogadalommal testi javaikat, az engedelmisségi fogadalommal akaratukat, és olykor a klauzúra fogadalmával testi szabadságukat; de nem adják Istennek a jócselekedeteik értéke feletti rendelkezés

szabadságát és jogát, amennyire lehet nem mondanak le a keresztyén számára legértékesebből és legdrágábbról, azaz érdemeikről és elégtételeikről.

124.2° Ebből következik, hogy aki magát ily módon Mária által Jézus Krisztusnak szentelte és önként felajánlotta, nem rendelkezhet többé jócselekedetei értékével. Mindaz, amit elszenved, ami jót csak gondol, mond vagy tesz Máriáé, hogy Fia akarata szerint s az Ő nagyobb dicsőségére rendelkezék vele. Ez a függés azonban semmiképp sincs jelenlegi vagy jövőbeni rendi kötelességeink kárára; például nem érinti a pap kötelességeit, akinek hivatalból vagy más oknál fogva a szentmise elégtételi és elnyerő értékét egy bizonyos személynek kell szentelnie; mert adományunkat kizárólag az isteni rendnek és rendi kötelességeinknek megfelelően adjuk át.

125.3° Ebből következik, hogy a Szentséges Szűznek szentelve magunkat egyúttal Jézus Krisztusnak is szenteljük magunkat: a Szentséges Szűznek mint tökéletes eszköznek, melyet Jézus Krisztus választott, hogy Ő velünk és mi Vele egyesüljünk, és a mi Urunknak mint végső célunknak, akinek mindazt köszönhetjük, amik vagyunk, s aki a mi Megváltónk és Istenünk.

126. Mint már mondtam, ezt az ájtatosságot joggal nevezhetjük a keresztségi fogadalmak vagy ígéretök tökéletes megújításának.

Mert a keresztség előtt minden keresztyén a sátán rabszolgája volt, mert hozzá tartozott. A keresztségben saját szájával vagy keresztapja illetve keresztanyja szájával ünnepélyesen megtagadta a sátánt, annak pompáját és cselekedeteit, és Jézus Krisztust fogadta Tanítójává és legfőbb Urává, hogy a szeretet rabszolgájaként függjön Tőle. Éppen ezt tesszük ezzel az ájtatossággal is: megtagadjuk a sátánt, a világot, a bűnt és önmagunkat (amint a felajánlás szövegében le van jegyezve), és teljesen átadjuk magunkat Jézus Krisztusnak Mária keze által. Sőt, még valamivel többet is teszünk, mert a keresztségben rendszerint más, azaz keresztapánk vagy keresztanyánk szájával beszélünk, Jézus Krisztusnak csak megbízott által adjuk át magunkat, míg ebben az ájtatosságban mi magunk ajánljuk fel magunkat, önként, tettünk teljes tudatában.

A keresztségben nem Mária keze által adjuk át magunkat Jézus Krisztusnak, legalábbis nem kifejezetten, és nem ajándékozunk Jézus Krisztusnak jócselekedeteink értékét sem. A keresztség után teljesen szabadon döntünk arról, hogy kinek szánjuk ezt az értéket, vagy hogy megtartjuk-e magunknak. Ezzel az ájtatossággal viszont kifejezetten Mária keze által adjuk át magunkat Urunknak, és ajánljuk fel Neki minden jócselekedetünk értékét.

127. A keresztségnél, mondja Szent Tamás, az emberek megfogadják, hogy ellentmondanak az ördögnek és pompájának. És ez a fogadalom, mondja Szent Ágoston, a legnagyobb és a legegyszerűsebb: *Votum maximum nostrum quo vovimus nos in Christo esse mansuros*⁸⁶ /A keresztség a legnagyobb fogadalmunk, melyben fogadalmat teszünk, hogy Krisztusban maradunk/. Ugyanezt mondják az egyházjogászok is: *Proecipuum votum est quod in baptisate facimus*.⁸⁷ Azonban ki tartja meg ezt a nagy fogadalmat? Ki az, aki hűen megtartja a szent keresztségben tett ígéreteket? Nem szegi-e meg szinte minden keresztyén a hűséget, amelyet a keresztségben Jézus Krisztusnak ígért? Honnan eredhet ez az általános rendetlenség, ha nem onnan, hogy keresztségi ígéreteinkről és kötelezettségeinkről megfeledkezve élünk, és önszántából szinte senki sem lépteti életbe azt a *szövetségi szerződést*, amelyet keresztapja vagy keresztanyja által Istennel kötött?

128. Ez olyannyira igaz, hogy a sens-i zsinat, melyet Jámbor Lajos parancsára hívtak össze a keresztyének között felmerülő nagy bajok orvoslására, leszögezte, hogy ennek az erkölcsi romlottságnak a fő oka onnan ered, hogy az emberek megfeledkeztek keresztségi

⁸⁶ S. Augustinus: *Epis. 149 ad Paulinum*, n. 16, PL 33, 637.

⁸⁷ Calvinus J. (Kahl): *Lexicon juridicum juris caesarei simul et canonici, feudalis item civilis; criminalis: theorici ac practici...*, 1. kiadás, Genf, 1553., 956. old.

kötelezettségeikről vagy nem ismerik azokat. Egy ily nagy baj orvoslására a zsinat nem talált jobb eszközt, mint arra készíteni a keresztényeket, hogy megújítsák keresztési fogadalmaikat és ígéreteiket.

129. A tridenti zsinat katekizmusa, a szent zsinat hűséges tolmácsolója arra buzdítja a plébánosokat, hogy ugyanezt tegyék, és híveiket arra készítsék, hogy emlékezzenek és higgyék, hogy a mi Urunk Jézus Krisztustól függenek, Neki vannak szentelve, mint rabszolgák Megváltójuknak és Urunknak. Íme a katekizmus szavai: *Parochus fidelem populum ad eam rationem cohortabitur ut sciat [...] aequum esse nos ipsos, non secus ac mancipia Redemptori nostro et Domino in perpetuum addicere et consecrare*⁸⁸ /A plébános vezesse rá a híveket, hogy mily méltányos az, hogy önmagunkat örökre átadjuk és felajánljuk Megváltónknak és Urunknak, nem másként, mint rabszolgaként/.
130. Ha tehát a zsinatok, az egyházatyák és maga a tapasztalat azt bizonyítják, hogy a legjobb eszköz a keresztények között lévő rendetlenség orvoslására az, ha emlékeztetjük őket keresztési kötelezettségeikre, és fogadalmaik megújítására buzdítjuk őket, nem ésszerű-e ezt most tökéletes módon megtenni ezzel az áhítattal és önmagunk Urunknak való felajánlásával az Ő Szentséges Anyja által? Hangsúlyozom: tökéletes módon, mert önmagunk Jézus Krisztusnak való felajánlásánál az eszközök legtökéletesebbikéhez, azaz a Szentséges Szűzhöz folyamodunk.
131. Nem tehetjük azt az ellenvetést, hogy ez az ájtatosság új vagy közömbös. Nem új, mert a zsinatok, az egyházatyák és több régi és új szerző említi ezt az Urunknak való felajánlást és a szent keresztési fogadalmak megújítását, mint olyasmit, amit már régen is végeztek, s amit minden kereszténynek ajánlanak. Nem közömbös dolog ez az ájtatosság, mivel a keresztények között tapasztalható rendetlenségek, következésképpen a lelkek elkárkozásának fő oka a gyakorlatról való megfélemezés és a vele szemben tanúsított közömbösség.
132. Egyesek azt mondhatják, hogy ez az ájtatosság, mivel arra készíti minket, hogy a Szentséges Szűz keze által Urunknak adjuk jócselekedeteink, imáink, önmegtágadásunk és alamizsnáink értékét, lehetetlenné teszi számunkra, hogy szüleink, barátaink és jótevőink lelkén segítsünk.

Erre először is azt válaszolom, hogy kevéssé hihető, hogy barátaink, szüleink vagy jótevőink kárt szenvednének azáltal, hogy mi fenntartás nélkül átadtuk és felajánlottuk magunkat a mi Urunk és az Ő Szentséges Anyja szolgálatára. Ez Jézus és Mária hatalmának és jóságának megsértése lenne, mert Ők jól tudják majd segíteni szüleinket, barátainkat és jótevőinket a mi kis lelki hozadékunkból vagy más módon.

Másodszor, ez a gyakorlat nem akadályoz meg bennünket abban, hogy másokért, akár holtakért, akár élőkért imádkozzunk, habár jócselekedeteink felhasználása a Szent Szűz akaratától függ. Ellenkezőleg, arra készíti, hogy nagyobb bizalommal imádkozzunk, akár csak a gazdag ember, aki ha egész vagyonát egy fejedelemnek adná, hogy őt ezzel jobban megtisztelje, nagyobb bizalommal kérhetné, hogy barátjának megadja azt az alamizsnát, amelyért őhöz fordult. Sőt, örömet szerezne a fejedelemnek, hogy alkalma nyílt arra, hogy elismerését fejezze ki annak a személynek, aki megfosztotta önmagát, hogy őt ajándékozza meg; aki szegénnyé tette magát, hogy őt megtisztelje. Ugyanezt mondhatjuk el a mi Urunkról és a Szent Szűzről is: sohasem engedik meg, hogy nagylelkűségben valaki is felülmúlja Őket.

133. Valaki talán majd azt mondja: ha minden jócselekedetem értékét a Szent Szűznek adom, hogy azt annak szánja, akinek csak akarja, akkor talán majd sokáig kell a tisztítóüzben szenvednem.

Ez az önszeretetből, Isten és az Ő Szentséges Anyja nagylelkűségének nem ismeréséből fakadó ellenvetés magától omlik össze. Az a buzgó és nemes lélek, aki Isten

⁸⁸ *Catechismus Conc. Trid.*, pars I, c. 3.

érdekeit saját érdekei fölé helyezi, aki Istennek fenntartás nélkül mindenét odaadja, úgy, hogy már többet nem bír adni, *non plus ultra*, aki csak Jézus Krisztus dicsősége és országa után epekedik az Ő Szentséges Anyja által, és aki ezért teljesen feláldozza magát, ez a nemes és nagylelkű lélek a másvilágon nagyobb büntetést kapna azért, mert nagyobb lelkű és önzetlenebb volt másoknál? Ellenkezőleg: Urunk és Szent Anyja éppen az ilyen lélekkel szemben mutatkozik igen nagylelkűnek a természet, a kegyelem és a dicsőség rendjében úgy ezen, mint a másvilágon, amint a későbbiekben még látni fogjuk.

134. Most pedig, a lehető legrövidebben, látnunk kell azokat az *indítékokat*, amelyek számunkra ajánlatossá teszik ezt az ájtatosságot, s ennek a hűséges lelkekben kiváltott csodálatos *hatásait* és *gyakorlatait*.

[2. «INDÍTÉKOK, MELYEK AJÁNLATOSSÁ TESZIK SZÁMUNKRA EZT A TISZTELETET»]

[*Ez a tisztelet teljesen Isten szolgálatába állít minket.*]

135. *Első indíték, mely megmutatja, mily kiváló dolog önmagunkat Mária keze által Jézus Krisztusnak felajánlani.*

Ha a földön Isten szolgálatánál fenségesebb szolgálatot elképzelni sem lehet, ha Isten legkisebb szolgája gazdagabb, hatalmasabb és nemesebb, mint a föld valamennyi királya és császára, hacsak ezek nem Isten szolgálói, mekkora lehet akkor Isten hű és tökéletes szolgájának, aki teljesen, fenntartás nélkül, amennyire csak tudja, az Ő szolgálatába állítja magát, mekkora lehet akkor az ő gazdagsága, hatalma és méltósága! Ilyen Jézus hűséges és szerető rabszolgája Máriában, aki teljesen a királyok Királya szolgálatának szentelte magát az Ő szentséges Anyja által, aki magának semmit meg nem tartott: a föld minden aránya és a mennyek minden szépsége sem tudják megfizetni.

136. A mi Urunk és az Ő szentséges Anyja tiszteletére alapított kongregációk, társulatok és egyesületek, melyek oly sok jót tesznek a kereszténységnek, nem követelik meg, hogy fenntartás nélkül mindenünket odaadjuk. Tagjaik számára csak bizonyos gyakorlatokat és jócselekedeteket írnak elő, hogy eleget tegyenek vállalt kötelezettségeiknek. Egyéb cselekedeteik és idejük tekintetében szabadságot adnak nekik. Ez az ájtatosság azonban arra készíti bennünket, hogy minden gondolatunkat, szavunkat, cselekedetünket, szenvedésünket és életünk minden pillanatát fenntartás nélkül Jézusnak és Máriának adjuk. Ha ébren vagyunk, ha alszunk; ha eszünk, ha iszunk; végezzük legnagyobb vagy legapróbb cselekedeteinket is, valóban mindig elmondhatjuk, hogy mindaz, amit teszünk, még ha nem is gondolunk rá, önmagunk felajánlása alapján Jézusé és Máriáé, hacsak felajánlásunkat kifejezetten vissza nem vontuk. Mily vigasz!

137. Ezenkívül, mint már említettem, nincs olyan gyakorlat, amely által könnyebben megszabadulhatnánk bizonyos fajta önszeretetünkől, ami észrevétlenül lopózik be legjobb cselekedeteinkbe is. A mi jó Jézusunk megajándékoz minket ezzel a nagy kegyelemmel, jutalmul hősi és önzetlen tettünkért, hogy szent Anyja keze által minden jócselekedetünk értékét átengedjük neki. Ha már ezen a földön is százannyit ad azoknak, akik iránta való szeretetből elhagyják külső, ideiglenes és mulandó javaikat,⁸⁹ hány százszorosát adja majd annak, aki még belső, lelki javait is Neki áldozza!

138. Jézus, a mi nagy barátunk fenntartás nélkül adta nekünk magát: testét és lelkét, erényeit, kegyelmeit és érdemeit. *Önmagát egészen nekem adva, teljes valómat megnyerte*, mondja Szent Bernát. Nem úgy kívánja-e az igazságosság és a hála, hogy mindent neki adjunk, amit csak adhatunk? Ő volt először nagylelkű hozzánk. Legyünk azok öutána mi is, és

⁸⁹ Vö. Mt 19,29.

megtapasztaljuk, hogy életünkben, halálunk óráján és az egész örökkévalóságon át Ő még adakozóbb irántunk: „A nagylelkűvel nagylelkű lesz!”

[Ezzel az ájtatossággal Jézus Krisztus és maga Isten példáját követjük, s alázatosságot gyakorolunk.]

139. *Második indíték, mely megmutatja, hogy önmagában igazságos és a keresztény számára előnyös, ha ezzel az ájtatossággal a Szent Szűznek szenteli magát, hogy még tökéletesebb módon legyen Jézus Krisztusé.*

Ez a jó Tanító a szeretet foglyaként és rabszolgájaként nem átalott a Szent Szűz méhébe zárkózni, majd harminc éven át engedelmeskedni és alávetni magát Neki. Itt, ismétlem, elvész az emberi értelem, ha komolyan elgondolkodik a megtestesült Bölcsesség viselkedésén, aki habár tehette volna, mégsem akarta magát közvetlenül adni az embereknek, hanem a Szent Szűz által. Nem akart meglett ember korában mástól függetlenül világra jönni, hanem mint szegény kicsi gyermek, aki szent Anyjának gondoskodásától függ. Ez a végtelen Bölcsesség, kinek mérhetetlen vágya Atyja, Isten dicsőítése és az emberek megmentése volt, nem talált tökéletesebb és rövidebb utat erre, mint magát mindenben a Szent Szűznek alárendelni, nemcsak életének első nyolc, tíz vagy tizenöt évében, mint más gyermekek, hanem harminc éven keresztül. A Szent Szűznek való alárendeltsége, a Tőle való függés ideje alatt több dicsőséget adott Atyjának, Istennek, mintha harminc évet fordított volna arra, hogy csodákat tegyen, az egész földön prédikáljon, és minden embert megtérítsen, mert egyébként ezt tette volna. Ó! Ó! Mily magasztosan dicsőítjük Istent, ha Jézus példájára alávetjük magunkat Máriának!

Mikor ilyen világos és közismert példa lebeg a szemünk előtt, lehetünk-e oly ostobák, hogy azt higgyük, Isten dicsőítésére tökéletesebb és rövidebb utat találhatunk, mintha alávetjük magunkat Máriának, az Ő Fia példájára?

140. A Szent Szűztől való függésünk bizonyítására, emlékezzünk a fentiekben mondottakra, amikor az Atya, a Fiú és a Szentlélek által mutatott példákat idéztem arra a függő viszonyra, amilyenben a Szent Szűzzel lennünk kell. Az Atya csak Átala adta és adja nekünk Fiát, csak Átala kap gyermekeket, csak Átala nyújt kegyelmet. A Fiúisten minden ember számára csak Őáltala teremtett, nap mint nap egyedül Ő képezi és hozza létre a Szentlélekkel egységben. A Fiú csak Átala osztja érdemeit és erényeit. A Szentlélek csak Átala képezte Jézus Krisztust, csak általa képezi Krisztus misztikus Testének tagjait, és csak Átala osztja ajándékait és kegyelmeit. A Szentháromság ily számos és ily egyértelmű példája után mellőzhetjük-e Máriát végső elvakultság nélkül? Megtehetjük-e, hogy ne szenteljük Neki magunkat, és ne függjünk Tőle az Istenhez vezető úton, ha Istennek akarjuk szentelni magunkat?

141. Íme néhány idézet a szentatyáktól, melyeket az imént mondottak bizonyítására választottam:

Két fia van Máriának: az Istenember és az ember. Az egyiknek test szerint, a másiknak lélek szerint anyja Mária (Szent Bonaventura és Origenes).⁹⁰

Ez az Isten akarata, hogy mindenben Mária által részesüljünk. Tudjuk hát, hogy minden reménységünk, minden kegyelmünk, minden üdvösségünk Mária kezéből árad (Szent Bernát).

A Szentléleknek minden ajándékát, erényét és kegyelmét Mária keze osztja ki, akinek akarja, amikor akarja, ahogyan akarja, és amennyit akar (Szent Bernardin).

Méltatlan voltál, hogy neked adasson, ezért Máriának adatott, hogy általa részesülj mindabban, ami neked valaha is adattatik (Szent Bernát).

⁹⁰ Vö. Zsolt 86,5.

142. Minthogy Isten látja, hogy méltatlanok vagyunk arra, hogy közvetlenül az Ő kezéből részesüljünk kegyelmeiben – mondja szent Bernát –, ezért Máriának adja őket, hogy általa részesüljünk mindabban, amit adni akar nekünk. Saját dicsőségének tekinti, ha Mária kezéből fogadhatja a hálát, a tiszteletet és a szeretetet, mellyel jótéteményeiért tartozunk Neki. Így tehát igen helyes, ha Isten magatartását utánozzuk, hogy – mint Szent Bernát mondja – a kegyelem ugyanazon az úton térjen vissza alkotójához, amelyen hozzánk eljutott.

És éppen ezt tesszük ezzel az ájtatossággal: felajánljuk és feláldozzuk a Szentséges Szűznek mindazt, amik vagyunk, és amink van, hogy Urunk az Ő közvetítésével fogadja tőlünk a dicsőítést és a hálát, amellyel Neki tartozunk. Belátjuk, hogy méltatlanok és képtelenek vagyunk arra, hogy mi magunk közeledjünk végtelen Felségéhez, ezért a Szent Szűz közbenjárásához folyamodunk.

143. Ezenkívül ez az áhítat nagy alázatosságnak a gyakorlása, amit Isten minden más erénynél jobban szeret. A lélek, amely felmagasztalja önmagát, megalázza Istent; a lélek, mely megalázkodik, felmagasztalja Istent. Az Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázatosoknak azonban kegyelmet ad.⁹¹ Ha megalázod és méltatlannak tartod magadat, hogy megjelenj Előtte és közeledj Hozzá, Ő leszáll, megalázkodik, hogy hozzád jöjjön, kedvét találja benned és akaratod ellenére felmagasztaljon. És ellenkezőleg: ha vakmerően közvetítő nélkül közeledünk Istenhez, Isten elmenekül, és nem érhetjük el. Ó, mennyire szereti a szív alázatosságát! Éppen erre az alázatosságra kötelez bennünket ennek az áhítatnak a gyakorlása, mivel arra tanít, hogy soha ne közeledjünk egyedül Urunkhoz, ha mégoly jóságos és irgalmas is, hanem folyamodjunk mindig Szűz Mária közbenjárásához, akár Isten előtt megjelenni, Vele beszélni, Hozzá közeledni, Neki valamit bemutatni akarunk, akár azt, hogy Vele egyesüljünk, és Neki szenteljük magunkat.

[Ez az áhítat biztosítja számunkra a Szentséges Szűz jószolgálatait.]

144. *Harmadik indíték.* – A Szentséges Szűz, a jóságos és irgalmas Anya soha nem engedi, hogy szeretetben és bőkezűségben túltegyünk rajta. Ezért, ha azt látja, hogy valaki teljesen átadja magát Neki, hogy tisztelje Őt, és Neki szolgáljon, megfosztva magát a legdrágábbtól, ami van, hogy ezzel Őt ékesítse, akkor Ő is teljesen, kimondhatatlan módon odaajándékozta magát annak, aki mindent Neki ad. Alámeríti őt kegyelmeinek mélységébe, feldíszíti érdemeivel, támogatja hatalmával, megvilágosítja világosságával, lánggra gyújtja szeretetével, neki ajándékozta erényeit: alázatosságát, hitét, tisztaságát stb.; Ő lesz a keze, pótlója, mindene Jézusnál. Végezetül, minthogy az ilyen személy teljesen Máriáé, Mária is teljesen az övé, ezért Máriának erről a tökéletes szolgájáról és gyermekéről elmondhatjuk, amit Szent János evangélista mond magáról – hogy minden javául a Szentséges Szűz tette: *Attól az órától fogva házába fogadta a tanítvány.*⁹²

145. Mária szolgájának lelkében, ha hűséges, ez nagy bizalmatlanságot, megvetést és gyűlöletet ébreszt önmaga ellen, és nagy bizalmat, feltétlen odaadást jó Úrnője, a Szent Szűz iránt. Nem támaszkodik többé, mint azelőtt, saját képességeire, szándékaira, érdemeire, erényeire és jócselekedeteire, mert miután e jó Anya által mindezt teljesen Jézus Krisztusnak áldozta, már csak egyetlen kincse van, mely minden javát tartalmazza, és ami többé nem saját tulajdona, és ez a kincs Mária.

Így szolgálai félelem és aggályoskodás nélkül közeledhet Urunkhoz, és nagy bizalommal imádkozhat Hozzá. Ekkor olyan érzések töltik el, mint a jámbor és tudós apátot, Rupertet, aki Jákobnak az angyal feletti győzelmére⁹³ célozva a következő szép

⁹¹ Jak 4,6.

⁹² Jn 19,27.

⁹³ Vö. Ter 32,24.

szavakat intézi a Szent Szűzhöz: „Ó, Mária, Úrnőm, az Istenember, Jézus Krisztus szeplőtelen Anyja, nem a saját, hanem a Te érdemeiddel felfegyverkezve kívánok ezzel az Emberrel, vagyis az Isten Igéjével harcolni.”

Ó, mily hatalmasak és erősek vagyunk Jézus Krisztus előtt, ha Isten méltó Anyjának érdemeivel és közbenjárásával vagyunk felfegyverkezve, aki, mint Szent Ágoston mondja, szeretetével győzte le a Mindenhatót.

146. Mivel ezzel az ájtatossággal jócselekedeteinket Urunknak ajándékozzuk az Ő szent Anyja által, ez a jóságos Úrnő megtisztítja, megszépíti azokat, és elfogadtatja őket Fiával.

1° Megtisztítja őket az önszeretet minden szennyétől és a teremtményekhez való észrevétlen ragaszkodástól, mely alig észrevehetően lopózik be a legjobb cselekedetekbe. Amint ezek az Ő legtisztább és termékeny kezébe kerülnek, azokba a kezekbe, amelyek terméketlenek és tétlenek sohasem voltak, és amelyek mindent megtisztítanak, amihez csak érnek, a neki adott ajándékról eltüntetnek minden romlottságot és tökéletlenséget.

147. 2° Érdemeivel és erényeivel ékesítve megszépíti a jócselekedeteinket. Olyan ez, mintha egy paraszt, aki a király barátságát és kegyét szeretné megnyerni, a királynéhoz menne, és odaajándékozna neki egy almát, ami minden jövedelme, hogy azt a királynak adja. Miután elfogadta a paraszt szegény kis ajándékát, a királyné az almát szép nagy aranytányérra tenné és így adná át a királynak a paraszt nevében. Ezáltal az alma, jóllehet önmagában királyhoz méltatlan ajándék, az aranytányérra és az átadó személyére való tekintettel Őfelségéhez méltó adomány lenne.

148. 3° Mária a jócselekedeteinket bemutatja Jézus Krisztusnak, mivel végső soron semmit sem tart meg önmagának abból, amit neki ajándékozunk, hanem mindent hűen átad Jézusnak. Ezért, ha valamit neki ajándékozunk, azt szükségszerűen Jézusnak ajándékozzuk. Ha Máriát dicsérjük és magasztaljuk, Ő azonnal Jézust dicséri és magasztalja. Sőt, most is, amikor Máriát dicsérjük és áldjuk, azonnal azt énekeli, amit egykoron, amikor Őt Erzsébet megáldotta: *Lelkem magasztalja az Urat.*⁹⁴

149. 4° Mária fogadtatja el Jézussal ezeket a jócselekedeteket, ha mégoly kicsi és jelentéktelen is az ajándék a szentek szentje és a királyok királya számára. Ha valamit magunk mutatunk be Jézusnak, saját erőnkre és képességünkre támaszkodva, Jézus megvizsgálja az ajándékot, és gyakran elutasítja az önszeretet hozzátapadó szennye miatt, ahogyan egykor elutasította a zsidók önkénnyel teli áldozatait. Ha azonban Szerette tiszta, szűzi keze által mutatnak be neki valamit, akkor gyenge pontjára lelünk, ha szabad ezzel a kifejezéssel élnem. Akkor nem annyira a bemutatott dolgot tartja szem előtt, mint inkább jó Anyját, aki azt bemutatja. Nem annyira azt nézi, honnan jön az ajándék, inkább azt, hogy ki által. Így Mária, akit Fia soha nem utasít el, hanem mindig szépen fogad, eléri, hogy Őfelségénél szíves fogadtatásra találjon mindaz, amit Ő mutat be Neki, legyen az kicsi vagy nagy. Elegendő, ha Mária mutatja be, és Jézus máris szívesen fogadja. Szent Bernát fontos tanácsa is ez mindazok számára, akiket a tökéletesség útján vezetett: „Ha Istennek szeretnél valamit bemutatni, igyekezz azt Mária Istennek tetsző és igen méltó keze által bemutatni, ha nem szeretnél elutasításra találni.”

150. Nem ezt sugallja-e maga a természet is a kicsiknek a nagyokkal szemben, ahogyan azt már láttuk? Miért ne indítana bennünket arra a kegyelem, hogy ugyanígy tegyünk Istennel szemben, aki végtelenül magasan áll felettünk, és aki előtt paránynál kisebbek vagyunk, ha másrészt oly hatalmas szöszólónk van, akit soha nem utasítottak vissza, aki oly leleményes, hogy ismer minden titkot, mellyel megnyeri Isten szívét, aki oly jó és könyörületes, hogy senkit sem utasít el, legyen az mégoly kicsi vagy hitvány is.

A kimondott igazságok valódi előképét Jákob és Rebekka történetében a későbbiekben tárom fel.

⁹⁴ Lk 1,46.

[Ez az ájtatosság kiváló eszköz arra, hogy Isten legnagyobb dicsőségére tegyünk.]

151. *Negyedik indíték.* – Ez az ájtatosság, ha hűségesen végezzük, kiváló eszköz arra, hogy jócselekedeteink értéke Isten legnagyobb dicsőségére válják. Habár erre kötelezve vagyunk, szinte senki nem cselekszik ezért a nemes célért, vagy azért, mert nem tudjuk, miben van Isten legnagyobb dicsősége, vagy azért, mert nem törődünk vele. Azonban a Szentséges Szűz, akinek átadjuk jócselekedeteink értékét és érdemeit, tökéletesen tudja, miben van Isten legnagyobb dicsősége, és mindent Isten legnagyobb dicsőségére tesz. Ezért e jó Úrnő tökéletes szolgálója, aki magát az elmondottak szerint teljesen Neki szentelte, nyugodtan elmondhatja, hogy minden cselekedetének, gondolatának és szavának értéke Isten legnagyobb dicsőségére szolgál, hacsak felajánlását kifejezetten vissza nem vonja. Elképzelhető-e ennél nagyobb vigasz annak a léleknek a számára, aki Istent tiszta, önzetlen szeretettel szereti, aki Isten dicsőségét és az Ő érdekeit a sajátjánál többre becsüli?

[Ez az ájtatosság út a mi Urunkkal való egyesüléshez.]

152. *Ötödik indíték.* – Ez az ájtatosság könnyű, rövid, tökéletes és biztos út a mi Urunkkal való egyesüléshez, s ebben rejlik a keresztény tökéletesség lényege.

[Ez az ájtatosság könnyű út.]

1° Ez *könnyű* út. Jézus Krisztus törte, amikor hozzánk jött, és semmi akadály nincs rajta, hogy Hozzá jussunk. Az isteni egyesüléshez tulajdonképpen más utakon is eljuthatunk, de sokkal több kereszt, rendkívüli halál és sokkal több nehézség árán, amelyeket nehezen küzdünk le. Sötét éjeket, nagy harcokat és rendkívüli agóniákat kell átélnünk, meredek hegyeket megmásznunk, szúrós tövisen és borzalmas sivatagokon átjutnunk. Mária útján azonban kellemesebben és nyugodtabban járhatunk.

Igaz ugyan, hogy ezen az úton is nagy harcokat kell vívnunk, nagy nehézségeket kell legyőznünk, de ez a jó Anya és Úrnő hűséges szolgálóihoz oly közel megy, olyannyira velük van, hogy sötétségükben megvilágosítsa, kételyeiket eloszlassa, félelmeikben erőt adjon, harcaikban és nehézségeikben támaszt nyújtson, hogy ez a Jézus Krisztushoz vezető szűzi út más utakhoz képest valójában rózsás és mézzel folyó út. Volt néhány szent, mint Szent Efrém, Damaszkuszi Szent János, Szent Bernát, Szent Bernardin, Szent Bonaventura, Szalézi Szent Ferenc stb., akik ezt a kellemes utat járták, hogy Jézus Krisztushoz jussanak, mert a Szentlélek, Mária hűséges Jegyese különös kegyelemből megmutatta nekik. A többi szent azonban, akik száma jóval nagyobb – és jóllehet mindegyikük gyakorolta a Szent Szűz tiszteletét –, mégsem, vagy nem teljesen léptek erre az útra. Ezért súlyosabb és veszélyesebb megpróbáltatásokon estek át.

153. De akkor miért van az – kérdezi majd tőlem Mária valamely hűséges szolgálója –, hogy e jó Anya hűséges szolgálóinak oly sokat kell szenvedniük, többet, mint azoknak, akik nem oly nagy tisztelői? Ellentmondanak nekik, üldözik, rágalmazzák, nem viselik el őket; vagy belső sötétségben és sivatagban járnak, ahová az égi harmat legparányibb cseppje sem hullik. Ha ez a Szent Szűz iránti tisztelet megkönnyíti a Jézus Krisztushoz vezető utat, akkor miért ők a legsanyargatottabbak?

154. Erre azt válaszolom nekik, hogy nagyon igaz, hogy a Szent Szűz leghűségesebb szolgálói, egyben fő kedveltjei, megkapják tőle az ég legnagyobb kegyelmeit és kedvezményeit, amelyek a keresztiek. Állítom azonban azt is, hogy éppen Mária szolgálói viselik könnyebben, több érdemmel és dicsőséggel. Ami mást ezerszer megállítana vagy földre döntene, az egyszer sem állítja meg őket, hanem segíti haladásukat, mert ez a jó Anya,

telve kegyelemmel és a Szentlélek kenetével, a maga készítette keresztek anyai édességének szirupjába és a tiszta szeretet kenetébe mártja. Ezért szolgálja azokat megédesített dióként örömmel nyelik le, habár magukban igen keserűek. Azt hiszem, hogy az, aki áhítatban és Jézus Krisztusban jámborul él, következésképpen üldözést szenvedni és keresztjét naponta hordani akarja, soha nem fog tudni nagy keresztek viselni, vagy nem tudja őket végig, örömmel viselni, ha nincs benne gyengéd tisztelet a Szent Szűz iránt, aki a keresztek megédesítője. Ahogyan az ember is csak rövid ideig tartó kényszerből tudná megenni az éretlen diót, ha nem lenne cukorba mártva.

[Ez az ájtatosság rövid út.]

155.2° Ez a Mária-tisztelet *rövid* út Jézus Krisztus megtalálásához, akár azért, mert nem tévedhetünk el rajta, akár azért, mert – mint említettem – nagyobb örömmel, könnyebben és következésképpen gyorsabban haladunk rajta. Máriának alárendelve és Tőle függve rövid idő alatt jobban haladunk, mint az akaratumkra és önmagunkra való támaszkodás hosszú évei alatt; mert az isteni Máriának *engedelmeskedő* és alárendelt *ember* ellenségei felett aratott fényes *győzelmeiről énekel*.⁹⁵ Igaz, hogy ellenségei meg akarják akadályozni haladását, vissza akarják őt téríteni, vagy megbuktatni, de Mária támogatásával, segítségével és vezetésével óriás léptekkel halad Jézus Krisztus felé, anélkül, hogy elesne, visszatérne, sőt, megállna, éspedig ugyanazon az úton, amelyen – mint írva van⁹⁷ – Jézus óriás léptekkel és rövid idő alatt eljött hozzánk.

156. Mit gondolsz, miért élt Jézus Krisztus oly rövid ideig a földön, és miért élte csaknem egész életét Anyjának alárendelve és neki engedelmeskedve? Ó! Azért, mert rövid idő alatt sokáig élt,⁹⁸ tovább, mint Ádám, akinek hibáit jött helyrehozni, habár Ádám több mint kilencszáz évig élt. Jézus Krisztus sokáig élt, mert mennyei Atyja iránti engedelmességéből Szentséges Anyjának teljesen alárendelve és vele egyesülve élt. Mert: 1° aki tiszteli anyját, kincseket halmozó emberhez hasonlatos, mondja a Szentlélek, azaz, aki Anyját, Szűz Máriát úgy tiszteli, hogy magát aláveti és mindenben engedelmeskedik neki, hamarosan igen gazdag lesz, mert a bölcsök kövének e titka által mindennap kincseket halmoz fel: *Aki tiszteli Anyját, kincseket halmozó emberhez hasonlatos*;⁹⁹ 2° a Szentlélek alábbi szavainak spirituális magyarázata szerint: *Senectus mea in misericordia uberi – Aggkorom a kebel irgalmasságában rejlik*,¹⁰⁰ azaz Mária keblében, aki *körülölelte és világra hozta a tökéletes embert*,¹⁰¹ s aki képes volt *magába zárni Azt, akit a világegyetem sem felfogni, sem magába zárni nem tud*. Mondom, Mária keblében válnak a fiatal emberek aggokká világosságban, szentségben, tapasztalatban és bölcsességben, és itt lehet rövid évek alatt Jézus Krisztus teljes életkorát elérni.¹⁰²

[Ez az ájtatosság tökéletes út.]

157.3° Ez az áhítatgyakorlat a Szent Szűzhez *tökéletes* út Jézus Krisztushoz és a vele való egyesüléshez, ugyanis a fenséges Mária a legtökéletesebb és a legszentebb valamennyi teremtmény közül, és mert Jézus Krisztus, aki tökéletes módon jött el hozzánk, nagy és csodálatos utazásánál nem más úton, csakis ezen jött. A Magasságbeli, a Felfoghatatlan, a Megközelíthetetlen, Az, Aki van, el akart jönni hozzánk, kis földi férgekhez, akik semmik vagyunk. Hogyan történt ez?

⁹⁵ Vö. 2 Tim 3, 12.

⁹⁶ A Péld 21,28 egykor népszerű, de téves tolmácsolása.

⁹⁷ Vö. Zsolt 18,6.

⁹⁸ Vö. Bölcs 4,13.

⁹⁹ Vö. Sir 3,5.

¹⁰⁰ Vö. Zsolt 91,11.

¹⁰¹ Vö. Jer 31,22.

¹⁰² Vö. Ef 4,13.

A Magasságbeli tökéletes és isteni módon szállt le hozzánk az alázatos Mária által, anélkül hogy isteni voltából és szentségéből bármit is veszített volna. Így a legkisebbeknek is Mária által kell tökéletes és isteni módon felemelkedniük a Magasságbelihez, anélkül hogy bármitől is félnének.

A Felfoghatatlan megengedte, hogy a kicsiny Mária Őt tökéletesen felfogja és magába zárja, anélkül hogy hatalmasságából bármit is veszített volna. Ugyanígy nekünk is engednünk kell, hogy a kicsiny Mária tökéletesen és fenntartások nélkül magába zárjon és vezessen bennünket.

A Megközelíthetetlen Mária által közeledett és általa egyesült szorosan, tökéletesen és személyesen emberi természetünkkel, anélkül hogy bármit is veszített volna Fenségéből. Nekünk is Mária által kell közelednünk Istenhez, Fenségével tökéletesen és szorosan egyesülnünk, anélkül hogy elutasítástól tartanánk.

Végül, Aki van, ahhoz akart jönni, ami nincs, és azt, ami nincs, Istenné vagy azzá akarta tenni, Aki van. Tökéletes módon tette ezt, teljesen átadva és alárendelve magát Szűz Máriának, anélkül hogy az időben megszűnt volna Az lenni, Aki öröktől fogva. És ugyanígy mi, habár semmik vagyunk, Mária által válhatunk Istenhez hasonlókká a kegyelem és a dicsőség által, ha nem félve a csalódástól, önmagunkat oly tökéletesen és teljesen adjuk Neki, hogy önmagunkban semmik, de minden Őbenne leszünk.

158. Mutassanak bár nekem egy új, Jézus Krisztushoz vezető utat, mely az üdvözültek érdemeivel van kikövezve, hősi erényeikkel ékesítve, az angyalok fényeivel és szépségeivel megvilágítva és megszépítve, legyen ott akár az összes angyal és szent, hogy vezessék, védelmezzék és támogassák azokat, akik ezen az úton akarnak haladni, bizony, bizony, bátran mondom, és az igazat mondom, hogy ennél az oly tökéletes útnál szívesebben járnám Mária szeplőtelen útját: *Feddhettelenné tette utamat*¹⁰³, a hiba és folt nélküli, az eredendő és a személyes bűn nélküli, az árnyék és a sötétség nélküli utat. És ha az én szeretetreméltó Jézusom dicsőségében másodszor lejön a földre (ami bizonyos), hogy uralkodjék rajta, nem fog más utat választani, mint a fenséges Máriát, aki által oly biztosan és tökéletesen jött el először. A különbség első és utolsó eljövetele között abban van, hogy míg az első titokzatos és rejtett volt, addig a második dicsőséges és nyilvános lesz. Azonban mindkét eljövetele tökéletes, mert mindkettő Mária által történik. Ó, íme a titok, mit meg nem érthetünk! Itt némuljon el minden beszéd!

[Ez az ájtatosság biztos út.]

159.4° Ez a Mária-ájtatosság biztos út, hogy eljussunk Jézus Krisztushoz, és vele egyesülve elérjük a tökéletességet:

1° mert ez a gyakorlat, amit tanítok, nem új. Olyan régi, hogy kezdetét nem lehet pontosan meghatározni, amint a szentség hírében nemrégiben elhunyt Msgr. Boudon erről az ájtatosságról szóló egyik könyvében írja. Bizonyos azonban, hogy több mint hétszáz éve megtaláljuk a nyomait az Egyházban.

Amint azt önéletrajzában is lejegyezték, az 1040 körül élő Szent Odiló cluny-i apát egyike azoknak, akik ezt az ájtatosságot Franciaországban elsőként gyakorolták nyilvánosan.

Damiani Péter bíboros elmondja, hogy 1076-ban fivére, Boldog Marinus, vezetője jelenlétében a Szent Szűz rabszolgájának ajánlotta fel magát, és pedig igen épületes módon: kötelet tett a nyaka köré, megkorbácsolta magát, majd a Szentséges Szűznek való önátadása és felajánlása jeléül bizonyos pénzüsszeget tett az oltárra. Ezt egész életében olyan hűségesen gyakorolta, hogy kiérdemelte, hogy halála óráján jó Úrnője meglátogassa, megvigasztalja, és szolgálatainak jutalmául ajkából a paradicsom ígérését kapja tőle.

¹⁰³ Zsolt 17,33.

Caesarius Bollandus említést tesz Birbaki Vautier híres lovagról, a löweni hercegek közeli rokonáról, aki 1300 körül felajánlotta magát a Szent Szűznek.

Sok magánember gyakorolta ezt a tiszteletet egészen a XVII. századig, amikor is nyilvánossá vált.

160. A foglyok megváltásáról elnevezett trinitárius rendi Simon de Rojas atya, III. Fülöp udvari szónoka egész Spanyolországban és Németországban elterjesztette ezt az ájtatosságot, és III. Fülöp közbenjárásával XV. Gergelytől nagy búcsúkat nyert azok számára, akik gyakorolták.

Az Ágoston-rendi de Los Ríos atya bizalmas barátjával, de Rojas atyával együtt szóval és írással igyekezett elterjeszteni ezt a tiszteletet Spanyolországban és Németországban. *Hierarchia Mariana* címen terjedelmes könyvet írt, melyben egyforma jámborsággal és tudással fejti ki ennek az ájtatosságnak a régiségét, kiválóságát és értékét.

A teatinus atyák a múlt században vezették be ezt a tiszteletet Olaszországban, Szicíliában és Szavójában.

161. Phalacius Szaniszló atya a Jézus Társaságából csodálatosan elterjesztette ezt a tiszteletet Lengyelországban.

Fent említett művében de los Ríos atya felsorolja a különböző országok fejedelmeinek, fejedelemasszonyainak, püspökeinek és bíborosainak a nevét, akik ezt az ájtatosságot felkarolták.

A jámborsága és tudása miatt nagy tekintélynek örvendő Cornelius a Lapide atya több püspöktől és teológustól megbízatást kapott az ájtatosság megvizsgálására. Alapos vizsgálata után jámborságához méltó dicséretekkel halmozta el, minek utána több kimagasló személyiség is követte példáját.

A jezsuita atyák, akik mindig is buzgók voltak a Szentséges Szűz szolgálatában, a kölni kongreganisták nevében Ferdinánd bajor herceg, akkori kölni érsek elé kis értekezést terjesztettek erről a tiszteletről. Az érsek jóváhagyta és engedélyezte a nyomtatását, arra buzdítva egyházmegyéje minden plébánosát és szerzetesét, hogy amennyire csak tudják, terjesszék ezt az értékes ájtatosságot.

162. De Bérulle bíboros, kinek emlékéért egész Franciaország áldja, a kritikusok és a szabadgondolkodók rágalmai és üldözései ellenére ennek az ájtatosságnak egyik legbuzgóbb franciaországi terjesztője. Újítással és babonával vádolták, gúnyiratot írtak és jelentettek meg ellene, és ezernyi csellel akadályozták őket, vagy inkább az ördög, az ájtatosság franciaországi terjesztését. De ez a nagy és szent ember csak türelmével válaszolt rágalmaikra, gúnyiratukban szereplő ellenvetéseiket pedig egy kis írásában sikeresen megcáfolta, bebizonyítva nekik, hogy ez az ájtatosság Jézus Krisztus példáján, a Vele szembeni kötelességeinken és a keresztségnél tett fogadalmainkon alapul. Különösen ezzel az utolsó érveléssel hallgattatta el ellenfeleit, rámutatva arra, hogy ez a felajánlás a Szentséges Szűznek és az ő keze által Jézus Krisztusnak nem más, mint a keresztségi fogadalmak vagy ígéretek tökéletes megújítása. Sok szépet mondott erről a gyakorlatról, amiről műveiben olvashatunk.

163. Boudon könyvében olvashatunk azokról a pápákról, akik jóváhagyták ezt az ájtatosságot, a teológusokról, akik megvizsgálták, az elszenvedett és kiállt üldözésekről, és azokról az ezekről, akik magukévá tették. Egyetlen pápa sem ítélte el, s nem is lehetne ezt megtenni a kereszténység alapjainak megrengetése nélkül.

Vitathatatlan tehát, hogy ez az ájtatosság nem új, s ha nem általános, ez azért van, mert túl értékes ahhoz, hogy mindenki értékelt és végezni tudja.

- 164.2° Ez az ájtatosság *biztos* eszköz, hogy Jézus Krisztushoz jussunk, mert a Szent Szűz tulajdonsága, hogy bennünket biztosan vezessen Jézus Krisztushoz, ahogyan Jézus Krisztus tulajdonsága, hogy bennünket biztosan elvezessen az örök Atyához. A szellem embereinek nem szabad tévesen azt hinniük, hogy Mária akadálya lehet az Istennel való

egyesülés elérésének. Mert lehetséges volna, hogy az, aki a világ számára általában és mindenki számára külön is kegyelmet talált Istennél, akadályozná a lelket a Vele való egyesülés nagy kegyelmének megelégedésében? Lehetséges volna, hogy az akadályozza a lélek Istennel való tökéletes egyesülését, aki tele, bőségesen tele volt kegyelemmel, olyannyira egyesült Istennel és úgy átalakult Belé, hogy Istennek benne kellett megtestesülnie?

Nagyon igaz, hogy ha megnézzük a többi teremtményt, legyenek mégoly szentek is, az olykor talán késeleltetheti az Istennel való egyesülést, de Mária – mint már mondtam, és fáradhatatlanul mindig is mondani fogom – nem. És hogy oly kevés lélek éri el Jézus Krisztus teljes korát, annak egyik oka az, hogy Máriát, aki úgy most, mint örökké Jézus Krisztus Anyja és a Szentlélek termékeny Jegyese, nem alakítottuk ki eléggé szívünkben. Aki érett és tökéletes gyümölcsöt akar, annak fája is kell, hogy legyen, amely azt termi. Aki az élet gyümölcsét, Jézus Krisztust akarja, abban meg kell lennie az élet fájának is, ami Mária. Aki magában akarja tudni a Szentlélek hatását, benne kell lennie hűséges és elválaszthatatlan Jegyesének, az isteni Máriának is, aki a Szentleket termékennyé, bőven adóvá teszi, mint arról már más helyütt említést tettem.

165. Légy tehát meggyőződve, hogy minél inkább Máriát szemléled imádságaidban, cselekedeteidben és szenvedéseidben, ha nem is világos és éber tekintettel, de legalább általánosan, nem mindenre kiterjedő figyelemmel, annál tökéletesebben találsz meg Jézus Krisztust, aki Máriával mindig nagy, hatalmas, hatékony és felfoghatatlan, nagyobb mértékben, mint a mennyben vagy a világmindenség bármely más teremtményében. Így tehát, távol attól, hogy az Istenben teljesen elmerült Mária a tökéletesek akadályosa lenne az Istennel való egyesülés elérésében, sőt, eddig még soha nem volt, és nem is lesz teremtmény, aki ebben a nagy munkában hatékonyabban segítene, akár az általa ehhez adott kegyelmek által – mert egyedül általa telünk meg Isten gondolatával, ahogy egy szent mondja –, akár azért, mert megvéd minket a gonosz szellem ámításaitól és cseleitől.
166. Ahol Mária van, ott nincs gonosz szellem. Egyik legcsalhatatlanabb jele annak, hogy a jó szellem vezet minket, ha nagy áhítattal viseltetünk Mária iránt, gyakran gondolunk rá, és gyakran beszélünk róla. Ez egy szent gondolata, aki hozzáteszi, hogy amint a lélegzés biztos jele annak, hogy a test nem halott, úgy ha gyakorta gondolunk Máriára és szeretettel hívjuk segítségül, az biztos jele annak, hogy lelkünk nem halt meg a bűnben.
167. Egyedül Mária semmisített meg minden eretnokséget, mondja az Egyház és annak vezetője, a Szentlélek: „Egyedül semmisítetted meg a világmindenség valamennyi eretnokségét.” Ezért Mária hűséges tisztelője soha nem fog eretnokséget elkövetni, vagy tévhitbe, legalábbis nyilvánvaló tévhitbe esni, ha mégannyira is zúgolódnak e vélemény miatt a kritikusok. Habár másoknál sokkal nehezebben, de materiális értelemben ő is tévedhet, a hazugságot igazságnak, a gonosz szellemet jónak tarthatja, de előbb-utóbb belátja hibáját vagy tévedését, és ha felismeri, semmiképp sem ragaszkodik makacsul ahhoz, hogy azt higgye, és azt állítsa, amit korábban igaznak vélt.
168. A csalódástól való félelem nélkül, ami az imádsághoz szokott személyeknél rendszerint megvan, bárki, aki a tökéletesség útján akar haladni, biztosan és tökéletesen akarja megtalálni Jézus Krisztust, teljes szívvel tegye magáévá ezt a Mária-ájtatosságot, melyet talán eddig még nem ismert. Térjen erre a számára ismeretlen kiváló útra, melyet mutatok neki: *Ezért mindennél magaszosabb utat mutatok nektek.*¹⁰⁴

Ezt az utat Jézus Krisztus, a megtestesült Bölcsesség, a mi egyetlen Főnk taposta ki, a rajta járó tag nem tévedhet el. Ez egy könnyű út, mert a kegyelem teljessége és a Szentlélek kenete árasztja el. Rajta járva nem lankadunk, nem hátrálunk. Ez egy rövid út, mely rövid idő alatt vezet bennünket Jézus Krisztushoz. Ez egy tökéletes út, mert nincs rajta sár, por, s a bűnnek legcsekélyebb szennye sem. Végül, ez egy biztos út, mely Jézus

¹⁰⁴ 1Kor 12,31.

Krisztushoz és az örök élethez vezet minket, biztosan és egyenesen, anélkül hogy jobbra vagy balra letérnénk róla.

Lépünk tehát erre az útra, és járunk rajta éjjel-nappal, míg Jézus Krisztus teljes korát el nem érjük.

[Ez a tisztelet nagy belső szabadságot ad.]

169. *Hatodik indíték.* – Ez az áhítatgyakorlat nagy belső szabadságot ad azoknak, akik hűségesen gyakorolják – Isten fiainak szabadságát.¹⁰⁵ Mert lévén, hogy ezen ájtatosság által Jézus Krisztus rabszolgájává válunk, ebben a minőségben teljesen Neki szenteljük magunkat, ez a jó Tanító szeretetteljes fogságunk jutalmául: 1° megszabadítja lelkünket minden aggálytól és szolgálai félelemtől, amelyek mást nem tudnak, mint lelkünket összeszorítani, fogságban tartani és összezavarni; 2° kitágítja szívünket az Istenbe vetett szent bizalommal, és Atyánkat láttatja Benne; 3° szívünket gyengéd, fiúi szeretetre készíti.

170. Anélkül, hogy ennek az ájtatosságnak érvekkel való bizonyítását abbahagynám, beérem azzal, hogy egy történelmi példát idézzek fel, melyet a Jézusról nevezett Ágnes anya, domonkosrendi szerzetesnő életéről olvastam, aki Auvergne-ben a langeac-i kolostorban élt, és 1634-ben ugyanott halt meg szentség hírében. Még csak hétéves volt, és nagy lelki kínokat szenvedett el, amikor hangot hallott, mely azt mondta neki, hogy ha meg akar szabadulni minden kínjától és oltalmat szeretne ellenségeivel szemben, váljék mihamarabb Jézusnak és az Ő szent Anyjának rabszolgájává. Alighogy hazatért, máris teljesen átadta magát ilyen minőségben Jézusnak és az Ő szent Anyjának, jóllehet korábban nem tudta, mi ez az ájtatosság. Talált egy vasláncot, feltette a derekára, és haláláig viselte. Ezt követően minden kinja és aggálya megszűnt, szíve nagy békére talált és feltárult, ami arra ösztönözte, hogy sokaknak megtanítsa ezt az ájtatosságot, akik abban nagy előrehaladást mutattak. Többek között Olivier úrnak, a Saint Sulpice-i Szemnáríum alapítójának, és ugyanezen Szeminárium több papjának és egyházi emberének... egy nap megjelent neki a Szentséges Szűz, és aranyláncot tett a nyakába abbéli öröme jeléül, hogy Fia és az Ő rabszolgája lett. Szent Cecília, aki a Szentséges Szűzet kísérte, így szól hozzá: Boldogok a mennyek Királynőjének hűséges rabszolgái, mert az igazi szabadságot fogják élvezni. *Neked szolgálni szabadság!*

[Ez az ájtatosság nagy javakat biztosít felebarátunknak.]

171. *Hetedik indíték.* – Arra, hogy magunkévá tegyük ezt a gyakorlatot, ösztönözhetnek bennünket azok a javak is, amelyekhez felebarátunk jut általa. Mert ezzel az ájtatossággal kiváló módon gyakoroljuk a felebaráti szeretetet, ugyanis Mária keze által odaadjuk neki a legdrágábbat, amink van, azaz minden jócselekedetünk elégtételi és elnyerő értékét, a legcsekélyebb jó gondolatot, a legkisebb szenvedést sem véve ki. Beleegyezőnk abba, hogy mindaz az elégtétel, melyet eddig szereztünk, vagy halálunkig még szerezni fogunk, a Szent Szűz akarata szerint vagy a bűnösök megtérítésére, vagy a tisztító tűzben szenvedő lelkek kiszabadítására fordíttassék.

Nem ez a felebarátunk iránti tökéletes szeretete? Nem azt jelenti, hogy Jézus Krisztus igazi tanítványai vagyunk, akik a szeretetről ismerhetők fel?¹⁰⁶ Nem ez a bűnösök megtérítésének eszköze, anélkül hogy hivalkodástól kellene tartanunk? Vagy a tisztító tűzben szenvedő lelkek kiszabadításának eszköze, miközben szinte semmi mást nem teszünk azon felül, amit rendünknek megfelelően kötelesek vagyunk megtenni?

¹⁰⁵ Vö. Róm 8,21.

¹⁰⁶ Vö. Jn 13,35.

172. Hogy megértsük ennek az indítéknak a kiválóságát, tudnunk kellene, milyen jó egy bűnös megtérítése vagy egy lélek tisztítóútból való kiszabadítása. Végtelenül jó ez, nagyobb, mint az ég és a föld megteremtése, mivel egy lélek birtokába adjuk Istent. Ha ezzel a gyakorlattal csak egy lelket szabadítanánk ki a tisztítóútból egész életünkben, vagy csak egyetlen bűnöst térítenénk meg, nem lenne ez elegendő arra, hogy mindenki, akiben van felebaráti szeretet a magáévá tegye?

Azonban meg kell jegyeznünk, hogy jócselekedeteinknek, ha Mária kezén mennek át, megnő a tisztaságuk, következésképpen érdemük, elégtételi és elnyerő értékük is. Ezért sokkal inkább képesek lesznek könnyíteni a tisztítóútból szenvedők lelkén és megtéríteni a bűnösöket, mintha nem mennének át Mária szüzi és adakozó kezén. Annak a kevésnek, amit saját akaratunk nélkül, a legönzettelenebb szeretetből adunk a Szent Szűz által, valóban meglesz az a hatalmas ereje, hogy Isten haragját csillapítsa és irgalmát elnyerje. Így megtörténhetik talán, hogy ennek az áhítatnak hűséges gyakorlója halála óráján azt tapasztalja, hogy ezzel az eszközzel több lelket kiszabadított a tisztítóútból, több bűnöst megtérített, holott csak a rendjének megfelelő szokásos dolgait végezte. Mekkora öröm lesz ez ítélete napján! Mily nagy dicsőség az örökkévalóságban!

[Ez a tisztelet az állhatatosság csodálatos eszköze.]

173. *Nyolcadik indíték.* – Végül, ami bizonyos tekintetben még erőteljesebben ösztönöz bennünket erre Mária-tiszteletre az, hogy ez az erényben való állhatatosság és a hűség csodálatos eszköze. Mert miért van az, hogy a bűnösök megtérése többnyire nem tartós? Miért van az, hogy oly könnyen esünk újra bűnbe? Miért van az, hogy az igazak többsége ahelyett, hogy erényről erényre haladna és új kegyelmeket nyerne, gyakran azt a kevés erényét és kegyelmét is elveszíti, amiye van? Ez a szerencsétlenség – mint már korábban szoltam róla – azért van, mert az olyannyira romlott, gyenge és állhatatlan ember önmagában bíz, saját erejére támaszkodik, és képesnek hiszi magát arra, hogy kegyelmei, erényei és érdemei kincsének őrzője legyen.

Ezzel az ájtatossággal a hűséges Szent Szűzre bízunk mindazt, amink van; Őt tesszük meg természeti és kegyelmi javaink általános letéteményesévé. Az ő hűségére hagyatkozunk, az ő hatalmára támaszkodunk, irgalmasságára és szeretetére építünk, hogy őrizze és gyarapítsa erényeinket és érdemeinket az ördög, a világ és a test ellenére, melyek igyekeznek tőlük megfosztani bennünket. Mondjuk neki, mint a jó gyermek anyjának és a hű szolga úrnőjének: *őrizd meg a rád bízott kincset.*¹⁰⁷ Jó Anyám és Úrnóm, elismerem, hogy közbenjárásodra eddig több kegyelmet kaptam Istentől, mint azt megérdemlem, és szomorú tapasztalatom arra tanít, hogy ezt a kincset igen törékeny edényben hordom, és túlságosan gyenge és túlságosan nyomorult vagyok ahhoz, hogy magamban megőrizzem: *kicsi vagyok és lenézett.*¹⁰⁸ Hálából, vedd letétbe mindenemet, amim van, és őrizd meg hűségeddel és hatalmaddal. Ha te vigyázol rám, nem veszítek el semmit; ha te tartasz, nem esem el; ha te oltalmazol, biztonságban vagyok ellenségeimmel szemben.

174. Szent Bernát is kifejezetten ezt mondja, amikor erre az ájtatosságra ösztönöz minket: „Ha Ő tart téged, nem esel el; ha Ő oltalmaz, nem félsz; ha Ő vezet, nem fáradsz el; ha kegyes hozzád, az üdvösség révébe jutsz.” Úgy tűnik, Szent Bonaventura is ugyanezt mondja még világosabban: „A Szentséges Szűz – mondja – nemcsak önmagát tartja fenn a szentek teljességében, hanem a szenteket is tartja és megőrzi saját teljességükben, hogy az ne csökkenjen. Megakadályozza, hogy erényeik elillanjanak, érdemeik semmivé

¹⁰⁷ 1Tim 6,20.

¹⁰⁸ Zsolt 118,141.

legyenek, kegyelmeik elveszenek, és az ördögök ártsanak nekik, s végül feltartóztatja a mi Urunkat, hogy a vétkezőket megbüntesse.

175.A Szentséges Szűz hűséges Szűz, aki Isten iránti hűségével jóváteszi a károkat, amelyeket a hűtlen Éva hűtlenségével okozott, és a hozzá ragaszkodók számára megszerzi az Isten iránti hűséget. Ezért hasonlítja egy szent erős horgonyhoz, mely tisztelőit fenntartja és meggátolja, hogy hajótörést szenvedjenek e világ háborgó tengerén, ahol annyian odavesznek, mert nem kapaszkodtak ebbe az erős horgonyba: „Lelkünket, mint erős horgonyhoz, a benned való reménységhez kötjük”. Mindazok a szentek, akik üdvözültek, hozzá ragaszkodtak leginkább, és másokat is erre buzdítottak, hogy ki tudjanak tartani az erényben. Boldogok tehát a keresztények, ezerszer boldogok, akik most hozzá ragaszkodnak, hűen és teljesen, mint erős horgonyhoz. A világ viharai nem süllyesztik el őket, mennyei kincseiket el nem vesztik. Boldogok, akik Belé, mint Noé bárkájába szállnak! A bűn vízözönének árja, mely oly sokakban kárt tesz, nekik nem árt, mert: *akik hozzám szegődnek, azok nem vétkeznek.*¹⁰⁹ Akik bennem dolgoznak üdvösségükön, nem fognak vétkezni – mondja Mária a Bölcsesség szavaival. Boldogok a szerencsétlen Éva hűtlen gyermekei, akik a hűséges Anyához és Szűzhöz szegődnek, aki mindig hű marad, és önmagát soha meg nem tagadja: *ő hű marad, mert önmagát nem tagadhatja meg,*¹¹⁰ aki mindig szereti azokat, akik őt szeretik: *akik szeretnek, azokat szeretem,*¹¹¹ és pedig nem csupán az érzelem szeretetével, hanem valós és hatékony szeretettel is, és kegyelmek bőségével gátolja erényben való hanyatlásukat vagy hogy elessenek az úton, és elveszítsék Fia kegyelmét.

176.Ez a jóságos Anya tiszta szeretetből mindig elfogad mindent, amit letétbe helyezünk nála, s ha egyszer letéteményesként átvette, a letéti szerződés értelmében jog szerint köteles azt megőrizni, akár csak az a személy, akinél ha ezer tallért helyeznék letétbe, köteles lenne azt megőrizni számomra, és ha hanyagságából az ezer tallérom elveszne, teljes joggal felelne érte. De nem, a hűséges Mária soha nem fog nemtörődömségből veszni hagyni abból, ami rábízta. Ég és föld előbb múlik el, semhogy Ő hanyag és hűtlen legyen azokhoz, akik bíznak benne.

177.Mária szegény gyermekei, mily végtelen gyengeségetek, mily nagy állhatatlanságotok, mily romlott lényetek legmélye! Be kell ismerni, ti is Ádám és Éva fiainak romlott tömegéből származtok. De ne csüggedjétek ezért, hanem vigasztalódjatok és örvendjétek! Íme a titok, melyet nektek tanítok, a titok, mely csaknem minden, még a legjámorabb keresztény előtt is ismeretlen.

Aranyaitokat és ezüstjeiteket ne hagyjátok ládáitokban, melyeket a gonosz szellem már feltört és kifosztott, és melyek túl kicsik, túl gyengék és túl régiek ilyen nagy és értékes kincs őrzésére. Ne öntsetek tiszta, világos forrásvizet büntől rongált és fertőzött edényeitekbe. Ha bűn nincs is már bennük, a szaga még megmaradt, s a víz megromlik tőle. Pompás boraitokat ne öntsétek régi, rossz borral töltött hordókba, mert megromlanának, s a kiöntés veszélye fenyegetné őket.

178.Habár értetek engem, ó kiválasztott lelkek, még nyíltabban fogok beszélni. Szereteteitek aranyát, tisztaságotok ezüstjét, a mennyei kegyelmek vizét, érdemeitek és erényeitek borát ne bízzátok lyukas zsákra, régi, törött ládára, sérült, szennyes edényre, mint amilyenek ti vagytok, különben kirabolnak benneteket a tolvajok, azaz az ördögök, akik éjjel-nappal az alkalmas pillanatot keresik, lesik, hogy ezt megtegyék; különben önszereteteitek, önbizalmatok és saját akaratotok rossz illatával megromlótjátok még a legtisztábbat is, amit Isten nektek ad.

¹⁰⁹ Sir 24,22.

¹¹⁰ 2 Tim 2,13.

¹¹¹ Péld 8,17.

Minden kincseteket, kegyelmeteket és erényeteket tegyétek, öntsétek Mária ölébe és szívébe, aki lelki edény, a tisztelet és az ájtatosság példás edénye. Amióta minden tökéletességével maga Isten is ebbe az edénybe zárkozott, azóta az egészen lelki lett, a legspirituálisabb lelkek lelki hajléka. Tiszteletreméltóvá és az örökkévalóság legnagyobb fejedelmeinek dicső trónusává lett. Ájtatosságban példás lett, valamint a szelídségben, kegyelemben és erényben legkiválóbbak tartózkodási helyévé vált. Végül gazdag lett, mint az aranyház, erős, mint Dávid tornya, és tiszta, mint az elefántcsonttorony.

179. Ó, mily boldog az az ember, aki mindent Máriának adott, aki mindenben és egészen Máriában bíz és benne elvész! Ő egészen Máriáé, és Mária egészen az övé. Nyugodtan mondhatja Dáviddal: *az az osztályrészem*,¹¹² azaz: Mária nekem teremtetett; vagy a szeretett tanítvánnyal: *házába fogadta a tanítvány*,¹¹³ azaz: minden javammá őt tettem; vagy Jézus Krisztussal: *ami az enyém, az a tied, s ami a tied, az az enyém*.¹¹⁴
180. Ha valamely kritikus írást olvasva azt képzelem, hogy túlzón, túlfűtött jámborságból beszélek, akkor sajnós, nem ért meg engem. Vagy azért, mert a test embere, akinek nincsenek ínyére a szellem dolgai, vagy azért, mert világi ember, aki nem tudja befogadni a Szentlelket,¹¹⁵ vagy azért, mert kevély és kritikus, aki elítéli vagy megveti mindazt, amit nem ért. Azok a lelkek azonban, akik *nem a vérnek vagy a testnek a vágyából s nem is a férfi akaratából, hanem Istenből és Máriából születtek*,¹¹⁶ megértnek és tetszik nekik, amit mondok, és ők azok, akiknek ezt írom.
181. Azonban, félbeszakított témámat folytatva, egyiküknek is, másikuknak is ezt mondom: az isteni Mária a legnemesebb és a legadakozóbb valamennyi egyszerű teremtmény közül, aki szeretetben és adakozásban soha nem hagyja felülmúlni magát. Tojásért ökröt ad – mondja egy szent –, azaz a kevéssért, amit neki adunk, sokat ad abból, amit Istentől kapott. Következésképpen, ha egy lélek fenntartás nélkül átadja magát neki, Ő is fenntartás nélkül adja magát ennek a léleknek, ha az, elbizakodottság nélkül egész bizalmát belé helyezi, és a maga részéről az erények megszerzésére és szenvedélyei megszelídítésére törekszik.
182. Bátran mondják hát a Szentséges Szűz hűséges szolgálói Damaszkuszi Szent Jánossal: „Ha Benned bízom, ó, Isten Anyja, akkor megmenekülök; ha Te oltalmazol, nem félek semmitől; segítségeddel legyőzöm és megfutamodásra kényszerítem ellenségeimet: mert az irántad való tisztelet az üdvösség fegyvere, melyet Isten azoknak ad, akiket meg akar menteni.

[3. E TÖKÉLETES ÁJTATOSSÁG BIBLIAI ELŐKÉPE: REBEKKA ÉS JÁKOB]

183. A Szent Szűzzel, gyermekeivel és szolgálóival kapcsolatos általam kifejtett igazságok csodálatos előképét a Szentlélek a Szentírásban¹¹⁷ Jákob történetében adja, aki atyja, Izsák áldását anyja, Rebekka fondorlatos ügyeskedésével kapta meg.

Íme a történet, ahogyan a Szentlélek elmeséli, majd magyarázatot fűzök hozzá.

[Jákob története]

184. Miután Ézsau eladta elsőszülöttségi jogát Jákobnak,¹¹⁸ a két fivér anyja, Rebekka, aki gyengéden szerette Jákobot, több évvel az esemény után biztosítja Jákob számára ezt a

¹¹² Zsolt 119,57.

¹¹³ Jn 19,27.

¹¹⁴ Jn 17,10.

¹¹⁵ Vö. Mt 16,23; Jn 14,17.

¹¹⁶ Vö. Jn 1,13.

¹¹⁷ Vö. Ter 27; Mal 1,2–3; Zsid 11,20; 12,16.

¹¹⁸ Vö. Ter 25,33.

kiváltságot, mégpedig szent és misztériummal teli leleménnyel.¹¹⁹ Mivel Izsák túlságosan öregnek érezte magát, halála előtt meg akarta áldani fiait. Hivatta fiát, Ézsaut, akit nagyon szeretett, és megparancsolta neki, hogy menjen, ejtsen vadat ennivalónak, azután majd megáldja. Rebekka tüstént elmondta Jákobnak, mi történt, majd megparancsolta neki, hogy hozzon két kecskegidát a nyájból. Amikor meghozta, anyja ételt készített belőlük úgy, ahogy Izsák szerette. Ezek után ráadta Jákobra Ézsau ruháját, melyet maga őrzött, karját és nyakát pedig kecskebőrrel borította, hogy a vak apa – legalábbis a karszörzet miatt – fivérének, Ézsauak gondolhassa, még ha Jákob hangját is hallja. Izsák valóban meglepődött a hangon, melyet Jákobénak vélt. Magához szólította, majd megtapintotta a kecskeszörzt, amellyel le volt fedve Jákob karja, és azt mondta, hogy a hang valóban Jákobé, de a karok Ézsau karjai. Miután elfogyasztotta az ételt, megcsókolta Jákobot, és közben megérezte ruhája illatát, megáldotta, az ég harmatát és termékeny földet kívánt neki, testvérei urává tette, majd a következő szavakkal fejezte be áldását: „Legyen átkozott, aki átkoz, és minden áldás szálljon arra, aki áld téged!”

Alighogy kimondta e szavakat, belépett Ézsau, és eléjtette az elejtett vadat, hogy ehessen, majd utána megáldja. Igen nagyon elcsodálkozott a szent pátriárka, amikor rájött, mi történt. De nem vonta vissza a tettét, hanem megerősítette, mert igen világosan Isten ujját látta a történetekben. A Szentírás szerint, Ézsau felzokogott, és hangosan csalással vádolta testvérét, majd megkérdezte atyját, hogy csak egyetlen áldása van-e? E tekintetben Ézsau – amint azt a szentatyák megjegyzik, az olyan emberek előképe, akik könnyen össze tudják egyeztetni az Istent és a világot, és egyszerre akarják élvezni az égi és a földi gyönyöröket is. Ézsau jajgatásától meghatódva Izsák végül megáldotta fiát, de földi áldással és fivérének alárendelve. Ezért Ézsauban oly heves gyűlölet támadt Jákob iránt, hogy alig várta, mikor hal meg az apjuk, hogy megölhesse fivérét. És Jákob nem kerülhetett volna el a halált, ha kedves anyja, Rebekka meg nem mentette volna leleményességével és jó tanácsaival, amelyeket fiának adott, és az megfogadott.

[Jákob történetének értelmezése]

185. Mielőtt értelmezném ezt az oly szép történetet, meg kell említenem, hogy Jákob, a szentatyák és a Szentírás tolmácsolói szerint Jézus Krisztus és a kiválasztottak előképe, míg Ézsau az elvetetteké. Elég, ha egyikük vagy másikuk cselekedeteit és viselkedését megfigyeljük, hogy ilyen ítéletet hozzunk róluk.

1° Az idősebbik fivér, Ézsau erős, robusztus testalkatú, mestere az íjnak, aki sok vadat tudott ejteni.

2° Szinte alig volt otthon, s csak erejében és ügyességében bízva kint dolgozott.

3° Nem sokat törődött azzal, hogy anyja, Rebekka kedvére tegyen, s nem is tett semmit ennek érdekében.

4° Oly falánk volt, annyira szerette a hasát, hogy egy tál lencséért eladta elsőszülöttségi jogát.

5° Mint Káin,¹²⁰ ő is tele volt irigységgel testvére, Jákob iránt, és a végsőkig üldözte őt.

186. Nos, az elvetettek is így viselkednek mindig. 1° Ügyes-bajos dolgaikban erejükben és ügyességükben bíznak. Nagyon erősek, jártasak és felvilágosultak a földi dolgokban, míg égi dolgokban nagyon gyengék és nagyon tudatlanok: „A földiekben erősek, az égiekben gyengék.” Ezért:

187. 2° Egyáltalán nem vagy csak nagyon keveset tartózkodnak otthon, azaz a bensőjükben, ami a belső és igazi otthon, melyet Isten – saját példájával – minden embernek lakásul

¹¹⁹ Vö. Oz 12,4.

¹²⁰ Vö. Ter 4,8.

- adott. Isten ugyanis mindig otthon tartózkodik. Az elvetettek cseppet sem szeretik a visszavonulást, sem a lelkiséget, sem a belső jámborságot; kicsinyeseknek, vakbuzgóknak és elvadultaknak tartják azokat, akik belső életet élnek, visszavonultak a világtól, és többet dolgoznak bent, mint kint.
- 188.3° Az elvetettek egyáltalán nem törődnek a Szent Szűz, a kiválasztottak Anyja iránti tisztelettel. Igaz ugyan, hogy valójában nem gyűlölik, olykor dicsérik is, azt mondják, hogy szeretik, sőt valamiféle ájtatosságot is gyakorolnak a tiszteletére, de egyébként nem tudják elviselni, ha valaki gyengéden szereti, mivel nincs meg bennük iránta Jákob gyengédsége. Ezért van ellenvetésük az ájtatossági gyakorlatokkal szemben, amelyeket Mária jó gyermekei és szolgálói hűségesen gyakorolnak szeretete elnyeréséért, mert ők ezt az ájtatosságot nem tartják szükségesnek üdvösségükhöz. Mivel valójában nem gyűlölik a Szentséges Szüzet, vagy nyíltan nem vetik meg az iránta való tiszteletet, azt gondolják, hogy elnyerték a Szentséges Szűz kegyelmét, az Ő szolgálói, és mindehhez elegendő, ha tiszteletére elmondanak vagy elmormolnak valamilyen imát, iránta való gyengédség nélkül, vagy anélkül, hogy megjavulnának.
- 189.4° Az elvetettek elsőszülöttségi jogukat, azaz az égi gyönyöröket eladják egy tál lencséért, azaz földi gyönyörökért. Nevetnek, esznek, isznak, szórakoznak, játszanak, táncolnak stb., és mint Ézsau, egyáltalán nincs gondjuk arra, hogy méltók legyenek mennyei Atyjuk áldására. Egyszerűen, semmi másra nem gondolnak, mint a földre, csak a földet szeretik, csak róla beszélnek, csak érte és gyönyöreireiért tesznek. Egy pillanatnyi gyönyörért, a tisztelet hiú mámoráért, egy darab kemény sárga vagy fehér földért eladják a keresztség kegyelmét, ártatlanságuk köntösét, égi örökségüket.
- 190.5° Végül, az elvetettek gyűlölik és állandóan üldözik a kiválasztottakat, vagy nyíltan vagy titokban. Terhükre vannak, megvetik, bírálják őket, ellenükre tesznek, sértegetik, meglopják, becsapják, elszegényítik, üldözik és porrá zúzzák őket, miközben ők maguk megcsinálják a szerencséjüket, szórakoznak, jól megy a soruk, gazdagodnak, gyarapodnak és kedvük szerint élik életüket.
- 191.1° Jákob, a kisebbik, gyenge testalkatú, szelíd és békés természetű fiú általában otthon volt, hogy elnyerje anyja, Rebekka jóindulatát, akit gyengéden szeretett. Ha elment hazulról, az nem saját akaratából történt, sem azért, mert bízott volna ügyességében, hanem hogy engedelmeskedjék anyjának.
- 192.2° Szerette és tisztelte anyját, ezért is volt mellette annyit otthon. Nem volt annál elégedettebb, mint amikor láthatta. Óvta mindentől, ami kellemetlen lehetett számára, és mindent megtett, amiről úgy gondolta, hogy kedves neki. Rebekka ezért egyre jobban szerette.
- 193.3° Mindenben alárendelte magát kedves anyjának, mindenben a legteljesebb mértékben engedelmeskedett neki, tüstént, késedelem nélkül, szeretettel, zokszó nélkül. Anyja akaratának legkisebb jelére a kis Jákob repült, és elvégezte a dolgot. Ellenkezés nélkül mindent elhitt, amit mondott neki. Például, amikor azt mondta, hogy hozzon két kecskegidát, hogy elkészíthesse apjának, Izsáknak, Jákob nem azt felelte, hogy egy is elég egy ember ételéhez, hanem ellenkezés nélkül megtette, amit mondott neki.
- 194.4° Nagyon bízott kedves anyjában. Mivel nem saját tudására hagyatkozott, hanem kizárólag anyja gondoskodására és oltalmára, minden szükségében hozzá fordult, minden kételyében tőle kért tanácsot. Például amikor megkérdezte, hogy áldás helyett talán nem átkot kap majd apjától, hitt anyjának és megbízott benne, amikor az azt mondta, hogy magára veszi azt az átkot.
- 195.5° Végül, képességei szerint, követte az anyjánál tapasztalt érényeket. Úgy tűnik, állandó otthon tartózkodásának egyik oka az, hogy követhesse az olyannyira érényes anyja példáját, és távol maradjon a rossz társaságtól, mely megrontja az erkölcsöket. Így lett méltóvá kedves atyja kétszeres áldására.

196.Íme, hogyan viselkednek mindig a kiválasztottak:

1° Otthon vannak az anyjukkal, azaz szeretik a visszavonulást, belső életet élnek, gyakran imádkoznak, s teszik mindezt Anyjuk, a Szent Szűz példájára és társaságában, akinek minden dicsősége belül van, s aki egész életében annyira szerette a visszavonulást és az imádságot. Igaz ugyan, hogy olykor a külvilágban is mutatkoznak, de ezt Isten és kedves Anyjuk akaratának engedelmességgel teszik, hogy eleget tegyenek rendi feladataiknak. Műveljenek kint látszólag mégoly nagy dolgokat is, sokkalta többre becsülik, amit magukban, a bensőjükben, a Szentséges Szűz társaságában művelnek, mivel itt tökéletességük nagy művén dolgoznak, melyhez képest az összes többi munka csak gyerekjáték. Miközben fivérek és nővérek kifelé olykor nagy igyekezettel, leleménnyel és sikerrel dolgoznak a világ dicséretei és elismerése közepette, a Szentlélek világossága által ők tudják, hogy sokkal nagyobb dicsőség, boldogság és öröm rejtve maradni példaképükkel, Jézus Krisztussal visszavonulva, teljes és tökéletes alárendeltségben Anyjuknak, mintsem csodákat művelni a világban a természet és a kegyelem rendjéből Ézsau és az elvetettek módjára. „A dicsőség és a gazdagság az ő házában lakozik”¹²¹: Isten dicsősége és az emberek gazdagsága Mária házában van.

Urunk Jézus, mily kedvesek a te hajlékaid! A veréb is otthont talált magának, s a fecske fészket, hogy kicsinyeit oda rejthesse.¹²² Oh, mily boldog az ember, ki Mária hajlékában lakozik, ahol te elsőként találtál otthontra! A kiválasztottaknak eme hajlékában kap segítséget tőled, szívében itt kezdődik az erények minden fokozata és felemelkedése, hogy tökélyre emelkedjen ebben a siralomvölgyben. *Mily kedves a te hajlékod.*¹²³

197.2° A kiválasztottak a Szentséges Szűzet jó Anyjukként és Uralkodónőjüként gyengéden szeretik és igazán tisztelik. Nemcsak szájjukkal, hanem valóban szeretik, nemcsak külsőleg, hanem szívük mélyén tisztelik, s akárcsak Jákob, kerülnek mindent, ami neki nem tetsző, buzgón gyakorolják mindazt, amivel hitük szerint elnyerhetik jóindulatát. Nem két kecskegidát visznek neki, mint Jákob Rebekának, hanem azt, amit e két kecskegida jelentett: testüket és lelküket adják neki mindenestül, hogy: 1. a Szent Szűz saját tulajdonaként fogadja; 2. hogy megölje őket, azaz elérje, hogy meghaljanak a bűn és önmaguk számára, hogy lenyúzza, megfossa őket saját bőruktól, saját önimádatuktól, hogy ezáltal Fiának, Jézusnak tetsszenek, aki barátjául és tanítványául nem akar másokat, mint olyanokat, akik meghaltak önmaguk számára; 3. hogy előkészítse őket a mennyei Atya ízlésének megfelelően – amit Mária minden teremtménynél jobban ismer –, az Ő legnagyobb dicsőségére; 4. végül, hogy ez a test és ez a lélek, mely Mária gondoskodása és közbenjárása révén teljesen megtisztult minden szennytől, meghalt, alaposan megtisztítva és jól előkészítve ízes étékké legyen, mely méltó a mennyei Atya szájához és az Ő áldására. Nem ekképpen tesznek-e majd a kiválasztottak, akik örömmel gyakorolják a tökéletes önátadást Jézus Krisztusnak Mária keze által, azt az önátadást, amit magam is tanítok, hogy ezzel Jézusnak és Máriának hatékony és bátor szeretetükről tegyenek tanúbizonyságot?

Valóban, az elvetettek azt mondják, hogy szeretik Jézust, szeretik és tisztelik Máriát, de nem teljes lényükkel,¹²⁴ nem annyira, hogy nekik áldozzák testüket érzékeikkel és lelküket szenvedélyeikkel, ahogyan azt a kiválasztottak teszik.

198.3° A kiválasztottak a Szentséges Szűz alárendeltjei, akik mint jó Anyjuknak engedelmeskednek neki, Jézus Krisztus példájára, aki a földön töltött harminchárom éve közül harminc évet arra használt, hogy Atyját, Istent dicsőítse tökéletes és teljes alárendeltségben szentséges Anyjának. Tanácsait pontosan követve engedelmeskednek

¹²¹ Vö. Zsolt 111,3.

¹²² Vö. Zsolt 83,4.

¹²³ Zsolt 83,2.

¹²⁴ Vö. Péld 3,9.

neki, ahogyan egykor Jákob Rebekka tanácsait: *fiam, hallgass rám, arra, amit mondok neked*;¹²⁵ vagy mint a kánai menyegző meghívottjai, amikor a Szentséges Szűz ezt mondta nekik: *Tegyetek meg mindent, amit csak mond!*¹²⁶ Miután anyjának engedelmeskedett, mint valami csoda folytán elnyerte az áldást, jóllehet természetes úton nem kapta volna meg. A Szent Szűz tanácsainak követéséért a kánai menyegző vendégeit az a megtiszteltetés érte, hogy részesei lehettek Jézus első csodájának, aki szentséges Anyja kérésére borra változtatta a vizet. Ugyanígy, mindazok, akik az idők végezetéig elnyerik a mennyei Atya áldását, és az a megtiszteltetés éri őket, hogy Isten csodáinak részesei lehessenek, ezekben a kegyelmekben egyedül Mária iránti tökéletes engedelmességük folytán részesülnek. Ezzel a szemben az Ézsauk, minthogy nem rendelik alá magukat a Szent Szűznek, elveszítik az áldást.

199.4° A kiválasztottnak nagy a bizalmuk jó Anyjuk, a Szentséges Szűz jóságában és hatalmában. Szüntelenül az Ő segítségét kérik, északi sarkcsillagként tekintenek rá, aki biztos révbe juttatja őket. Nyitott szívvel tárják fel előtte kínjaikat és szükségleteiket, irgalmas és szelíd kebléhez folyamodnak, hogy közbenjárására elnyerjék bűneik bocsánatát, vagy anyai kegyeit élvezhessék minden kínjukban és keservükben. Sőt, szeretetteljes és szűzi ölébe vetik és rejtik magukat, gyönyörűségeken elvesznek benne, hogy itt lobbanjanak tiszta szeretetre, itt tisztuljanak meg legkisebb foltjaiktól, s hogy itt találják meg egészen Jézust, akinek hajléka, mint legdicsőbb trónusa itt van. Ó, mily boldogság! Ne hidd – mondja Gueric apát –, hogy nagyobb boldogság Ábrahám ölében lenni, mint Máriában, mert itt maga az Úr állított magának trónust.

Ezzel szemben az elvetettek minden bizalmukat önmagukba helyezik; a tékozló fiú módjára csak disznóeledelt esznek, béka módjára csak földdel táplálkoznak, és mint a világi emberek csak a látható és külsőséges dolgokat szeretik. Nem ízlelhetik Mária ölének és keblének édességét, nem érzik azt a bizonyos támaszt és azt a bizalmat, melyet a kiválasztottak éreznek jó Anyjuk, a Szent Szűz iránt. Kívülről nyomorultul szeretik éhségüket, mint Szent Gergely mondja, mert nem akarják megízlelni azt az édességet, mely bennük, Jézusban és Máriában teljesen elkészült.

200.5° Végül, a kiválasztottak jóságos Anyjuk, a Szentséges Szűz útját járják, vagyis az ő példáját követik. És éppen ezért valóban boldogok, jámborak, és kiválasztottságuk csalhatatlan jelét viselik, amint azt jó Anyjuk mondja: *jól járnak, akik megtartják útjaimat*,¹²⁷ azaz: boldogok, akik Isten kegyelmének segítségével erényeimet gyakorolják, akik életem nyomdokain haladnak. Evilági életükben boldogok a kegyelmek és kegyek sokasága által, amellyel a teljességemből részesítem őket, és sokkal bőségesebben, mint azokat, akik nem követnek ily hűen. Boldogok haláluk óráján, mely szelíd és békés, amelynél rendszerint én is ott vagyok, hogy magam vezessem őket az örökkévalóság örömeibe. Végül, boldogok lesznek az örökkévalóságban, mert jó szolgálaim közül egy sem vészett el, aki életében erényeimet követte.

Ezzel szemben az elvetettek boldogtalanok életükben, haláluk óráján és az örökkévalóságban, mert nem követik erényeiben a Szent Szűzet, megelégednek azzal, hogy olykor belépnek egyesületeibe, elimádkoznak néhány imát a tiszteletére, vagy valamilyen más külső ájtatosságot végeznek.

Ó, Szentséges Szűz, jó Anyám, mily boldogok, lelkes szívvel ismétlem, hogy mily boldogok azok, akik nem hagyják magukat irántad való hamis ájtatossággal félrevezetni, hanem hűségesen a te nyomdokaidon járnak, követik tanácsaidat és megtartják parancsaidat. De mily boldogtalanok és átkozottak azok, akik visszaélve a te irántad való

¹²⁵ Ter 27,8.

¹²⁶ Jn 2,5.

¹²⁷ Péld 8,32.

ájtatossággal nem tartják be Fiad parancsolatait: *akik eltérnek parancsaidtól, azokat mind átok terheli.*¹²⁸

[A Szent Szűz szeretettel teljesíti kötelességeit hűséges szolgálói iránt.]

201.Íme, azok a kötelességek, amelyeket a Szent Szűz, minden anya közül a legjobb, szeretettel teljesít hűséges szolgálói iránt, akik az általam már említett módon, és Jákob példájára, odaajándékozták magukat neki.

1° Szereti őket.

*Akik szeretnek, azokat szeretem.*¹²⁹ Szereti őket: 1° mert igazi Anyjuk, márpedig az anya mindig szereti gyermekét, méhének gyümölcsét; 2° szereti őket hálából, mert jó Anyjukként szeretik Őt; 3° szereti őket, mivel kiválasztottakként Isten is szereti őket: *Jákobot szerettem, Ézsaut mellőztem;*¹³⁰ 4° szereti őket, mert egészen Neki adták magukat, és mert részei és örökségei: *az örökrészed Izraelben legyen.*¹³¹

202.Gyengéden szereti őket, gyengédebben, mint valamennyi anya együttvéve. Tedd, ha lehet, a világ összes anyjának gyermekeik iránti minden természetes szeretetét egy anya szívébe egyetlen gyermeke iránt. Bizonyos, hogy ez az anya igen nagyon szeretné ezt a gyermeket. Azonban igaz, hogy Mária még sokkal gyengédebben szereti gyermekeit, mint ahogy ez az anya szeretné a sajátját.

Nemcsak érzelmileg, hanem hathatósan is szereti őket. Irántuk való szeretete tevőleges és hatékony, olyan, és még több mint Rebekkáé Jákob iránt. Íme, mit tesz ez a jó Anya, kinek Rebekka csak az előképe volt, hogy gyermekei számára megszerezze a mennyei Atya áldását:

203.1° Rebekkához hasonlóan lesi a kedvező alkalmat, hogy jót cselekedjen velük, naggyá és gazdaggá tegye őket. Mivel Ő Istenben világosan lát minden jót és minden rosszat, a szerencsét és a balszerencsét, Isten áldásait és átkait, már jó előre úgy intézi a dolgokat, hogy szolgálait mindenféle rossztól megóvja, és mindenféle jóval eláraszsa. Így, ha valakit szerencse kell, hogy érjen Istenben a rábízott magasztos feladat hűséges végzéséért, bizonyos, hogy Mária megnyeri ezt a szerencsét valamelyik jó gyermeke és szolgálja számára, és megadja nekik a kegyelmet, hogy hűséggel boldoguljanak vele. *Ő törődik a dolgainkkal* – mondja egy szent.

204.2° Jó tanácsokkal látja el őket, akárcsak Rebekka Jákobot: *fiam, hallgass rám, arra, amit mondok neked.*¹³² Egyebek mellett azt tanácsolja nekik, hogy két kecskegidát hozzanak neki, vagyis testüket és lelküket, majd ajándékozzák neki, hogy Istennek tetsző pompás étket készíthessen belőlük, továbbá azt, hogy tegyék mindazt, amit szavaival és példájával Fia, Jézus Krisztus tanított. Ha nem maga adja nekik ezeket a tanácsokat, angyalok által teszi ezt, akik számára nincs nagyobb megtiszteltetés és öröm annál, hogy parancsának engedelmességgel leszálljanak a földre és valamely szolgálja segítségére siessenek.

205.3° Amikor átadják és neki szentelik testüket és lelküket, ezek minden javával együtt, kivétel nélkül, mit tesz akkor ez a jó Anya? Azt, amit egykor Rebekka tett a két kecskegidával, melyeket Jákob hozott neki: 1. megöli őket, azaz elveszi tőlük a régi Ádám életét; 2. megnyúzza őket, azaz megfosztja természetes bőrüktől, természetes hajlamaiktól, önszeretetüktől, saját akaratuktól és a teremtményekhez való mindennemű

¹²⁸ Zsolt 118,21.

¹²⁹ Péld 8,17.

¹³⁰ Róm 9,13.

¹³¹ Sir 24,13.

¹³² Ter 27,8.

ragaszkodásuktól; 3. megtisztítja őket foltjaiktól, szennyüktől és bűneiktől; 4. majd elkészíti őket Isten ízlése szerint, az Ő nagyobb dicsőségére. Mivel egyedül Ő ismeri tökéletesen Isten ízlését, a Magasságbeli nagyobb dicsőségét, egyedül Ő tudja hibátlanul előkészíteni és elkészíteni testünket és lelkünket ennek a végtelenül magasztos ízlésnek és végtelenül rejtett dicsőségnek megfelelően.

206.4° Miután elfogadta tökéletes adományunkat, mellyel az említett ájtatosság által neki adjuk önmagunkat, érdemeinket és elégtételeinket, és miután leveti rólunk régi ruháinkat, alkalmassá, méltóvá tesz bennünket a mennyei Atyánk előtti megjelenésre. 1. Tiszta, új, értékes, és az idősebb testvér, Ézsau illatától illatozó ruhába, vagyis Fia, Jézus Krisztus ruhájába öltöztet bennünket, melyet otthonában, azaz hatalmában őriz, mivel Fia, Jézus Krisztus érdemeinek és erényeinek Ő a kincstárnoka, általános és örök kiosztója. Ezeket azoknak adja, azoknak osztja, akiknek akarja, amikor akarja, ahogyan akarja és amennyit csak akar, mint azt már korábban láttuk. 2. Szolgálói nyakát és kezét a leölt és megnyúzott kecskegidák bőrével fedi, vagyis cselekedeteik érdemeivel és értékével ékesíti fel őket. Valóban, megöl bennük és kiirt belőlük minden tisztátalanságot és tökéletlenséget, de nem semmisíti meg, nem bántja azt a jót, amit a kegyelem tett bennük. Őrzi és gyarapítja, hogy ékük, nyakuk és karjuk ereje legyen, azaz: erőt ad nekik az Úr igájának viseléséhez, amit a nyakukon hordanak, és nagy tettek véghezviteléhez Isten dicsőségére és nyomorult testvéreik üdvösségére. 3. Új illatot, új kegyelmet ad ruháikhoz és ékeikhez, miközben nekik adja saját ruháikat: érdemeiket és erényeiket, melyeket halálakor végrendeletben hagyott örökül rájuk, mint mondja egy múlt századi, szent hírében elhunyt szerzetesnő, aki erről kinyilatkoztatás útján szerzett tudomást. Így hát Mária háza népe, hűséges szolgálói és rabszolgálói kettős ruhát viselnek, Fia ruháit és saját ruháikat: *egész háza népét ellátta kettős ruhával.*¹³³ Ezért nem kell félniük Jézus Krisztus hófehér hidegétől, amit a ruhátlan, azaz Jézus Krisztus és a Szent Szűz érdemeitől megfosztott elvetettek nem tudnak majd elviselni.

207.5° Végül megszerzi számukra a mennyei Atya áldását, jóllehet fiatalabb testvérekként és fogadott fiakként nem lenne rá természetes joguk. Egészen új, nagyon értékes és szépen illatozó ruhájukban, jól előkészített és elkészített testükkel és lelkükkel bizalommal közelednek mennyei Atyjuk fekhelyéhez. Atyjuk hallja és megkülönbözteti hangjukat, ami a bűnösök hangja; megérinti bőrbe burkolt kezüket; érzi ruhájuk illatát; örömmel fogyasztja azt, amit Anyjuk, Mária készített neki, és felismerve bennük Fiának és szentséges Anyjának érdemeit és jó illatát: 1. kettős áldását adja nekik, az ég harmatának áldását: *az ég harmatából,*¹³⁴ azaz isteni kegyelmet, mely a dicsőség magva: *aki Krisztusban minden lelki áldással megáldott minket fenn az égben;*¹³⁵ és a termőföld áldását: *és a föld kövérségéből,*¹³⁶ azaz ez a jó Atya mindennapi kenyérrel és az evilági javak elegendő bőségével látja el őket; 2. testvéreik, azaz az elvetettek urává teszi őket. Ez az elsőbbségük nem mindig mutatkozik meg ezen a világon, mely egy pillanat alatt elmúlik,¹³⁷ s melyen gyakran az elvetettek uralkodnak: *Meddig fog még, Uram, a bűnös, meddig fog még a gonosz dicsekedni? Meddig locsognak még arcátlanul, és meddig pöffeszkednek a gonosztevők? Láttam a bűnöst: büszkén fennhéjázott, mint a Libanon cédrusa, fenn hordta a fejét.*¹³⁸ Mária szolgálóinak elsőbbsége azonban igazi, a másvilágon nyilvánvaló lesz az egész örökkévalóságra, amikor majd, ahogyan a Szentlélek mondja, az igazak lesznek, akik a *népeken uralkodnak,*¹³⁹ akik parancsolnak a nemzeteknek. 3.

¹³³ Péld 31,21.

¹³⁴ Ter 27,28.

¹³⁵ Ef 1,3.

¹³⁶ Ter 27,28.

¹³⁷ Vö. 1Kor 7,29–31.

¹³⁸ Zsolt 93,3–4; 36,35.

¹³⁹ Bölcs 3,8.

Mivel Őfensége nem elégszik meg azzal, hogy csak személyüket és javaikat áldja meg, megáldja mindazokat, akik őket áldják, és elátkozza azokat, akik őket átkozzák és üldözik.

[2° Mindennel ellátja őket.]

208.A második szeretetteljes kötelesség, amelyet a Szent Szűz hűséges szolgálói iránt teljesít az, hogy testileg és lelkileg mindennel ellátja őket. Kettős ruhát ad nekik, amint az imént láttuk, Isten asztaláról a legpompásabb étkeket kínálja, a maga által készített élet kenyérével¹⁴⁰ táplálja őket. *Teljetek el gyümölcseimmel.*¹⁴¹ Kedves gyermekeim, mondja nekik a Bölcsesség nevében, teljetek el gyümölcseimmel, azaz Jézussal, az élet gyümölcseivel, akit értetek hoztam a világra. *Gyertek, egyetek a kenyereimből, igyatok a borból, amelyet kevertem!*¹⁴² *Egyetek, igyatok, ittasodjatok meg, kedveseim!*¹⁴³ Gyertek, ismétli más helyütt, egyetek a kenyereimből, ami Jézus, és igyatok szeretete borából, melyet magam kevertem nektek keblem tejével. Mivel Ő a Magasságbeli adományainak és kegyelmeinek kincstárnoka és kiosztója, jó, sőt a legjobb adagot választja belőlük, hogy gyermekeit és szolgálóit táplálja és ellássa. Az élet kenyereitől erőre kapnak, a bortól megittasulnak, ami szüzeket nemz.¹⁴⁴ Mária keblére emeli őket: *Ölükben hordozzák.*¹⁴⁵ Könnyen viselik Jézus igáját, hogy szinte nem is érzik terhét¹⁴⁶ az ájtatosság olaja miatt, mellyel Mária azt rothasztja.¹⁴⁷

[3° Vezeti és irányítja őket.]

209.A harmadik jótétemény, amelyben a Szent Szűz hűséges szolgálóit részesíti az, hogy Fia akarata szerint vezeti és irányítja őket. Rebekka is vezette kis Jákobját, és időnként tanácsokkal látta el, vagy azért, hogy elnyerje számára atyja áldását, vagy azért, hogy megkímélje bátyja, Ézsau gyűlöletétől és üldözésétől. Mária, a tenger csillaga is biztos révbe vezeti hűséges szolgálóit. Megmutatja nekik az örök élet útját; távol tartja őket a veszélyes lépésektől; kézen fogva vezeti őket az igaz úton;¹⁴⁸ támaszuk lesz, amikor elesni készülnek; felemeli őket, ha elesnek; szerető anyaként feddi meg őket, ha vétenek; sőt, olykor szeretetteljesen meg is bünteti őket. Eltévedhet-e vajon az örökkévalóság útján Mária gyermeke, a tápláló anyjának és megvilágosodott irányítójának engedelmeskedő gyermek? Ha Őt követed, mondja Szent Bernát, nem tévedsz el. Nem kell attól tartanotok, hogy Mária igaz gyermekét megtéveszti a gonosz, és nyilvánvaló eretnekséget követ el. Hol Mária vezet, ott nincs gonosz, sem annak csapdái, nincsenek eretnekek, sem azok ármányai. Ha Ő tart téged, nem esel el.

[4° Megvédi és oltalmazza őket.]

210.A negyedik jó szolgálat, amelyet a Szent Szűz gyermekeinek és hűséges szolgálóinak tesz az, hogy megvédi és oltalmazza őket ellenségeikkel szemben. Rebekka gondoskodásával és ügyeskedésével megmentette Jákobot minden veszélytől, amibe került, különösen a haláltól, amit bátyja, Ézsau bizonyára ráért volna írta viseltetett gyűlöletéből és irigységéből, mint egykor Káin, testvérére, Ábelre.¹⁴⁹ Mária, a kiválasztottak jószágos

¹⁴⁰ Vö. Jn 6,35.

¹⁴¹ Sir 24,19.

¹⁴² Péld 9,5.

¹⁴³ Én 5,1.

¹⁴⁴ Vö. Zak 9,17.

¹⁴⁵ Vö. Iz 66,12.

¹⁴⁶ Vö. Mt 11,30.

¹⁴⁷ Vö. Iz 10,27.

¹⁴⁸ Vö. Zsolt 22,3.

¹⁴⁹ Vö. Ter 4,8.

Anyja, védőszárnyai alá rejti őket, akár a tyúk a csibéit.¹⁵⁰ Beszél velük, leereszkedik hozzájuk, sajnálkozik gyengeségeiken, körülveszi őket, hogy megvédje őket a karvalytól és a keselyűtől, és csatarendbe állított seregként¹⁵¹ kíséri őket. Ha az embert százezer fős jól felállított sereg veszi körül, van-e félnivalója ellenségeitől? Még kevesebb félnivalója van Mária hűséges szolgálójának, akit az Ő védelme és uralkodói hatalma vesz körül. Ez a jó Anya, a mennyek hatalmas Uralkodónője előbb küldi angyalok millióinak légióit egyetlen szolgálójának segítségére,¹⁵² minthogy elmondhatnánk, hogy hűséges szolgálója, aki bizalommal fordult hozzá, meghajolt ellenségei gonoszsága, száma vagy ereje előtt.

[5° Közbenjár érettük.]

211. Végül, az ötödik és legnagyobb jótétemény, amelyben a szeretetreméltó Mária hűséges tisztelőit részesíti az, hogy Fiánál közbenjár érettük, imáival megnyihíti Őt, igen bensőséges köteléssel egyesíti őket Vele, s tartja meg ebben az egységben.

Rebekka atyja ágyához vezette Jákobot, s a jóember megérintette, megölelte, sőt örömmel meg is csókolta, mert elégedett volt és jóllakott a finoman elkészített hússal, melyet fia hozott neki. Ruháinak pompás illatát megérezvén, ami nagy meglepéssel töltötte el, így kiáltott fel: *Lám, fiam illata olyan, mint a termékeny föld illata, amit az Úr megáldott.*¹⁵³ Ez a termékeny mező, melynek illata elbűvölte az atya szívét, nem más, mint Mária erényeinek és érdemeinek illata, mert Ő kegyelemmel teli mező, ahová az Atyaisten, mint a kiválasztottak búzamagját, egyszülött Fiát elvetette.¹⁵⁴

Ó, mily szívesen látott Jézus Krisztusnál – aki az eljövendő század Atyja¹⁵⁵ – Mária minden jó illatú gyermeke! Oh! Mily gyorsan és tökéletesen egyesül Jézussal! Erről bővebben a fentiekben szóltam.

212. Ezenkívül, miután gyermekeit és szolgálóit elárasztja kegyelmeivel, és miután elnyeri számukra a mennyei Atya áldását és az egyesülést Jézussal, Mária megtartja őket Jézus Krisztusban, Jézust pedig bennük.¹⁵⁶ Vigyáz rájuk, szüntelenül öröklik felettük, attól félve, nehogy elveszítsék Isten kegyelmét és ellenségeik csapdájába essenek. A szenteket megtartja teljességükben, és segíti őket, hogy a végsőkig kitartsanak, amint azt már láttuk.

Íme a kiválasztottság és az elvetettség nagy és régi előképének a magyarázata, mely oly ismeretlen és oly sok titokkal teli.

[4. CSODÁLATOS HATÁSOK, AMELYEKET A MÁRIA-TISZTELET A HOZZÁ HŰSÉGES LÉLEKBEN KIVÁLT]

213. Kedves fivérem, légy meggyőződve arról, hogy ha hűségesen végzed ennek az ájtatosságnak a külső és belső gyakorlatait, amelyeket az alábbiakban tüntetek fel:

[Önismeret és önmegvetés]

1° A Szentlélek világosságával, amelyet Mária, szeretett Jegyese által fog megadni, megismered lelked gonosz mélyét, romlottságodat és jóra való restségedet, és hogy ennek nem Isten, a természet és a kegyelem megteremtője az ősoka. Ennek a megismerésnek a hatására megveted magad, borzalommal gondolsz magadra. Csigának fogod tartani magadat,

¹⁵⁰ Vö. Zsolt 60,5; 90,4; Mt 23,37.

¹⁵¹ Vö. Én 6,3.

¹⁵² Utalás a Zsolt 90,11; Dán 7,10; Mt 26,53-re.

¹⁵³ Ter 27,27.

¹⁵⁴ Vö. Zak 9,17.

¹⁵⁵ Vö. Iz 9,6.

¹⁵⁶ Vö. Jn 14,20.

mely nyálával mindent bemocskol, varangyos békának, mely mindent megmérgez, vagy alattomos kígyónak, mely csak megtéveszteni akar. Végül az alázatos Mária mélységes alázatában részesít, ami által magadat megveted, más senkit sem, és szeretni fogod a megvetettséged.

[*Részesedés Mária hitében*]

214.2° A Szent Szűz részesít téged a hitében, mely a földön nagyobb volt valamennyi pátriárka, próféta, apostol és az összes szent hiténél. Most, amikor a mennyben uralkodik, már nincs meg ez a hite, mert a dicsőség fénye által mindent tisztán lát Istenben. Mégis, a Magasságbeli jóváhagyásával nem veszítette el dicsőségbe vonulásakor, hanem megőrizte, hogy a küzdő Egyházban leghűségesebb szolgálóinak és szolgálólányainak adja. Tehát, minél inkább megnyered ennek a fenséges Uralkodónőnek és hűséges Szűznek a kegyeit, annál inkább tiszta hited lesz egész magatartásodban: tiszta hited, amely közömbössé fog tenni minden érzéki és rendkívüli iránt; élő hited, amelyet áthat a szeretet, ami által minden tettettedet kizárólag a legtisztább szeretet ösztönzésére fogod tenni; állhatatos és rendíthetetlen hited lesz mint a kőszikla, ami erőt ad neked, hogy állhatatos és kitartó maradj a viharok és szenvedések közepette; hatékony és belátó hitet, amely mint valami titokzatos zár, amely meg tudja nyitni az utat Jézus minden titka felé, az ember végső dolgai felé és magába Isten Szívébe; bátor hitet, amelyből ingadozás nélkül nagy dolgokra fogsz vállalkozni és nagy dolgokat fogsz véghezvinni Istenért és a lelkek üdvösségéért; végül olyan hitet, amely égő fáklya, az isteni Bölcsesség rejtett kincse lesz számodra, és mindenható fegyvered, amelyet arra fogsz használni, hogy megvilágítsd azokat, akik a sötétségben és a halál árnyékában élnek; hogy lángra lobbantsd a lanyhákat és azokat, akiknek a szeretet izzó aranyára van szükségük; hogy életet adj azoknak, akik bűnben haltak meg; hogy megérintsd és felébreszd szelíd és erőteljes szavaddal a márványszíveket és a libanoni cédrusokat; és végül, hogy ellenállj az ördögnek és a megváltás minden ellenségének.¹⁵⁷

[*A tiszta szeretet kegyelme*]

215.3° A szép szeretet Anyja¹⁵⁸ megszabadítja szívedet minden aggálytól és minden szolgáló félelemtől. Megnyitja és kitágítja szívedet, hogy Fia parancsainak útján Isten gyermekeinek szent szabadságával futhass, és hogy fellobbantsa rajta a tiszta szeretetet, mely kincsének ő az őrzője. Így Isten iránti viselkedésedet – aki maga a szeretet – többé nem a félelem, mint eddig, hanem a tiszta szeretet hatja át.¹⁵⁹ Jó Atyádnak fogod Őt tekinteni, akinek szüntelenül tetszésére igyekszel lenni, akivel bizalmasan beszélgetsz, mint gyermek jó Atyjával. Ha sajnálatos módon meg is bántanád, azonnal megalázkodnál előtte, és alázatosan bocsánatot kérnél tőle, egyszerűen nyújtanád neki kezedet, szeretettel emelkednél fel, zavar és nyugtalanság nélkül, és csüggedés nélkül mennél tovább felé.

[*Nagy bizalom Istenben és Máriában*]

216.4° A Szent Szűz nagy bizalommal tölt majd el Isten és önmaga iránt: 1° mert többé nem magadtól közeledsz Jézus Krisztushoz, hanem mindig e jó Anya által; 2° mivel neki adtad minden érdemedet, kegyelmedet és elégtételeidet, hogy akarata szerint rendelkezék velük, Ő neked adja erényeit, és felruház érdemeivel, így bizalommal telve mondhatod

¹⁵⁷ Vö. Gal 5,6; Kol 1,23; Róm 5,1–2; Zsid 11,33; Kol 2,3; Lk 1,79; 1Pt 5,8–9.

¹⁵⁸ Vö. Sir 24,24.

¹⁵⁹ Bibliai reminiscenciák: Zsolt 118,32; Jn 4,18; Róm 8,21; Gal 4,31; 1Jn 4,16.

Istennek: Íme Mária, a szolgálóleányod, legyen nekem a Te igéd szerint: *Az Úr szolgálója vagyok, teljesedjenek hát be rajtam szavaid;*¹⁶⁰ 3° mivel mindenestül, testestül-lelkestül átadtad magad neki, Ő, aki adakozó az adakozókkal, és adakozóbb az adakozóknál, viszonzásul csodálatos, de igaz módon ajándékozta magát neked, így nyugodtan mondhatod neki: *A tied vagyok, adj nekem szabadulást,*¹⁶¹ vagyis: A Tied vagyok, Szentséges Szűz, ments meg engem; vagy, mint már mondtam, a szeretett tanítvánnyal: Szentséges Anyám, Téged vettelek minden javamul. Szent Bonaventurával még ezt is mondhatod: *Szeretett Úrnőm és megmentőm, bizalommal fogok cselekedni és nem félek majd, mert erőm és dicsőségem Te vagy az Úrban...*; és másutt: *„Tied vagyok egészen, és mindaz, ami az enyém, a tied,*¹⁶² *ó, dicsőséges, minden teremtett dolog fölött áldott Szűz; szívemre mint pecsétet helyezlek, mert szereteted erős, mint a halál.* A próféta érzéseivel elmondhatod Istennek: *Uram, sem szívemnek, sem szememnek nincs oka felmagasztalni magát, nincs miért gögösnek lennie, nagy és csodálatos dolgokat keresnie. Ezzel együtt még mindig nem vagyok alázatos, de a bizalom által felemeltem és megerősítettem lelkemet.* Olyan vagyok, mint a földi örömeiktől megkímélt, anyja ölén pihenő gyermek, s ez az az öl, melyben javakkal árasztanak el.¹⁶³ 4° Ami iránta való bizalmadat még inkább növeli az, hogy önmagadban kevésbé, sokkal inkább benne, kincseskamrádban bízol, miután nála helyezted letétbe minden megőrzésre vagy elajándékozásra való javadat. Ó, mily nagy bizalom, mekkora vigasz a léleknek, mely elmondhatja, hogy Isten kincseskamrája, melyben legértékesebb kincsét elhelyezte, az ő kincseskamrája is. Ő – mondja egy szent – *az Úr kincseskamrája.*

[Mária lelkének és szellemének átadása]

217.5° A Szent Szűz lelke átadja magát neked, hogy az Urat dicsőítse; az Ő szelleme lép a tied helyébe, hogy megváltó Istenében ujjongjék,¹⁶⁴ feltéve, hogy ennek az áhitatnak hűséges gyakorlója vagy. *Mária lelke legyen mindenkiben, hogy dicsőítse az Urat; Mária szelleme legyen mindenkiben, hogy örvendezzék Istenben.* Ó, mikor jön el az a boldog idő – mondja egy kortárs szent, aki Máriában teljesen elmerült –, ó, mikor jön el az a boldog idő, amikor Mária lesz Úrnője és Királynője a szíveknek, hogy azokat hatalmas és egyetlen Jézusa uralmának teljesen alávesse? Mikor lélegzik majd be a lelkek Máriát úgy, mint tüdő a levegőt? Akkor majd csodálatos dolgok történnek idelent, ahol a Szentlélek szeretett Jegyesére mintegy újratereztve talál rá a lelkekben, akikre gyakorta leszáll majd, hogy adományával, főleg a bölcsesség adományával árássa el őket, hogy a kegyelem csodáit művelhessék. Kedves testvérem, mikor jön el az a boldog idő, Mária kora, amikor majd sok kiválasztott lélek, akiket Mária a Magasságbelitől a maga számára elnyert, Mária bensőjének mélységeiben elmerül, és az Ő élő képmása lesz, hogy Jézus Krisztust szeresse és dicsőítse? Ez az idő csak akkor jön el, ha majd az általam tanított áhitatot megismerik és gyakorolják. *Uram, hogy eljőjjön a Te országod, jőjjön el Mária országa!*

[A lelkek átalakulása Máriában Jézus Krisztus képmására]

¹⁶⁰ Lk 1,38.

¹⁶¹ Zsolt 118,94.

¹⁶² Kiv 15.

¹⁶³ Vö. Zsolt 130, 1–2.

¹⁶⁴ Vö. Lk 1,47.

- 218.6° Ha ennek az ájtatosságnak hűséges gyakorlásával gondosan ápoljuk lelkünkben Máriát, az élet fáját, akkor a kellő időben meghozza gyümölcsét,¹⁶⁵ és az Ő gyümölcse nem más, mint Jézus Krisztus. Annyi jámbor lelket látok, akik Jézus Krisztust keresik. Egyesek egy bizonyos úton, bizonyos gyakorlattal, mások máshogyan. És miután gyakran sokáig dolgoztak éjszaka, elmondhatják: *egész éjszaka fáradoztunk, s nem fogtunk semmit.*¹⁶⁶ És mi is elmondhatjuk nekik: *Sokat vetettetek, de keveset takarítottatok be.*¹⁶⁷ Jézus Krisztus még túl gyenge bennetek. De Mária szeplőtelen útján, ezt az isteni gyakorlatot végezve, melyet tanítok, nappal dolgozunk, szent helyen és keveset. Máriában nincs éjszaka, mivel bűn, sőt annak még a legcsekélyebb árnyéka sem volt benne soha. Mária szent hely, a szentéyek szentélye, melyben a szentek képződnek és formálódnak.¹⁶⁸
219. Jegyezd meg, kérlek, amit mondok: a szentek Máriában formálódnak. Nagy a különbség a között, ha egy domborműves alakot kalapáccsal és vésővel dolgozunk ki, vagy ezt az alakot formaöntéssel készítjük. A szobrászok sokat fáradnak, hogy alakjaikat az előbbi módon készítsék el, és ehhez sok időre van szükségük. Az utóbbi módon azonban kevés fáradtsággal igen rövid idő alatt elkészülnek velük. Szent Ágoston a Szent Szület Isten formájának nevezi. *Ha Téged Isten formájának nevezlek, méltó vagy arra.* Öntőforma, mely istenek formálására, öntésére való.¹⁶⁹ Akit ebbe az isteni formába öntenek, az gyorsan formálódik és alakul át Jézus Krisztusba és Jézus Krisztus öbeléje. Kis költséggel rövid idő alatt isteni alakot ölt, mivel ugyanabba a formába öntik, mely kialakított egy Istent.
220. Úgy tűnik, jogosan hasonlíthatom össze azokat a lelki vezetőket és jámbor személyeket, akik Jézus Krisztust magukban vagy másokban más gyakorlatok által akarják kialakítani, azokkal a szobrászokkal, akik bizalmukat saját tudásukba, ügyességükbe és művészi képességeikbe helyezve, számtalan kalapács- és vésőütéssel dolgoznak egy kemény kövön vagy egy megmunkálatlan fadarabon, hogy abból Jézus Krisztus alakját kidolgozzák. Ez az alak olykor természetellenesre sikeredik, vagy azért, mert híjával vannak a szükséges ismeretnek és tapasztalatnak Jézus Krisztus személyét illetően, vagy pedig néhány félresikerült ütés miatt, mely elrontja művüket. Azok azonban, akik magukévá teszik a kegyelem titkát, melyet ismertetek velük, joggal hasonlíthatók olvasztó- és öntőmunkásokhoz, akik megtalálván Mária szép öntőformáját, melyben Jézus Krisztus természetes és isteni módon alakult ki, beleöntik magukat Máriába, hogy ott elveszenek és Jézus Krisztus hű képmásává váljanak, miközben nem saját ügyességükre, hanem kizárólag a kiválóra formára hagyatkoznak.
221. Ó, mily szép és igaz hasonlat! De ki érti meg? Szeretném, ha te lennél az, kedves testvérem! De emlékezzél arra, hogy csak azt lehet formába önteni, ami olvadt és folyékony: vagyis össze kell zúzni és fel kell olvasztani magadban a régi Ádámot, hogy az újjá válhass Máriában.

[*Jézus Krisztus legnagyobb dicsősége*]

- 222.7° Ha ezt az ájtatosságot nagyon hűségesen végzed, akkor Jézus Krisztust egy hónap alatt jobban dicsőíted, mint bármely más, talán még nehezebb gyakorlattal is több éven keresztül. Állításom megindokolására álljanak itt a következők:

¹⁶⁵ Vö. Zsolt 1,3; Lk 1,42.

¹⁶⁶ Lk 5,5.

¹⁶⁷ Ag 1,6.

¹⁶⁸ Bibliai reminiscenciák: Zsolt 17,33; Jn 9,4; 1Jn 1,5; Kiv 26,34.

¹⁶⁹ Utalás a Zsolt 81,6-ra.

1° Cselekedeteidet a Szent Szűz által végezve, amire ez a gyakorlat tanít, lemondasz saját szándékaidról és tevékenységeidről, legyenek azok mégoly jók vagy ismertek is, hogy úgymond elvéssz a Szentséges Szűzéiben, jóllehet azok ismeretlenek előtted. Ezáltal részesülsz az Ő szándékainak magasztosságában. Ezek oly tiszták voltak, hogy legkisebb cselekedetével, pl. rokkája megpörgetésével vagy egyetlen öltéssel¹⁷⁰ is jobban dicsőítette Istent, mint Szent Lőrinc kegyetlen szenvedésével a rostélyon, sőt, jobban, mint az összes szentek leghősiesebb cselekedeteikkel. Ezért földi tartózkodása alatt Mária oly kimondhatatlanul sok kegyelmet és érdemet szerzett, hogy könnyebb lenne megszámlolni az égbolt csillagait, a tenger vizének cseppjeit és partjának homokszemeit, mint az Ő kegyelmeit és érdemeit. Istent pedig jobban dicsőítette, mint az összes angyalok és szentek valaha is dicsőítették vagy valaha is dicsőítenék. Ó, Mária, te hatalmas csoda! Te csakis a kegyelem csodáit tudod művelni azokban a lelkekben, akik valóban el akarnak veszni benned!

223.2° Mert a lélek ennek az ájtatosságnak a gyakorlásával semmire sem tartja azt, amit maga gondol, vagy tesz, hanem Jézus Krisztushoz közeledve, sőt, ha csak beszél is vele, Mária tetszésére és rendelkezésére támaszkodik. Ezáltal sokkal inkább gyakorol alázatosságot, mint azok a lelkek, akik önmaguktól cselekednek, saját képességeikre támaszkodnak, és ezekben észrevétlenül is örömet lelik. Következésképpen az előbbi lélek sokkal magasztosabban dicsőíti Istent, akit csak a kicsik és a szívükben alázatosak dicsőítenek tökéletesen.

224.3° Mivel a Szentséges Szűz nagy szeretetében örömmel fogadja szűzi kezébe cselekedeteink ajándékát, csodálatos szépséggel, ragyogással ékesíti, és maga mutatja be Jézus Krisztusnak. Ezáltal a mi Urunkat egyértelműen jobban dicsőítjük, mintha bűnös kezünkkel mi mutatnánk be Neki őket.

225.4° Végül, valahányszor Máriára gondolsz, Mária helyetted gondol Istenre. Valahányszor dicséred és tiszteled Máriát, Mária veled együtt dicsőíti és tiszteli Istent. Máriánál minden Istenhez viszonyul, és én teljes joggal fogom őt „Isten viszonyának” nevezni, mert mivel mindenben Istenhez viszonyul, Isten visszhangja, amely csak azt mondja, azt visszhangozza: Isten. Ha azt mondod: Mária, ő azt válaszolja: Isten. Szent Erzsébet dicséri Máriát és boldognak mondja, mert hitt; Mária pedig, Isten hű visszhangja azt énekli: *Magnificat anima mea Dominum*: Magasztalja lelkem az Urat.¹⁷¹ Amit Mária ebből az alkalomból tett, azt minden nap megismétli. Amikor dicsérjük, szeretjük, tiszteljük vagy odaajándékozunk neki magunkat, Istent dicsérjük, Istent szeretjük, Istent tiszteljük, Istennek hozunk ajándékot Mária által és Máriában.

[5. A MÁRIA-TISZTELET KÜLÖNLEGES GYAKORLATAI]

Külső gyakorlatok

226. Jóllehet ennek az ájtatosságnak a lényege a bensőben van, mégis több külső gyakorlata van, amelyeket nem kell elhanyagolni: *Ezt meg kell tenni, azt nem szabad elhagyni.*¹⁷² Akár azért, mert a jól végzett külső gyakorlatok segítik a belsőket, akár azért, mert emlékeztetik az érzékei által vezetett embert arra, hogy mit tett, s mit kell tennie, akár pedig azért, mert alkalmasak felebarátunk épülésére, aki látja ezeket, ami nem mondható el a pusztán csak belső gyakorlatokról. Ezért tehát egyetlen világi ember, se bíráló ne avatkozzék bele azt állítva, hogy az igazi ájtatosság a szívünkben van, hogy minden külsőséget kerülnünk kell, mert abban hívság lehet, hogy el kell rejtteni ájtatosságunkat

¹⁷⁰ Vö. Péld 31,19.

¹⁷¹ Lk 1,46 és Lk 1,45.

¹⁷² Mt 23,23.

stb. Én Tanítómmal ezt válaszolom nekik: *Ugyanígy a ti világosságotok is világítson az embereknek, hogy jótetteiteket látva dicsőítsék mennyei Atyátokat.*¹⁷³ Természetesen, ahogyan Szent Gergely is mondja, nem szabad tetteinket azért véghezvinni és külső ájtatosságainkat azért végezni, hogy tetsszünk az embereknek, és dicséretet kapjunk tőlük, ez hiúság lenne. Olykor mások előtt tesszük, azzal a szándékkal, hogy tetsszünk Istennek, és ezáltal dicsőítsük Őt, mit sem törődve mások megvetésével vagy dicséretével.

Csak néhány külső gyakorlatot fogok röviden felvázolni, amelyeket nem azért hívok külső gyakorlatoknak, mert a benső nélkül lehetne végezni őket, hanem azért, mert valamelyest külsők a tisztán belső gyakorlatokhoz képest.

[Önátadás az előkészítő gyakorlatok után]

227. *Első gyakorlat.* Akik magukévá szeretnék tenni ezt a különleges ájtatosságot – amelyet a társaság még nem vett fel, bár ajánlatos lenne –, legalább tizenkét napot arra használjanak, hogy kiüresítsék magukat a Krisztus szellemével ellenkező világ szellemétől, mint már mondtam ennek a Jézus Krisztus országára való felkészülésnek az első részében. Ezután három hetet arra használjanak, hogy a Szent Szűz által megteljenek Jézus Krisztussal. Íme a sorrend, amihez tarthatják magukat:
228. Az első héten minden imádságukban és ájtatos cselekedtükben önismeretért és tökéletes bűnbánatért imádkoznak, mindezt az aláztatosság szellemében. E célból, ha akarják, elmélkedhetnek arról, amit lelkünk gonosz mélyéről mondtam, így ennek a hétnek az első hat napján nem másnak, mint csigának, hernyónak, varangyos békának, disznónak, kígyónak és bakkecskének tekintik magukat, vagy pedig Szent Bernát alábbi három mondását tartják szem előtt: „Gondold el, mi voltál, rothadt csíra; mi vagy most, sáredény; mi leszel, férgek tápláléka”. Ezekkel a szavakkal imádkozzanak Jézus Krisztushoz és a Szentlélekhez, hogy világosítsa meg őket: *Uram, hogy lássak!*¹⁷⁴ vagy: *Ismerjem meg magamat!* vagy: *Jöjj el, Szentlélek!* Minden nap mondják el a litániákat a Szentlélekhez az azokat követő imádsággal, ahogyan az írás első részében feltüntettük. Folyamodjanak a Szent Szűzhez, és kérjék ezt a nagy kegyelmet, az önmegismerés kegyelmét, amely az összes többinek alapja kell legyen. E célból mondják el naponta az *Üdvözlégy, tenger Csillagát* és ennek litániáit.
229. A második héten imádságaikban és napi cselekedeteikben igyekeznek megismerni a Szentséges Szüzet. Ezért a megismerésért a Szentlélekhez imádkoznak. Olvashatják és elmélkedhetnek arról, amit ezzel kapcsolatban mondtunk. Mint az első héten a Szentlélekhez szóló litániákat és az *Üdvözlégy, tenger Csillagát* imádkozzák, ezenfelül mindennap egy rózsafüzért, vagy legalább a kis rózsafüzért mondják el ezzel a szándékkal.
230. A harmadik hetet Jézus Krisztus megismerésére használják. Olvashatnak és elmélkedhetnek arról, amit mondtunk, elmondhatják Szent Ágoston imáját, amelyet ennek a második résznek az elején adtunk meg. Ezzel a szenttel naponta százszor meg százszor elmondhatják, elismételhetik: *Hadd ismerjelek meg Téged!* vagy: *Uram, hogy lássak!* Az előző hetekhez hasonlóan elmondják a litániákat a Szentlélekhez és az *Üdvözlégy, tenger Csillagát*, amihez még minden nap elmondják a litániákat Jézushoz is.
231. Ennek a három hétnek a végén meggyónak és megáldoznak azzal a szándékkal, hogy a szeretet rabszolgáiként Mária keze által átadják magukat Jézus Krisztusnak. Az áldozás után, amit a lentebb leírt módon igyekeznek végezni, elmondják felajánló imádságukat, amelyet szintén lentebb találunk meg. Ha ez a szövegminta nincs kinyomtatva, másolják le vagy másoltassák le, és írják alá azon a napon, amikor elvégezték felajánlásukat.

¹⁷³ Mt 5,16.

¹⁷⁴ Lk 18,41.

232. Ajánlatos, ha ezen a napon valamilyen járandóságot fizetnek Jézus Krisztusnak és Szent Anyjának, akár keresztségi fogadalmaik iránti egykori hűtlenségük levezeklésére, akár azért, hogy ezzel tegyenek tanúbizonyságot Jézus és Mária hatalmától való függésükről. Ez a járandóság tehát ki-ki ájtatosságának és képességének megfelelő lesz, akár csak a böjt, az önmegtagadás, alamizsna vagy gyertya. Ha ajándékul nem is hoznának mást, csak jó szívvel egy gombostűt, ez elég lenne Jézusnak, aki csak a jó szándékot nézi.
233. Legalább évente, ugyanazon a napon megújítják ugyanazt a felajánlást, miközben három hétig ugyanazokat a gyakorlatokat végzik.
- Sőt, mindazt, amit tettek, havonta és naponta megújíthatják ezzel a néhány szóval: *Tied vagyok egészen, és mindaz, ami az enyém, a tied,*¹⁷⁵ szeretett Jézusom, Mária, a te legszentebb Édesanyád által.

[A kis Szűz Mária-rózsafüzér elimádkozása]

234. *Második gyakorlat.* Életük minden napján, mégis minden feszélyezettség nélkül elimádkozzák a kis Szűz-Mária rózsafüzért, mely három Miatyánkból és a Szentséges Szűz tizenkét kiváltságának és nagyságának tiszteletére tizenkét Üdvözlégyből áll. Ez az a gyakorlat nagyon régi, alapja a Szentírásban található. Szent János egy asszonyt látott, *öltözete a nap, lába alatt a hold, fején tizenkét csillagból korona,*¹⁷⁶ s ez az asszony a tolmácsolók szerint a Szent Szűz.
235. Több módja van, hogy szépen imádkozzuk ezt a kis rózsafüzért, és túl hosszas lenne itt kifejteni ezeket. Maga a Szentlélek tanítja meg azoknak, akik a leghűségesebbek ehhez az ájtatossághoz. Mégis, íme a legegyszerűbb módja. Először mondd ezt: Szentséges Szűz, kegyeskedj meghallgatni magasztalásomat, és adj erőt ellenségeiddel szemben! Majd imádkozd el a Hiszekegyet, azután háromszor egymás után egy Miatyánkot, négy Üdvözlégy Máriát és egy Dicsőséget az Atyának. Befejezésül ezt mondjuk: Oltalmad alá...

[Vaslánc viselése]

236. *Harmadik gyakorlat.* Igen dicséretes, becsülendő és hasznos dolog azokra nézve, akik ily módon Máriában Jézus rabszolgájává válnak, ha szeretetük rabságának jeleként vasláncot viselnek, amely a lentebb feltüntetett külön áldással van megáldva.
- Igaz, ezek a külső jelek nem fontosak, az ember jól megvan nélkülük, még ha magáévá is tette ezt az ájtatosságot. Mégis, nem állhatom meg, hogy ne dicsérjem meg nagyon azokat, akik lerázták magukról az ördögi rabság szégyenteljes láncait, melyekkel az eredendő bűn és talán személyes bűneik bilincseltek meg őket, akik önként lettek Jézus Krisztus rabjai, és Szent Pállal büszkén vallják, hogy Jézus Krisztusért vannak láncra verve,¹⁷⁷ mely bár vasból van és fénye nincs, ezerszer dicsőbb és értékesebb, mint a császárok arany nyakékei.
237. Míg egykor semmi sem volt szégyenletesebb a keresztnél, mostanság a kereszténységben nincs dicsőbb ennél a fadarabnál.¹⁷⁸ Ugyanezt mondhatjuk el a rabláncokról is. A régiek között nem volt gyalázatosabb nála, s ma sincs másképp a pogányok között. A keresztények között viszont nincs dicsőbb Jézus láncainál, mert felszabadítanak és megóvnak minket a szégyenteljes bűnös kapcsolatoktól és az ördögtől.¹⁷⁹ Szabadságot hoznak, Jézushoz és Máriához kötnek bennünket, és pedig nem kényszerrel és erőszakkal, mint valami rabokat, hanem kedvességgel és szeretettel, mint a gyerekeket. *A szeretet*

¹⁷⁵ Vö. Kiv 15.

¹⁷⁶ Vö. Jel 12,1.

¹⁷⁷ Vö. Ef 3,1; Filem 1,1; 1,9.

¹⁷⁸ Vö. Ter 6,14.

¹⁷⁹ Vö. Róm 6,22.

*kötélékeivel vonzottam őket*¹⁸⁰ – mondja Isten egy próféta ajkával –, melyek következképp erősek, mint a halál,¹⁸¹ és valamiképpen még erősebbek azoknál, akik halálukig hűen viselik ezeket a dicső jelvényeket. Mert bár a halál megsemmisíti testüket, rothadt anyaggá változtatva azt, nem semmisíti meg rabságuk kötelékeit, melyek vasból lévén nem romlanak könnyen, s talán a feltámadás napján, az utolsó ítélet napján ezek a láncok, amelyek még összekötik csontjaikat, dicsőségük részévé lesznek, a világosság és a dicsőség láncáivá válnak. Boldogok tehát, ezerszer is boldogok Jézus kiváló rabszolgái Máriában, akik láncukat sírjukig hordják!

238. Ezeket a láncokat az alábbiak miatt viseljük:

Először is, hogy emlékeztessék a keresztényt keresztelési fogadalmaira és kötelességeire, tökéletes megújításukra, melyet ezzel az ájtatossággal tesz, és arra a szigorú kötelességére, hogy hű maradjon hozzájuk. Mivel az embert gyakran inkább érzelmei vezetik, mint tiszta hite, könnyen megfélemedezik Isten iránti kötelességeiről, ha valamely külső tárgy nem emlékezteti rá. Ezért ezek a láncok csodálatos szolgálatot tesznek a kereszténynek emlékeztetve őt a bűn és az ördög rabláncaira, melyektől a szent keresztiség megszabadította,¹⁸² továbbá Jézus Krisztustól való függésére, amit a szent keresztiségben fogadott, és amit fogadalmi megújításával megerősített. Annak, hogy oly kevés keresztény gondol keresztelési fogadalmaira, és a pogányok módjára oly szabadosan él, mintha semmit sem ígért volna Istennek, egyik oka az, hogy nem viselnek semmilyen külső jelvényt, amely ezekre emlékeztetné őket.

239. Másodszor, hogy megmutassuk, nem szégyenkezünk a Jézus Krisztusnak való rabszolgaság és szolgálat miatt, és megtagadjuk a világnak, a bűnnek és az ördögnek való végzetes rabszolgaságot.

Harmadszor, hogy óvakodjunk, megvédjük magunkat a bűn és az ördög láncaitól. Mert vagy *a romlottság kötelékeit*, vagy pedig *a szeretet* és az üdvösség *kötélékeit* kell viselnünk.¹⁸³

240. Ó, kedves testvérem, törjük össze a bűn és a bűnösök, a világ és a világiak, az ördög és cimborái rabláncait, és dobjuk messzire végzetes igájukat: *Törjük össze bilincüket, tépjük szét rabláncukat!*¹⁸⁴ Tedd a lábad – hogy a Szentlélek szavaival éljek – Jézus dicső bilincsebe, a nyakadat meg láncába: *A bölcsesség bilincset rakd a lábadra, a nyakadat meg hajtsd az igájába.*¹⁸⁵ Hajtsuk le vállunkat, és hordjuk a Bölcsességet, ami Jézus Krisztus, és nem fáradunk bele láncain hordásába: *Hajtsd alá a vállad, s hordozd a terhét, a gyepelőit ne und meg sohasem.*¹⁸⁶ Megfigyelheted, hogy a Szentlélek, mielőtt kimondaná ezeket a szavakat, felkészíti rá a lelket, hogy ne vesse el fontos tanácsát: *Figyelj, fiam, s vedd át gondolataimat, ne vedd meg, amit tanácsolok neked.*¹⁸⁷

241. Ezért, kedves testvérem, biztosan örömmel veszed, ha a Szentlélekkel egyesülve ugyanezt a tanácsot adom neked: Bilincsei az üdvösség kötelékei. Ahogyan Jézus Krisztus a kereszten akarva-akaratlan mindent magához vonz, úgy fogja bűneik láncá által magához vonzani az elvetetteket, hogy mint rabokat és ördögöket örök haragjához és bosszúálló igazságához bilincselje, míg a kiválasztottakat, különösen az utolsó időkben, a

¹⁸⁰ Oz 11,4.

¹⁸¹ Vö. Én 8,6.

¹⁸² Vö. Róm 6,17.

¹⁸³ Vö. Iz 5,18; Oz 11,4.

¹⁸⁴ Zsolt 2,3.

¹⁸⁵ Sir 6,24.

¹⁸⁶ Sir 6,25.

¹⁸⁷ Sir 6,23.

szeretet kötelékeivel vonzza magához: *Mindenkit magamhoz vonzok.*¹⁸⁸ *Puha kötelékekkel vonzottam őket, a szeretet kötelékeivel.*¹⁸⁹

242. Jézus Krisztus szerető rabszolgái vagy foglyai¹⁹⁰ viselhetik láncukat a nyakukban, a karjukon, derekuk körül, vagy a lábukon. Caraffa Vince atya, a Jézus Társaságának hetedik generálisa, aki 1643-ban szentség hírében hunyt el, szolgasága jeléül vaskarikát hordott a lábán, és azt mondta, hogy nagyon sajnálja, hogy nem vonzolhatja őket nyilvánosan is. A Jézusról nevezett Ágnes anya, akiről már beszéltünk, dereka körül viselt vasláncot. Mások a nyakukon hordták vezeklésül a világban viselt gyöngy nyakláncokért, megint mások pedig a karjukon, hogy kezük munkája során emlékeztessék magukat arra, hogy Jézus Krisztus rabszolgái.

[Különös ájtatosság a Megtestesülés titka iránt.]

243. *Negyedik gyakorlat.* Jézus és Mária rabszolgái különös ájtatossággal viseltetnek a március 25-én ünnepelt Ige Megtestesülésének nagy titka iránt. Ez a titok ennek az ájtatosságnak a titka, mert a Szentlélek sugallta: 1. hogy tiszteljük és kövessük azt a kimondhatatlan függőséget, amellyel a Fiúisten akart függeni Máriától az Atyaisten dicsőségére és a mi üdvösségünkre. Ez a függőség különösen ebben a titokban mutatkozik meg, amelyben Jézus Krisztus fogoly és rabszolga az isteni Mária ölében, ahol mindenben Tőle függ; 2. hogy hálát adjunk Istennek azokért a mérhetetlen kegyelmekért, amelyekben Máriát részesítette, és kiváltképpen azért, hogy Őt választotta méltó Anyjául, s ez a választás ebben a titokban esett meg. Ez a két fő célja krisztusi rabszolgáságunknak Máriában.

244. Jegyezd meg, kérlek, hogy én rendszerint ezt mondom: *Jézus szolgálja Máriában, szolgaság Jézusnak Máriában.* Valójában azt is lehetne mondani, ahogyan többen is megtették: *Mária szolgálja, szolgaság a Szent Szűznek.* Úgy vélem azonban, hogy jobb magunkat Jézus szolgájának nevezni Máriában, ahogyan azt a témával kapcsolatban egy egyházi embernek tanácsolta a ritka bölcsességéről és nagy jámborságáról ismert Tronson úr, a Saint-Sulpice-i Szeminárium főelőjárója. Ennek okai a következők:

245. 1° Büszke század a miénk, melyben számos felfuvalkodott tudós, erős, kritikus szellem él, akik mindig találnak kivetnivalót a legmegalapozottabb és legértékesebb ájtatossági gyakorlatokban. Hogy ne szolgáltassunk nekik alkalmat szükségtelen kritikákra, jobb ezt mondani – *szolgaság Jézus Krisztusnak Máriában,* és jobb magunkat *Jézus Krisztus szolgálójának,* mintsem Mária szolgálójának nevezni. Ez esetben ezt az ájtatosságot inkább a végső célja alapján nevezzük el, ami Jézus Krisztus, mintsem az útról és az eszköztől, melyek által a célhoz érünk, azaz Máriáról, jóllehet valójában aggodalom nélkül használhatjuk egyik vagy másik elnevezést, ahogyan azt magam is teszem. Például, ha valaki Orléans-ból Tours-ba megy Amboise-on keresztül, jogosan mondhatja, hogy Amboise-ba megy, és azt is, hogy Tours-ba megy, hogy Amboise-ba tartó, de azt is, hogy Tours-ba tartó utazó. Annyi különbség azonban mégis van, hogy Amboise csak a Tours-ba vezető egyenes út, míg utazásának végső célja és végállomása kizárólag Tours.

246. 2° Mivel a fő titok, melyet ebben az ájtatosságban tisztelünk és magasztalunk a Megtestesülés titka, amelyben Jézus Krisztust kizárólag Máriában láthatjuk, az ő ölében megtestesülve, helyénvaló azt mondani, hogy: *rabszolgaság Jézusnak Máriában.* Jézusnak, aki Máriában lakozik és uralkodik, mint azt oly sok kiváló ember szép imádsága is kifejezi: *Ó, Jézus, ki Máriában élsz, jöjj el és élj bennünk szentséged szellemével!* stb.¹⁹¹

¹⁸⁸ Jn 12,32.

¹⁸⁹ Oz 11,4.

¹⁹⁰ Vö. Ef 3,1; Filem 1,1–9.

¹⁹¹ Az imát elsősorban Olier jelentette meg 1655-ben. Állítása szerint Condrentől származik.

247.3° Ez a kifejezés jobban rámutat a Jézus és Mária közötti szoros egységre. Oly bensőségesen egyesültek, hogy egyikük egészen a másikban van: Jézus egészen Máriában, és Mária egészen Jézusban; vagy inkább: Mária nincs többé, csak Jézus őbenne, olyannyira, hogy könnyebb lenne elválasztani a világosságot a naptól, mint Máriát Jézustól. Ezért nevezhetjük Urunkat *Mária Jézusának*, a Szent Szület pedig *Jézus Máriájának*.

248. Mivel időm nem engedi, hogy a Máriában élő és uralkodó Jézus titkának vagy az Ige megtestesülésének kiválóságát és nagyságát hosszabban elmagyarázzam, arra szorítokozom, hogy néhány szóval elmondjam, hogy ez Jézus Krisztusnak első, legrejtettebb, legfelségesebb és legkevésebb ismert titka. Jézus ebben a titokban jelölt meg minden kiválasztottat, Máriával egyetértésben, az ő ölében, melyet ezért a szentek az *isteni titkok termének* neveztek el. Ebben a titokban teljesítette életének minden további titkát azáltal, hogy elfogadta, teljesíti őket. Mikor Jézus e világba jött, így szólt: *Megyek, hogy teljesítem akaratomat*.¹⁹² Következésképpen ez a titok csírájában tartalmazza az összes többi titkot, magában foglalja a többihez szükséges akaratot és kegyelmet. Végül ez a titok Isten irgalmasságának, nagylelkűségének és dicsőségének trónusa. Irántunk való irgalmasságának trónusa, mert nem közeledhetünk Jézushoz másként, mint Mária által, nem láthatjuk Jézust, nem beszélhetünk Vele, mint Mária közbenjárására. Jézus, aki mindig meghallgatja szeretett Anyját, a szegény bűnösöknek erről a trónról is mindig kegyelmet és irgalmat ad: *Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónjához*.¹⁹³ Ez nagylelkűségének trónja Máriával szemben, mert amíg ez az új Ádám ebben az igazi földi paradicsomban tartózkodott, titkon annyi csodát művelt, hogy sem az angyalok, sem az emberek fel nem fogják azokat. Ezért nevezik Máriát a szentek Isten fenségességének, mintha Isten csak Máriában lenne fenséges: *Mert ott mutatja meg nekünk fölségét az Úr!*¹⁹⁴ Atyja dicsőségének trónusa ez, mert Jézus Krisztus Máriában engesztelte ki tökéletesen az emberekre haragvó Atyját; benne állította helyre a dicsőséget, melyet a bűn elragadott tőle. Akaratának és önmagának áldozata által pedig, melyet Máriában mutatott be, több dicsőséget adott Atyjának, mint a Régi Törvény összes áldozata valaha is adott. Végül Atyjának végtelen dicsőséget adott, amelyet embertől még nem kapott soha.

[Az Üdvözlég Mária és a rózsafüzér iránti nagy áhítat]

249. *Ötödik gyakorlat.* Mária szolgálói nagy áhítattal imádkozzák az Üdvözlég Máriát, vagyis az Angyali üdvözlét, melynek értékét, érdemét, kiválóságát és szükségességét még a felvilágosultabb keresztények közül is csak kevesen ismerik. A Szentséges Szűznek többször meg kellett jelennie nagy és igen felvilágosult szenteknek, hogy megmutassa ennek az imádságnak az érdemét, mint például Szent Domonkosnak, Kapisztrán Szent Jánosnak, Boldog Alanus de Rupe-nak. Ők egész könyveket írtak ennek az imádságnak a csodáiról és hatékonyságáról a lelkek megtérítésében. Fennen hirdették, hogy mivel a világ üdvössége az Üdvözlég Máriával kezdődött, ezért az egyes ember üdvössége is ehhez az imához kapcsolódik. Éppen ez által az imádság által hozta meg a száraz, terméketlen föld az élet gyümölcsét, és éppen ennek az imádságnak – ha áhítattal végezzük – kell kicsíráztatnia lelkünkben Isten szavát,¹⁹⁵ és megteremnie az élet gyümölcsét, Jézus Krisztust. Az Üdvözlég Mária mennyei harmat, mely a földet, vagyis lelkünket öntözi,¹⁹⁶ hogy az idejében gyümölcsöt teremjen. Az a lélek viszont, melyet ez

¹⁹² Zsid 10,5–9.

¹⁹³ Zsid 4,16.

¹⁹⁴ Iz 33,21.

¹⁹⁵ Vö. Lk 8,11–15.

¹⁹⁶ Vö. Zak 8,12.

az imádság, ez a mennyei harmat nem öntöz, nem hoz gyümölcsöt, hanem csak tövist és bojtortjánt terem, és majdnem átkozott.¹⁹⁷

250. Íme, amit a Szentséges Szűz feltárt Boldog Alanus de Rupe előtt, aki ezt „A rózsafüzér méltóságáról” című könyvében le is jegyezte, majd ahogyan azt később Carthage írja: „Tudd meg, Fiam, és tudasd mindenkivel, hogy az örök kárhozat igen valószínű jele, ha valaki idegenkedik az Angyali üdvözletől, lagymatagon vagy hanyagul viseltetik az imádság iránt, mely az egész világot helyreállította.” Mily vigasztaló és mily félelmetes szavak! Alig hinnénk, ha nem kezeskedne értük ez a szent ember, és előtte Szent Domonkos, utána pedig sok jelentős személyiség és több évszázados tapasztalat. Mert mindig megfigyelhető volt, hogy az elvetettség bélyegét magukon viselők, mint amilyenek az eretnekek, az istentelenek, a gőgösök és a világi emberek gyűlölik vagy megvetik az Üdvözlég Máriaát és a rózsafüzért. Az eretnekek tanulják és imádkozzák még a Miatyánkot, de az Üdvözlég Máriaát és a rózsafüzért nem, ezek az ő borzalmaik. Inkább kígyót hordanának maguknál, mint rózsafüzért. A gőgösök, még ha katolikusok is, mivel ugyanolyan hajlamúak, mint atyjuk, Lucifer, megvetik az Üdvözlégyet, vagy közömbösek iránta, a rózsafüzért pedig nőies áhítatnak tartják, mely csak a tudatlanoknak és az olvasni nem tudóknak való. Ezzel szemben a tapasztalat azt mutatja, hogy azok, akik egyébként a kiválasztottság jeleit viselik magukon, szeretik, élvezik, és örömmel imádkozzák az Üdvözlég Máriaát. És minél inkább egyesültek Istennel, annál jobban szeretik ezt az imádságot. Ezeket mondta még a Szentséges Szűz Boldog Alanusnak a fent idézett szavak után.
251. Nem tudom, hogy van ez és miért, de mégis igaz. Nincs is jobb titkom, hogy megtudjam Istené-e valaki, mint az, hogy megvizsgálom, szereti-e az Üdvözlég Máriaát és a rózsafüzért imádkozni. Azt mondom: szereti, mert lehet, hogy valaki természetes vagy természetfölötti képtelenség folytán nem tudja elimádkozni, de mégis szereti, és másokat is erre buzdít.
252. Ó, TI VÁLASZTOTT LELKEK, JÉZUS RABSZOLGÁI MÁRIÁBAN, tudjátok meg, hogy az Üdvözlég Mária a legszebb imádság a Miatyánk után. Ez a legtökéletesebb hódolat, mellyel Máriaának adózhat, mert ezt az üdvözlét küldte neki a Magasságbeli az Arkangyal által, hogy megnyerje szívét. Ez a titokzatos bájjal teli köszönés oly nagy hatással volt Mária szívére, hogy mélységes alázatossága ellenére beleegyezett az Ige megtestesülésébe. Ezzel a hódolattal ti is feltétlenül megnyeritek a szívét, ha azt méltóképpen mondjátok.
253. Ha az Üdvözlég Máriaát jól, azaz figyelmesen, áhítattal és szelíden imádkozzuk, akkor az, a szentek szerint, az ördög ellensége, akit megfutamításra kényszerít, és kalapács, mely összezúzza; a lélek megszentelődése, az angyalok vígsága, a kiválasztottak dala, az Újszövetség hálaéneke, Mária öröme és a legszentebb Szentháromság dicsőítése. Az Üdvözlég Mária mennyei harmat, mely termékenyvé teszi a lelket; szeretetteljes, szűzi csók, melyet Máriaának adunk; piros rózsa, melyet neki ajándékozunk, drágagyöngy, melyet neki ajánlunk, ambróziával és isteni nektárral telt kehely, melyet neki nyújtunk át. Ezek a hasonlatok mind a szentektől származnak.
254. Kérve kérlek ezért benneteket, azzal a szeretettel, melyet Jézusban és Máriaában irántatok érzek, ne elégedjete meg a Szentséges Szűz kis füzérének elmondásával, hanem imádkozzátok el naponta a rózsafüzér egyharmadát, sőt a teljes rózsafüzért, ha van rá időtök. Halálotok óráján áldani fogjátok a napot és az órát, amikor hittetek nekem. És mivel Jézus és Mária áldását vetettétek, a mennyben örök áldást arattok: *aki bőven vet, bőven arat.*¹⁹⁸

¹⁹⁷ Vö. Ter 3,17–18; Zsid 6,8.

¹⁹⁸ 2Kor 9,6.

[A Magnificat imádkozása.]

255. *Hatodik gyakorlat.* Hogy hálát adjanak Istennek a Szentséges Szűznek adott kegyelmekért, Mária szolgálói, Boldog Marie d'Oignies és sok más szent példájára gyakran imádkozzák a Magnificatot. Ez az egyetlen imádság, az egyetlen mű, melyet a Szent Szűz állított össze, vagy inkább Jézus őbenne, mert Ő szólt Mária ajkaival. Ez a legnagyobb magasztaló áldozat, mely Istennek a kegyelem törvényében bemutatott. Egyrészt a legalázatosabb és leghálateltebb, másrészt a legfenségesebb és a legmagasztosabb minden himnusz között. Oly nagy és oly rejtett titkokat tartalmaz, hogy még az angyalok sem ismerik valamennyit. Gerson, az igen jámbor és igen bölcs tudós, miután életének nagy részét a legnehezebb tárgyakról szóló tudományos és jámbor értekezések írására fordította, csak élete vége felé és remegve vállalkozott a Magnificat magyarázására, hogy azzal minden művét megkoronázza. Az erről írt in folio kötetében sok csodálatos dolgot mond a gyönyörű, isteni hálaénekről. Többek között azt mondja, hogy a Szentséges Szűz maga is gyakran imádkozta, különösen hálaadásképpen a szentáldozás után.¹⁹⁹ A tudós Benzonius ezt a *Magnificatot* magyarázva több olyan csodáról tesz említést, mely ennek az imádságnak az erejéből történt, és azt állítja, hogy az ördögök rettegve menekülnek, mikor a *Magnificat* ezen szavait hallják: *Karja bizonysgot tett hatalmáról: szétszórta a szívükben a gőgösöket.*²⁰⁰

[A világ megvetése.]

256. *Hetedik gyakorlat.* Mária hűséges szolgálóinak megvetniük, gyűlölniük és kerülniük kell a romlott világot, és e célból az első részben feltüntetett, a világ megvetését célzó gyakorlatokat végzik.

Különleges belső gyakorlatok azoknak, akik tökéletessé szeretnének válni

257. Az imént megadott külső gyakorlatokon kívül, amelyeket hanyagságból vagy megvetésből nem kell kihagyni, amennyire azt az ember helyzete és körülményei megengedik, itt vannak az igen megszentelő belső gyakorlatok azok számára, akiket a Szentlélek a tökéletesség magas fokára hív.

Négy szóban ez nem más, mint hogy minden tettünket MÁRIA ÁLTAL, MÁRIÁVAL, MÁRIÁBAN és MÁRIÁÉRT vigyük véghez azért, hogy tökéletesebben tehessük ezt *Jézus Krisztus által, Jézus Krisztussal, Jézusban és Jézusért.*

[Mindent Mária által cselekedjünk.]

258. 1° Cselekedeteinket Mária által kell végeznünk, vagyis mindenben engedelmeskednünk kell neki, és mindenben az Ő szellemétől, azaz Isten Szentlelkétől kell vezetnünk. *Akiket Isten lelke vezérel, azok Isten fiai.*²⁰¹ Akiket Mária lelke vezérel, azok Mária gyermekei, és következésképpen Isten gyermekei, mint már mondtuk. Ezért a Szentséges Szűz annyi tisztelője közül csak azok az Ő igazi, hűséges tisztelői, akiket az Ő szelleme vezérel. Említettem, hogy Mária szelleme Isten szelleme, mert Máriát sohasem a saját szelleme, hanem mindig Isten szelleme vezérelte, amely olyannyira eluralkodott benne, hogy saját szellemévé vált. Ezért mondja Szent Ambrus: Mária lelke legyen mindenkinben, hogy dicsőítse az Urat; Mária szelleme legyen mindenkinben, hogy örvendezék Istenben. Boldog a lélek, amikor egészen birtokába keríti és vezeti Mária lelke – mint a szent hírében elhunyt Rodriguez nevű jezsuita szerzetest –, mert ez a lélek szelíd és erős, buzgó és bölcs, alázatos és bátor, tiszta és termékeny.

¹⁹⁹ Vö. ApCsel 1,11.

²⁰⁰ Lk 1,51.

²⁰¹ Róm 8,14.

259. Ahhoz, hogy lelkünket Mária lelke vezesse: 1° le kell mondanunk saját szellemünkről, saját világosságunkról és akaratunkról mielőtt bármihez fogzánk, például imádkozás előtt, mielőtt szentmisét mondanánk vagy hallgatnánk, szentáldozás előtt stb., mert saját lelkünk sötétsége, saját akaratunk és cselekedeteink gonoszsága, még ha jónak tűnik is, ha követjük őket, akadályt gördíthetnek Mária szent lelke elé. 2° Hagyatkozzunk Mária lelkére, hogy akarata szerint irányítson és vezessen bennünket. Bízunk magunkat szüzi kezére, mint szerszámot a munkás kezére, mint lantot egy jó zenész kezére. Úgy kell benne elvesznünk, úgy kell magunkat átadnunk, mint a tengerbe dobott kőnek. Ezt egyszerűen, egy pillanat alatt megtehetjük, a lélek egyetlen pillantásával, az akarat apró elhatározásával, vagy pedig szóval, ezt mondva például: *Lemondok magamról és átadom magamat neked, drága Anyám*. Ha ennél az egyesülésnél nem is érzünk semmilyen édességet, mégis valóságos egyesülés az, éppen úgy, mint ahogyan valóságosan az ördögé lenne az, aki – Isten őrizz – ugyanilyen őszintén mondaná: *Átadom magamat az ördögnek*, még akkor is, ha e szavakra nem tapasztalna magában érezhető változást. 3° Cselekedeteink közben és után időről időre meg kell újítanunk átadásunkat és egyesülésünket. Minél gyakrabban tesszük ezt, annál előbb szentelődünk meg, és annál gyorsabban érjük el a Jézus Krisztussal való egyesülést, mely szükségképpen követi a Máriával való egyesülésünket, ugyanis Mária lelke Jézus lelke.

[Mindent Máriával cselekedjünk.]

260.2° Minden cselekedetünket Máriával kell végeznünk, vagyis minden cselekedetünkben úgy tekintünk Máriára, mint azoknak az erényeknek és annak a tökéletességnek a megvalósult példaképére, amelyeket a Szentlélek egyszerű teremtményben létrehozhatott, hogy gyenge erőinkhez mérten követhessük Őt. Tehát minden cselekedetünkönél fontolóra kell vennünk, hogyan végezte azt Mária, vagy helyünkben hogyan végezné. Ezért meg kell vizsgálnunk, elmélkednünk kell nagy erényeiről, melyeket földi életében gyakorolt, különösképpen pedig: 1. élő hitéről, mellyel habozás nélkül hitt az angyal szavának, és hitt hűségesen és állhatatosan egészen a kereszt tövéig a Kálvárián;²⁰² 2. mélységes alázatosságáról, mely mögé elrejtőzött, hallgatott, mindennek alávetette magát és mindig az utolsó helyet választotta; 3. egészen isteni tisztaságáról, melyhez hasonló sohasem volt és sohasem lesz az ég alatt, és végül az összes többi erényéről is.

Másodszor mondom, emlékezzünk arra, hogy Mária Isten nagy és egyetlen öntőformája, mely képes kialakítani Isten élő képmásait, kis költséggel és rövid idő alatt. A lélek, mely ezt a formát megtalálja, és abban elmerül, hamarosan Jézus Krisztusba alakul át, akinek ez a forma hű képmása.

[Mindent Máriában cselekedjünk.]

261.3° Minden cselekedetünket Máriában kell végeznünk.

Hogy jól megértsük ezt a gyakorlatot, tudnunk kell:

1° hogy a Szentséges Szűz az új Ádám igazi földi paradicsoma, melynek a régi földi paradicsom csupán előképe volt.²⁰³ Ebben a földi paradicsomban tehát kimondhatatlan gazdagságok, szépségek, ritkaságok és élvezetek találhatók, melyeket az új Ádám, Jézus Krisztus hagyott hátra. Ebben a paradicsomban lelte gyönyörűségét kilenc hónapon keresztül, itt vitte véghez csodatetteit, itt árasztotta szét isteni fenséggel minden gazdagságát. Ez a szentséges hely csupán szüzi és sértetlen föld, amelyből az új Ádám az itt lakó Szentlélek erejénél fogva minden folt és szeplő nélkül teremtett és tápláltatott. Ebben a földi paradicsomban valóban megtalálható az élet fája, mely az élet gyümölcsét, Jézus Krisztust termette, és a jó és gonosz tudásának fája, mely a világnak a világosságot

²⁰² Vö. Lk 1,45; Jn 19,25.

²⁰³ Vö. Ter 2,8–10.

adta. Ezen az isteni helyen Isten keze által ültetett és isteni kenetével öntözött fák vannak, melyek isteni ízű gyümölcsöket termettek és teremnek ma is. Gyönyörű és sokféle érényvirággal tarkított ágyásokat láthatunk, melyek illata még az angyalokat is áthatja. Itt vannak még a remény zöld mezői, az erősség bevehetetlen várai, a bizalom elbűvölő hajlékai stb. Egyedül a Szentlélek értetheti meg velünk az ezen anyagi dolgok képe mögött rejlő igazságot. Ezen a helyen az érintetlen tisztaság levegője fűj; itt van a szent Emberség éjszakát nem ismerő fényes napja; az istenség árnyéknélküli fényes napja; a szeretet szüntelenül izzó tüze, melyben a beledobott vas felhevül és arannyá válik; itt van az alázatosság folyója is, mely a földből fakad és négy ágra szakadva az egész varázsos helyet öntözi: ez a négy sarkalatos érény.

- 262.2° A Szentlélek a szentatyák ajkával a Szentséges Szüzet még ekként is nevezi: 1. keleti kapunak, melyen a főpap, Jézus Krisztus ki- és bejár a világba.²⁰⁴ Rajta keresztül lépett először e világba, és másodszor is rajta keresztül jön el; 2. az Istenség szentélyének, a legszentebb Szentháromság nyugvóhelyének, Isten trónusának, Isten városának, Isten oltárának, Isten templomának, Isten világának. Ezek a különféle jelzők és dicséretetek nagyon igazak, tekintettel a különböző csodákra és kegyelmekre, melyeket a Magasságbeli Móriában művelt. Ó, mily gazdagság! Ó, mily dicsőség! Ó, mily gyönyörűség! Ó, mily boldogság belépést nyerni és otthonra találni Móriában, akiben a Magasságbeli legnagyobb dicsőségének trónusát felállította!
263. De mily nehéz nekünk, bűnösöknek engedélyt, képességet és világosságot nyernünk, hogy egy ily fenséges és ily szent helyre beléphessünk, melyet nem kerub őriz, mint a régi földi paradicsomot,²⁰⁵ hanem maga a Szentlélek, aki korlátlan urává lett, és így beszélt róla: *Húgom, mátkám akár az elzárt kert, mint az elzárt kert, a lepecsételt forrás.*²⁰⁶ Mária el van zárva, Mária le van pecsételve. Ádám és Éva nyomorult gyermekei, akiket kiűztek a földi paradicsomból, ebbe a paradicsomba csak a Szentlélek különös kegyelme által léphetnek, melyet ki kell érdemelnünk.
264. Miután hűségünkkel megnyertük ezt a kiváló kegyelmet, tartózkodjunk örömmel Mória szépséges bensőjében, pihenjünk meg benne békében, támaszkodjunk rá bizalommal, rejtőzzünk el benne biztonságosan, és merüljünk el benne fenntartás nélkül, hogy szüzi ölében: 1. lelkünket kegyelmének és anyai irgalmának tejével táplálja; 2. minden zavartól, félelemtől és aggálytól megszabadítsa; 3. lelkünk biztonságban legyen minden ellenségével, az ördöggel, a világgal és a bűnnel szemben, melyek oda soha nem léphettek be. Ezért mondja Mária: *Akik hozzám szegődnek, azok nem vétkeznek,*²⁰⁷ azaz: akik lelkileg a Szent Szűzben laknak, nem fognak nagyobb büntetést elkövetni; 4. a lélek Jézus Krisztusban és Jézus Krisztus a lélekben kialakuljon, mert Mária öle, mint az egyházatyák mondják, az isteni titkok terme, ahol Jézus Krisztus és minden kiválasztott kialakult: *Ember és ember született benne.*²⁰⁸

[Mindent Móriáért cselekedjünk.]

- 265.4° Végül, minden cselekedetünket Móriáért kell végeznünk. Mivel teljesen az ő szolgálatába állítottuk magunkat, úgy helyes, hogy cselédjeként, szolgájaként vagy rabszolgájaként mindent érte tegyünk. Nem azért, mert őt tekintjük szolgálatunk végső céljának, ez egyedül Jézus Krisztus, hanem mert Ő a közelebbi célunk, a titokzatos hely, a könnyű eszköz, hogy Jézushoz jussunk. Ezért, mint jó szolgák és rabszolgák, nem maradhatunk tétlenek, hanem oltalmára támaszkodva nagy dolgokra kell vállalkoznunk,

²⁰⁴ Vö. Ez 44,1–3; Zsolt 86,1; Iz 6,1–4.

²⁰⁵ Vö. Ter 3,24.

²⁰⁶ Én 4,12.

²⁰⁷ Sir 24,30.

²⁰⁸ Vö. Zsolt 86,5.

és véghez kell vinnünk azokat fenséges Úrnőnkért. Meg kell védenünk kiváltságait, ha azokat el akarják tőle vitatni, védenünk kell dicsőségét, ha megtámadják, és ha lehet, az egész világot az ő szolgálatára és erre az igaz és értékes ájtatosságra kell buzdítanunk. Beszelnünk és erélyesen kell fellépünk azokkal szemben, akik tiszteletével visszaélnék, hogy Fiát megbántásák, és ugyanakkor meg kell szilárdítanunk ezt az igazi tiszteletet. Jutalmul kis szolgálatainkért nem szabad tőle mást várnunk, mint azt a megtiszteltetést, hogy ily szeretetreméltó Úrnőhöz tartozhatunk, és a boldogságot, hogy általa Fiával, Jézussal felbonthatatlan kapcsolatban egyesülhetünk időben és örökkévalóságban.

DICSŐSÉG JÉZUSNAK MÁRIÁBAN!

DICSŐSÉG MÁRIÁNAK JÉZUSBAN!

DICSŐSÉG MAGÁNAK ISTENNEK!

[FÜGGELÉK]

E TISZTELET GYAKORLÁSÁNAK MÓDJA A SZENTÁLDOZÁSNÁL

A SZENTÁLDOZÁS ELŐTT

266.1° Alázkodj meg mélységesen Isten előtt! 2° Mondj le lelked velejéig romlott mélyéről és hajlamaidról, bármily jónak is tűnnek hívságodnak! 3° Újítsd meg felajánlásodat az alábbi szavakkal: *Tuus totus ego sum, et omnia mea tua sunt*: Tied vagyok egészen, és mindaz, ami az enyém, a tied, szeretett Úrnóm. 4° Kérve kérd e jó Anyát, hogy kölcsönözze neked szívét, hogy az ő lelkületével fogadhasd benne Fiát. Mutasd meg neki, hogy Fia dicsősége szenvedné, ha oly szennyes és állhatatlan szív fogadná, mint amilyen a tiéd, ami csorbítaná, vagy megfosztaná Őt dicsőségétől. De ha viszont Mária benned akar lakni, hogy fogadhassa Fiát, megteheti ezt a szívek fölötti hatalmánál fogva, így Fia méltó fogadtatásra talál benne, annak a veszélye nélkül, hogy megbántanak vagy kivetnék: *Nem inog meg, Isten lakik benne.*²⁰⁹ Mondd neki bizalmasan, hogy mindaz, amit javaidból neki adtál, kevés a dicsőítéséhez, de a szentáldozással ugyanazt az ajándékot akarod neki adni, mint amelyet az örök Atyától kapott, ami jobban dicsőíti majd, mintha a világ összes javát neki adnád. Végül mondd neki, hogy Jézus, aki Őt mérhetetlenül szereti, benne akarja meglelni gyönyörűségét és nyugalmát – jóllehet a te lelkedben, mely istállónál is piszkosabb és szegényebb –, őbenne, ahová nem volt nehéz jönnie, mivel ő, Mária ott volt. Ezekkel a gyengéd szavakkal kérd, hogy neked adja szívét: Mindenemül fogadlak Téged. Add nekem a szívedet,²¹⁰ ó, Mária!

A SZENTÁLDOZÁSNÁL

267.2° Ha készen állsz Jézus Krisztus fogadására, a Miatyánk után mondd háromszor: *Uram, nem vagyok méltó...*,²¹¹ mintha először a mennyei Atyának mondanád, hogy egy ily jó Atya iránt táplált rossz gondolataid és hálátlanságod miatt nem vagy méltó egyszülött Fiát magadhoz venni, de itt van szolgálója, Mária: íme *az Úr szolgálója*,²¹² aki ezt helyetted megteszi, és aki téged Őfelsége iránt nagy bizalommal és reménnyel tölt el.²¹³

²⁰⁹ Zsolt 45,6.

²¹⁰ Vö. Jn 19,27; Péld 23,26.

²¹¹ Mt 8,8; Lk 7,6.

²¹² Lk 1,38.

²¹³ Vö. Zsolt 4,9.

268. Mondd azután a Fiúnak: *Uram, nem vagyok méltó...*, hogy haszontalan, rossz szavaid és a szolgálata iránt tanúsított hűtlenséged miatt nem vagy méltó magadhoz venni Őt, de mégis arra kéred, hogy könyörüljön rajtad, mert Anyjának és a te Anyádnak házába akarod Őt vezetni, és addig nem hagyod elmenni, míg le nem telepedik nála: *Belekapaszkodtam, és nem engedem el, amíg be nem viszem anyámnak házába, annak szobájába, ki méhében hordozott.*²¹⁴ Kérd Őt, hogy keljen fel, és jöjjön el nyugvóhelyére és frigyszekrényébe: *Indulj el, Uram, nyugalmad helyére, te és hatalmad ládája.*²¹⁵ Mondd Neki, hogy bizalmadat egyáltalán nem saját érdemeidbe, erődbe és felkészültségedbe helyezted, mint azt Ézsau tette, hanem szeretett Anyád, Mária érdemeibe, erejébe és felkészültségébe, mint Jákob Rebekka gondoskodásába. És habár te is bűnös vagy és igazi Ézsau, legszentebb Anyja érdemeire támaszkodva és azokkal felékesítve mégis közeledni merészelsz Szentségéhez.
269. Mondd a Szentléleknek is: *Uram, nem vagyok méltó...*, hogy cselekedeteid lanyhasága és romlottsága, sugallatainak való ellenszegüléssé miatt nem vagy méltó szeretete mesterművét magadhoz venni, de minden bizodalma Mária, az ő hűséges Jegyese; majd mondj Szent Bernáttal: *Ő az én legnagyobb bizodalma, Ő az én reménységem minden alapja. Sőt, kérheted, hogy szálljon le újból elválaszthatatlan Jegyesére, Máriára, mert az Ő méhe most is éppoly tiszta, szíve éppoly szeretettől izzó, mint volt valamikor; s mert ha nem száll alá lelkedbe, sem Jézus, sem Mária nem alakulhatnak ki, és nem lakhatnak méltóképpen benne.*

A SZENTÁLDÓZÁS UTÁN

270. A szentáldozás után magadba szállva, szemedet lezárva, bevezeted Jézus Krisztust Mária szívébe. Átadod Őt Anyjának, aki szeretettel fogadja, méltóképpen elhelyezi, mélységesen imádja, tökéletesen szereti, szorosán átöleli, és lélekben és igazságban²¹⁶ olyan megtiszteltetésben részesíti, melyek lelkünk sűrű sötétsége előtt ismeretlenek.
271. Vagy maradj mélyen alázatos szívvel a Máriában tartózkodó Jézus jelenlétében, vagy viselkedj úgy, mint rabszolga a királyi palota ajtajánál, ahol a Király a Királynővel beszélget. Míg ők egymással beszélgetnek, és nincs szükségük rád, lélekben szállj fel az égbe és járd be az egész földet, és kérj meg minden teremtményt, hogy adjanak hálát, imádják és szeressék Jézust és Máriát helyetted: *Gyertek, boruljatok le és imádjátok!*²¹⁷
272. Vagy Máriával egyesülve, kérd te magad Jézust, hogy szentséges Anyja által jöjjön el az Ő országa a földre, vagy kérd tőle az isteni bölcsességet, az isteni szeretetet, bűneid bocsánatát, vagy valamely más kegyelmet, de mindig Mária által és Máriában. Gyanakvó pillantást vetve magadra, mondj ezt: Ne nézz, Uram, az én bűneimre, *szemed az igazságot nézi,*²¹⁸ azaz szemed csupán Mária erényeit és érdemeit nézze bennem. Bűneidre emlékezve pedig tedd hozzá: *ellenséges ember műve.*²¹⁹ Én, aki önmagam legnagyobb ellensége vagyok, én követtem el ezeket a bűnöket. Mondhatod ezt is: *Szabadíts meg a gonosz és hazug emberektől!*²²⁰ vagy: *Neked növekedned kell, nekem kisebbednem,*²²¹ azaz: Jézusom, neked növekedned kell lelkemben, nekem pedig kisebbednem. Mária, neked növekedned kell bennem, nekem pedig kisebbednem kell.

²¹⁴ Én 3,4.

²¹⁵ Zsolt 131,8.

²¹⁶ Vö. Jn 4,24.

²¹⁷ Zsolt 94,6.

²¹⁸ Zsolt 16,2.

²¹⁹ Mt 13,28.

²²⁰ Zsolt 42,1.

²²¹ Vö. Jn 3,30.

lennem, mint valaha. *Legyetek termékenyek, szaporodjatok.*²²² Ó, Jézus és Mária, növekedjétek bennem, és szaporodjatok rajtam kívül másokban is!

273. Még végtelenül sok gondolat van, melyeket a Szentlélek sugall, és neked is sugallni fog, ha nagyon bensőségesen, önmegtagadóan élsz, és hűséges vagy ehhez a nagy és fenséges áhítathoz, melyre most tanítottalak. De emlékezz arra, hogy annál inkább dicsőítéd Jézust, minél jobban engeded Máriát áldozásodnál cselekedni. És annál inkább engeded Máriát Jézusért, és Jézust Máriában cselekedni, minél mélyebben alázkod meg magad, ha békében és csendben hallgatod őket, anélkül, hogy bármit is látni, ízlelni vagy érezni akarnál. Mert az igaz mindenütt a hitből él, különösen a szentáldozásnál, ami a hit műve: *az igaz a hitből él.*²²³

ÖNÁTADÁS MÁRIA KEZE ÁLTAL JÉZUS KRISZTUSNAK, A MEGTESTESÜLT BÖLCSESSÉGNEK

Ó, megtestesült és örök Bölcsesség! Ó, szeretetre és imádásra méltó Jézus, igaz Isten és igaz ember, az örök Atya és a mindenkor szeplőtelen Szűz Mária egyszülött Fia!

Mély alázattal imádlak téged Atyád ölében és fényességében az örökkévalóságban, és legméltóbb Anyád, Mária szűzi ölében megtestesülésed idején.

Hálát adok neked, amiért önmagadat megsemmisítetted, mikor szolgálai alakot vettél magadra, hogy engem a sátán kegyetlen rabszolgaságától megszabadíts. Dicsérlek és dicsőítelek azért, hogy magadat szentséges Anyádnak, Máriának mindenben alárendelted, hogy engem Óáltala hűséges rabszolgáddá tégy.

De jaj! Én hálátlan, én hűtlen, nem tartottam meg a fogadalmakat és ígéreteket, melyeket megkeresztelésemkor ünnepélyesen tettem neked. Nem teljesítettem kötelességeimet; nem érdemlem meg sem azt, hogy gyermekednek, sem azt, hogy rabszolgádnak nevezz. Mivel semmi sincs bennem, ami elutasításodat és haragodat meg ne érdemelné, már nem merészelek legszentebb és legmagasztosabb Felségedhez egyedül közeledni.

Ezért szentséges Anyád közbenjárásáért és irgalmáért folyamodom, akit te adtál nekem Közvetítőül nálad. Óáltala remélem tőled a bűnbánat és a bűnbocsánat elnyerését, a bölcsesség megszerzését és megőrzését.

Köszöntelek hát téged, ó szeplőtelen Mária, istenség élő sátra, melyben az örök Bölcsesség elrejtőzött, hogy angyaloktól és emberektől itt imádtassék.

Köszöntelek, ég és föld Királynője, kinek uralma alá van rendelve minden: minden, ami Isten alatt van.

Köszöntelek, ó, bűnösök biztos menedéke, kinek irgalmasságától még senki nem fosztatott meg.

Hallgasd meg vágyaimat a Bölcsesség iránt, és fogadd ezért fogadalmaimat és adományaimat, melyeket jelentéktelenségem felajánl neked.

Én, X. Y., hűtlen bűnös, a mai napon megújítom és a te kezébe teszem keresztségi fogadalmamat:

Örökre ellent mondok a sátánnak, az ő pompájának és cselekedeteinek, és egészen Jézus Krisztusnak, a megtestesült Bölcsességnek adom át magamat, hogy keresztemet utána hordjam életem minden napján, és hűségesebben szolgáljam, mint eddig valaha is.

²²² Ter 1,28.

²²³ Vö. Zsid 10,38; Róm 1,17; Gal 3,11.

Ezért téged a mai napon az egész mennyei udvar előtt Anyámnak és Úrnómnek választalak. Rabszolgádként átadom neked és neked szentelem testemet és lelkemet, belső és külső javaimat, múlt-, jelen- és jövőbeli jócselekedeteim értékét, és teljes jogot adok neked, hogy tetszésed szerint rendelkezess velem és mindazzal, ami az enyém, kivétel nélkül, Isten nagyobb dicsőségére, az időben és az örökkévalóságban.

Fogadd el, ó jóságos Szűz, rabszolgáságomnak e csekély ajándékát annak az alárendeltségnek a tiszteletére, mellyel az örök Bölcsesség a te anyaságodat meg akarta tisztelni, annak a hatalomnak a tiszteletére, mellyel ti ketten fölöttem, kis féreg és nyomorult bűnös fölött rendelkeztek, és hálaadásul azokért a kiváltságokért, melyekkel a legszentebb Szentháromság téged kitüntetett.

Ünnepélyesen ígérem, hogy ezentúl, igazi rabszolgádként a te dicsőségedet keresem, és mindenben engedelmeskedem neked.

Ó, csodálatos Anya, mutass be engem kedves Fiadnak, mint örökös rabszolgádat, hogy engem általad fogadjon, amint általad megváltott.

Ó, irgalom Anyja, add meg nekem a kegyelmet, hogy Istentől az igazi Bölcsességet elnyerjem, és ezért végy azok közé, akiket szeretsz és tanítasz, táplálsz és oltalmazol, mint gyermekeidet és rabszolgáidat.

Ó, hűséges Szűz, tégy engem Fiadnak, Jézus Krisztusnak, a megtestesült Bölcsességnek mindenben oly tökéletes tanítványává, követőjévé és rabszolgájává, hogy a te közbenjárásod által és a te példádat követve a földön az Ő korának, a mennyben pedig az Ő dicsőségének teljességére jussak. Ámen.

Az örök Bölcsesség szeretete (№ 223–227.)